

**ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO
W JELENIEJ GÓRZE**

**KSIĘGA HONOROWA
ZASŁUŻONYCH
DLA ZWIĄZKU ŻOŁNIERZY
WOJSKA POLSKIEGO
W JELENIEJ GÓRZE**

**KSIĘGĘ PROWADZI:
PŁK EDWARD BASAŁYGO**

**ROK ZAŁOŻENIA
JELENIA GÓRA, 05 MARCA 2009 R.**

Honorowa Księga Zasłużonych dla Koła

Uchwała Koła Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze z dnia 5 marca 2009 roku w sprawie założenia Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła. Zebranie Koła postanawia:

1. Założyć i prowadzić "**Honorową Księgę Zasłużonych dla Koła**".
 2. Wpis do księgi jest honorowym wyróżnieniem, świadczącym potomności o osobach aktywnych, ich dokonaniach na rzecz związku, ale przede wszystkim na rzecz środowiska, w którym i dla którego Koło ZBZZ i OR WP zostało powołane;
 3. Do księgi mogą być wpisani zasłużeni członkowie Koła oraz inne osoby wspierające działalność statutową Koła - w tym i żołnierze zawodowi w służbie czynnej;
 4. Decyzję o wpisaniu konkretnej osoby do księgi podejmuje uchwałą Zarząd Koła;
 5. Pierwszego wpisu należy dokonać z okazji Dnia Zwycięstwa obchodzonego w 2009 roku;
 6. Następne wpisy dokonywane będą po zakończeniu kolejnego roku działalności Koła oraz doraźnie za wyjątkowe zasługi dla Koła;
 7. Wyróżnieniem tym nie można uhonorować członków nadrzędnych władz związkowych;
 8. Do "Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła" można być wpisany tylko jeden raz;
 9. Osoba wyróżniona wpisem otrzymuje zaświadczenie o dokonaniu wpisu do księgi - wydane przez Zarząd Koła;
 10. W przypadku jeśli osoba wyróżniona wpisem do "Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła" sprzeniewierzy się zasadom statutowym związku, bądź uchwałom władz związkowych, lub popełni - ścigany prawem - czyn przestępczy, uchwałą Zebrania Koła może być wykreślona z grona zasłużonych, o czym powiadamia się ją pisemnie;
 11. Honorowa Księga Zasłużonych dla Koła jest prowadzona do czasu aż Koło postanowi inaczej.
- Wszystkim uhonorowanym wpisem do "Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła", Zarząd Koła składa serdeczne podziękowanie za społeczną aktywność oraz gratulacje a także życzenia dobrego zdrowia i wszelkiej pomyślności w życiu

Sekretarz
Zarządu Koła nr 4
mjr rez. Kazimierz Kopaniarz

Prezes
Zarządu Koła nr 4
ppłk rez. Edward Basałygo

Spis nazwisk w Honorowej Księdze Zasłużonych

dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze.

1. Ppłk. Zygmunt Wójcik
2. Ppłk Stefan Muczek
3. Płk Tadeusz Kuś
4. Ppłk Anatol Szetela
5. Mjr Tadeusz Smoliński
6. Ppłk Wawrzyniec Pióro
7. Ppłk Henryk Walinowicz
8. Chor. szt. Jan Brzozowski
9. Ppłk Jan Szałaj
10. Płk Jan Korczak
11. Mjr Kazimierz Szybakowski
12. Ppłk Czesław Henryk Urban
13. Ppłk Zenon Szukała
14. St. chor. szt. Konstantyn Trochimiak
15. Mjr Zdzisław Gębala
16. Ppłk Edward Basałygo
17. Płk Jan Jagielski
18. Ppłk Józef Pawłowski
19. Ppłk Emil Leśniak
20. Ppłk Jerzy Turbiński
21. Mjr Henryk Erentraut
22. Gen. bryg. Bronisław Peikert,
23. Płk Andrzej Chmura
24. Ppłk Kazimierz Wójcik
25. Płk Marek Gołębiowski
26. Mjr Jerzy Maron
27. Płk Edward Jakubowski
28. Mjr Janusz Olszewski
29. Mjr Kazimierz Kopaniarz
30. Ppłk Czesław Mroźniewski
31. Ppor. Piotr Paczowski
32. Płk Bogdan Fechner
33. St. chor. szt. Czesław Gniecki
34. Ppłk Zbigniew Kuśmierk,
35. Płk Franciszek Mroczo
36. Płk Zdzisław Ratajski
37. Ppłk Andrzej Musiał
38. Ppłk Zdzisław Bigosiński
39. Mjr Zbigniew Borzęcki
40. St. chor. szt. Zygmunt Pieter
41. Mjr Lech Piotrowski
42. Płk dr Zdzisław Grzybacz
43. Gen. bryg. Andrzej Łosiński
44. Płk Franciszek Michalik

**Członkowie i Zarząd ZBZZIOR WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
ppłk w st. spocz. mgr Zygmunta Wójcika wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie opieki paliatywno-zdrowotnej.**

Płk. w st. spocz. mgr Zygmunt Wójcik s. Edwarda urodził się 12.06.1928 roku w m. Wygoda pow. Garwolin. Do 14 roku życia mieszkał razem z rodzicami. W 1943 roku rozpoczął przymusową pracę w hucie szkła Czechy – Trąbki. Tam pracował do 1946 roku. Jednakże w międzyczasie od maja do sierpnia 1944 roku przebywał w niemieckim obozie pracy w Starym Otwocku. Do służby zasadniczej w Wojsku Polskim został powołany 20.08.1946 roku. Dostał przydział do Marynarki Wojennej. W 1948 roku ukończył Podoficerską Szkołę Zawodową w Ustce ze specjalnością elektryk. Otrzymał przydział do Dywizjonu Okrętów Podwodnych w Gdyni na stanowisko Szefa Oświetlenia Dywizjonu 1. W latach 1949– 1951 był słuchaczem Oficerskiej Szkoły Łączności w Sieradzu, po której otrzymał przydział do 17 Okręgowego Batalionu Łączności w Legionowie. W 1953 roku został przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Wojsk Obrony Przeciwlotniczej Obszaru Kraju w Beniaminowie, z którą w 1955 roku został przeniesiony do Jeleniej Góry. W Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej, a później Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze pełnił służbę na różnych stanowiskach od dowódcy plutonu do wykładowcy. W 1973 roku ukończył studia na Uniwersytecie Warszawskim na wydziale socjologiczno- ekonomicznym. Studia podyplomowe ukończył na Uniwersytecie Wrocławskim. Za zaangażowanie w działalność społeczną był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi. Wojskową służbę zawodową zakończył 30.10.1983 roku. W tym samym roku podjął pracę w strukturach Obrony Cywilnej, gdzie pracował do 1989 roku. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego wstąpił w 1983 roku. Od pierwszego dnia włączył się aktywnie w działalność związkową. W Związku pełnił różne funkcje. Przez dwie kadencje był Prezesem Koła ZBZZiOR WP przy WOSR, przez trzy kadencje był Wiceprezesem Zarządu Rejonowego ZBZZIOR WP do spraw socjalno – zdrowotnych. W Związku pracował przez dwie kadencje w komisji socjalno-zdrowotnej. Aktualnie pełni obowiązki przedstawiciela Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym. Za zaangażowanie w działalność związkową był wielokrotnie wyróżniany. Związek wyróżnił go srebrną i złotą odznaką ZBZZ, medalem „ Za zasługi dla ZBZZIOR WP” oraz tytułem „ Honorowy Prezes Koła ZBZZiOR WP”. Jego działalność nie ograniczała się tylko do działalności związkowej. Kol. Zygmunt Wójcik działał aktywnie w PCK, gdzie pełnił funkcję Wiceprezesa Zarządu Wojewódzkiego. Zaangażował się w ruch honorowego krwiodawstwa. Za tą działalność został wyróżniony medalem resortowym służby zdrowia. Przez trzy kadencje pełnił funkcję społecznego kuratora sądowego. Za zaangażowanie w tą działalność otrzymał wiele podziękowań od resortu sprawiedliwości. Kol. Zygmunt Wójcik był dobrze znany w środowisku cywilnym byłego województwa jeleniogórskiego. Za działalność społeczną i zdrowotną był wyróżniany wielokrotnie przez władze samorządowe. Wyróżniono go między innymi odznaką „Za zasługi dla rozwoju województwa jeleniogórskiego” oraz „Zasłużony dla miasta Jeleniej Góry”. Kol. Zygmunt Wójcik jest najdłużej aktywnie działającym członkiem naszego Koła. Na szczególne podkreślenie zasługują jego działania na polu niesienia pomocy kolegom, byłym żołnierzom zawodowym oraz wdowom po byłych żołnierzach. Zawsze jest tam, gdzie jest ktoś chory i potrzebuje pomocy. Chęć aktywnego społecznikowskiego działania nie pozwala mu zapomnieć o tych, którzy bardziej od niego potrzebują pomocy i wsparcia. Leżały i leżą mu na sercu problemy najstarszych członków naszej organizacji.

Szczególnie tych, którzy ze względu na wiek i choroby nie są w stanie aktywnie uczestniczyć w pracy koła, a wręcz wymagają pomocy i wsparcia. Często inicjuje udzielenie pomocy materialnej przez WBE kolegom będącym w trudnej sytuacji. Dla niego nie jest ważne, czy kolega oczekujący pomocy jest członkiem Związku czy nie. Liczy się po prostu człowiek. Gdy ktoś znajdzie się w szpitalu, on jest zawsze pierwszy z odwiedzinami. Jest wybitnym działaczem w pełni oddanym działalności społecznej. Zawsze uczestniczy z zebraniach koła, pomaga młodszym kolegom w sprawach socjalnych i zdrowotnych. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZIOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. mgr Zygmunta Wójcika wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła ZBZZIOR WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Zygmunt, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność społeczną.

Jelenia Góra, 8 maj 2009 r.

**Członkowie i Zarząd ZBZZIOR WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
ppłk w st. spocz. inż. Stefana Muczka wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Ppłk w st. spocz. inż. Stefan Muczek urodził się 14 września 1934 roku w miejscowości Saint Quentin we Francji. Swoją przygodę z mundurem rozpoczął we wrześniu 1952 roku w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej. Z tą uczelnią był związany przez całą służbę zawodową w wojsku. Po ukończeniu szkoły oficerskiej jego zawodowa służba wojskowa trwała od sierpnia 1955 roku do grudnia 1985 roku. W tym okresie zajmował różne stanowiska służbowe. Były to stanowiska służbowe w większości w Oddziale Szkolenia Uczelni. Za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi. Przez cały okres zawodowej służby wojskowej towarzyszyła Mu żona Janina. Wspólnie wychowali dwójkę synów: Andrzeja i Roberta. Od kwietnia 2008 roku jest wdowcem. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego wstąpił niezwłocznie po przejściu do rezerwy tj. w 1985 roku. Od razu włączył się w wir pracy organizacyjnej. W ZBZZIOR WP pełnił funkcje członka Zarządu Koła, członka Zarządu Rejonowego, członka Zarządu Wojewódzkiego, członka Komisji Rewizyjnej, członka Sądu Koleżeńskiego. Dwukrotnie reprezentował nasz Związek na Zjazdach Krajowych. Kilkakrotnie prowadził zebrania sprawozdawczo – wyborcze na szczeblu Koła oraz prowadził Zjazdy Związku na szczeblu Rejonu. W działalności związkowej cechuje go pryncypialność i dokładność w realizacji zadań społecznych. Zawsze uczestniczy w posiedzeniach i zebraniach. Obecnie jest członkiem Rejonowego Sądu Koleżeńskiego. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZIOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. inż. Stefana Muczka wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4 ZBZZIOR WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Stefan, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność społeczną.

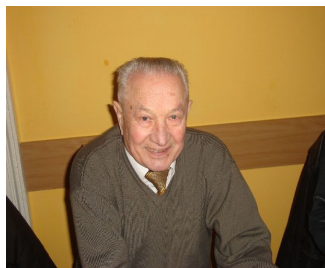
Jelenia Góra, 08 maj 2010 r.

**Członkowie i Zarząd ZBZZIOR WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
płk w st. spocz. mgr inż. Tadeusza Kuś wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk w st. spocz. mgr inż. Tadeusz Kuś urodził się 26 sierpnia 1933 roku w miejscowości Lecka pow. Rzeszów. Swoją przygodę z mundurem rozpoczął 20 kwietnia 1950 roku jako junak w Brygadzie Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”. Służbę junaka odbywał do 9 lipca 1951 roku w 51,52 i 37 Brygadzie stacjonującej w miejscowości Mogiła i Czyżyny koło Nowej Huty. Uzyskuje tam uprawnienia wykwalifikowanego robotnika w państwowych i społecznych przedsiębiorstwach budowlanych. W latach 1952 – 1955 studiuje w Oficerskiej Szkole Łączności Radiowej w Zegrzu. Po jej ukończeniu otrzymuje przydział do JW 5794 w Nowym Dworze Mazowieckim na stanowisko dowódcy radiolatarni prowadzącej „KOŁBA”. W latach 1958 – 1962 pełnił obowiązki dowódcy plutonu oraz był wykładowcą radiolatarni prowadzących w Ośrodku Szkolenia Specjalistów Uzbrojenia i Lotów w Grudziądzu. W 1960 roku kończy Technikum Chemiczne dla Pracujących w specjalności „urządzenia elektryczne w przemyśle”. W latach 1962 – 1966 odbył Wyższe Studia Zawodowe w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. Ukończył Wydział Elektro-radiotechniczny i uzyskał tytuł inżyniera radioelektroniki w specjalności „eksploatacja naziemnych urządzeń radiolokacji”. Po ukończeniu tych studiów został przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Prowadził tam zajęcia w profilu WRT. Następnie przez był 19 lat starszym wykładowcą w profilu Ubezpieczenia Lotów. W 1977 roku ukończył studia magisterskie na Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie i uzyskał tytuł magistra elektroniki. Przez cały okres służby wojskowej uzupełniał na bieżąco wykształcenie w kierunku systemów radiolokacyjnych. W 1980 roku odbył szkolenie kursowe Radiotechnicznego Systemu Bliskiej Nawigacji RSBN - 4N i systemu PRMG - 5 w miejscowości Frunze. Następnego roku szkolił się w systemach radiolokacyjnej stacji kontroli rejonu lotniska AVIA – W w Warszawie. Przez ostatnie 4 lata służby wojskowej pełnił obowiązki Kierownika Zakładu Sprzętu Radiolokacji. Za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi i resortowymi. 6 grudnia 1991 roku odszedł na emeryturę po przesłużeniu ponad 40 lat w mundurze. O jego zaangażowaniu w pracę społeczną na rzecz środowiska żołnierskiego świadczy fakt, że odchodząc na emeryturę nie zdążył wykorzystać 200 dni wolnych za przepracowane dodatkowo dni w wolne soboty. Przez cały okres służby wojskowej towarzyszyła mu żona Krystyna. Wspólnie wychowali trojkę dzieci i jedno dziecko przysposobione. Najstarsza córka - Magdalena jest magistrem prawa karnego, średnia córka Natalia studiuje w Sydney, najmłodsza córka Justyna studiuje prawo karne. Od 1966 roku wychowują Marię Kocór, która obecnie jest magistrem pielęgniarstwa i pracuje w Szpitalu Wojewódzkim w Jeleniej Górze. Od 1998 roku jest wdowcem. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego wstąpił 7 lutego 1997 roku. Od pierwszego dnia włączył się aktywnie w działalność związkową. W Związku pełnił różne funkcje. W okresie tym był przez dwie kadencje Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej, przez jedną kadencję Zastępcą Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. W działalności związkowej cechuje go pryncypialność i dokładność w realizacji zadań społecznych. Zawsze uczestniczy w posiedzeniach i zebraniach. Aktualnie pełni obowiązki Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Wspiera także działalność Pełnomocnika Fundacji Pomocy Emerytom, Rencistom i Inwalidom Wojskowym na obszarze rejonu jeleniogórskiego. Leżały i leżą mu na sercu problemy najstarszych członków naszej organizacji. Szczególnie tych, którzy ze względu na wiek i choroby nie są w stanie aktywnie uczestniczyć w pracy koła, a wręcz wymagają pomocy i wsparcia. Często inicjuje udzielenie pomocy materialnej przez WBE kolegom będącym w trudnej sytuacji. Za zaangażowanie w działalność związkową był wielokrotnie wyróżniany. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZiOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk. w st. spocz. mgr inż. Tadeusza Kuś wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła ZBZZiOR WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Tadeusz, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność społeczną.

Jelenia Góra, 08 maj 2010 r.

**Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
pplk w st. spocz. inż. Anatola Szetela wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Pplk w st. spocz. inż. Anatol Szetela urodził się 17 marca 1929 roku w miejscowości Dobrzechów, województwo rzeszowskie. Pochodził z rodziny chłopskiej. W 1947 roku ukończył Liceum Handlowe w Rzeszowie i rozpoczął pracę w Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Strzyżowie na stanowisku głównego księgowego. Pracował tam do listopada 1950 roku, do czasu powołania go do odbycia służby wojskowej. Służbę wojskową rozpoczął w 11 Samodzielnej Kompanii Piechoty w Koźlu. W bardzo krótkim czasie został skierowany do Oficerskiej Szkoły Lotniczej do Dębłina. W grudniu 1952 roku kończy szkołę z wyróżnieniem, otrzymuje pierwszy stopień oficerski i dostaje przydział do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Radomiu na stanowisko wykładowcy. W 1956 roku kończy szkolenie w Akademii Lotniczej ZSRR. W 1964 roku kończy szkolenie pedagogiczne na Wojskowej Akademii Politycznej w Warszawie i zostaje przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze na stanowisko wykładowcy. W latach 1973 – 1976 kończy wyższe studia zawodowe w Wyższej Oficerskiej Szkole Lotniczej w Dęblinie i uzyskuje tytuł inżyniera dowódcy w specjalności dowódczo-sztabowej. Powrócił do WOSR do Jeleniej Góry, tam służył do 1984 roku, kiedy to zakończył służbę w Wojsku Polskim. Odszedł do rezerwy ze stanowiska starszego wykładowcy. Od pierwszych chwil w rezerwie aktywnie włączył się do społecznej działalności w Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. Okres, kiedy do Związku wstępował pplk Anatol Szetela był okresem trudnym. Związek znalazł się na rozdrożu. Lata II kadencji władz naszego Związku (1986 – 1989) charakteryzowały się ważnymi wydarzeniami społeczno – politycznymi, które ograniczyły działalność Związku. Jednakże pplk Anatol Szetela wspólnie z pozostałymi członkami Związku te trudne chwile przetrwał i zawsze aktywnie uczestniczył we wszelkich formach działalności związkowej. Popularyzował w środowisku cywilnym patriotyczne tradycje Wojska Polskiego, uczestniczył w akcji wspierania budowy Pomnika Matki Polki. Zawsze uczestniczy w naszych zebraniach związkowych. Jest jednym z 4 członków Koła posiadających najdłuższy staż w Związku. Za służbę w Wojsku Polskim, za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany, między innymi Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, medalami Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny czy medalami Za Zasługi dla Obronności Kraju. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania. Ostatni taki dyplom otrzymał od Prezesa Zarządu Głównego naszego Związku gen dyw. Adama Rębacza w czerwcu bieżącego roku. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Od 1958 roku jest żonaty. Żona Alicja. Posiada dwoje dzieci: córkę Jolantę ur. w 1959 roku i syna Stefana ur. w 1961 roku. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZiOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie pplk. w st. spocz. inż. Anatola Szetela wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4 ZZ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Anatol, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, maj. 2010 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze postanawiają
wyróżnić mjr w st. spocz. Tadeusza Smolińskiego wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Mjr w st. spocz. Tadeusz Smoliński urodził się 28 sierpnia 1946 roku w miejscowości Przasnysz, na północnym Mazowszu. Tam ukończył Szkołę Podstawową i liceum Ogólnokształcące. W szkole średniej udzielał się w Szkolnym Klubie Sportowym. Z tego też względu zaoferowano Mu po ukończeniu liceum studia na AWF. Tadeusz Smoliński wychował się przy jednostce wojskowej i lotnisku, więc nie mógł wybrać innej szkoły jak szkołę oficerską. Zdawał egzaminy do Wojskowej Akademii Technicznej, lecz ze względu na brak miejsc bez egzaminu został przeniesiony do Szkoły Oficerskiej we Jeleniej Górze. Po ukończeniu Szkoły Oficerskiej w 1967 rok pełnił w niej funkcję dowódcy plutonu w Szkolnym Batalionie Elewów. Po 5 latach dowodzenie rozpoczyna studia na Wojskowej Akademii Politycznej na Wydziale Historycznym. W 1976 roku został skierowany do 62 pułku Lotnictwa Myśliwskiego OPK na Krzesinach na stanowisko zastępcy dowódcy eskadry lotniczej. Po krótkim pobycie na Krzesinach zostaje przeniesiony do Jeleniej Góry na stanowisko zastępcy Komendanta Szkoły Oficerów Rezerwy. Od 1978 roku jest starszym instruktorem Wydziału Politycznego. W tym czasie zaprojektował i wykonał Salę Tradycji WOSR, która zdobyła I miejsce w Wojsku Polskim. Za służbę w Wojsku Polskim, za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany. W 1988 roku przechodzi do rezerwy. W tym też roku wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W latach 1988 – 1990 pracował w Aeroklubie Jeleniogórskim, przez kolejne 2 lata był nauczycielem historii w Szkole Podstawowej nr 11 w Jeleniej Górze a następnie wychowawcą w OHP w Mysłakowicach. Od 1989 roku mieszka w Rybnicy, gdzie udziela się społecznie. Był prezesem Sudeckiego Towarzystwa Turystyki Wiejskiej, członkiem – założycielem Towarzystwa Przyjaciół Wojcieszyc, Towarzystwa Rozwoju Gminy Mysłakowice oraz Towarzystwa Przyjaciół Rybnicy. W Rybnicy utworzył izbę pamięci Historycznej oraz napisał książkę o historii wsi. Od 2006 roku jest społecznym asystentem eurodeputowanej Lidii Geringer de Oedenberg. W Związku Żołnierzy Wojska Polskiego pełnił wiele funkcji, z których najważniejsze to przez dwie ostatnie kadencje funkcja Prezesa Zarządu Rejonowego w Jeleniej Górze oraz Prezesa Koła nr 4. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania. Ostatni taki dyplom otrzymał od Prezesa Zarządu Głównego naszego Związku gen dyw. Adama Rębacza w czerwcu bieżącego roku. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Członkowie a także Zarząd Koła ZBZZiOR WP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr w st. spocz. Tadeusza Smolińskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4 ZŻ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Tadeusz, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

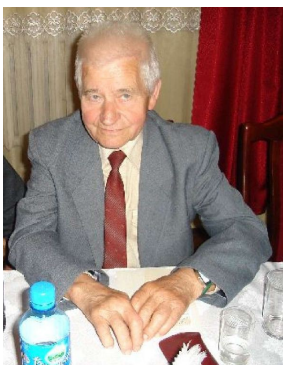
Jelenia Góra 11.06.2011 r

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
pplk w st. spocz. Wawrzyńca Pióro wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Pplk w st. spocz. Wawrzyniec Pióro urodził się 5 września 1946 roku w miejscowości Sarnaki, na Mazowszu. Tam ukończył Szkołę Podstawową i średnią. Od 1964 roku rozpoczyna studia w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Po jej ukończeniu pełni służbę przez dwa lata w 1 pułku lotnictwa myśliwskiego „WARSZAWA”. Od 1969 roku do końca służby wojskowej w 1998 roku służy w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej, Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej i Centrum Szkolenia Radioelektronicznego w Jeleniej Górze. Pełnił tam różne funkcje: dowódcy plutonu, dowódcy kompanii, dowódcy batalionu, Komendanta Szkoły Chorążych i Dowódcy Kursów. Na wszystkich pełnionych stanowiskach służbowych był szanowany i lubiany przez podwładnych. Przez cały czas był aktywny w działalności społecznej – szczególnie w Związku Harcerstwa Polskiego. W ZHP uzyskał stopień harcmistrza, był członkiem Rady Naczelnej Związku Harcerstwa Polskiego, zastępcą Komendanta Chorągwi Jeleniogórskiej ZHP, Zastępcą Komendanta Hufca Jelenia Góra. Za służbę w Wojsku Polskim, za zaangażowanie w działalność służbową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany, między innymi złotym i srebrnym Krzyżem Zasługi oraz wieloma odznaczeniami resortowymi Ministerstwa Obrony Narodowej. Bezpośrednio po zakończeniu służby zawodowej wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. Przez wiele kadencji pełni różne funkcje w Zarządach Rejonowym i Kole nr 4. Przez ostatnie trzy kadencje jest wiceprezesem Koła nr 4. Jego doświadczenie i zaangażowanie w działalność społeczną wielce ułatwia funkcjonowanie Koła nr 4. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania i odznakami honorowymi. Ostatni taki dyplom otrzymał od Prezesa Zarządu Głównego naszego Związku gen dyw. Adama Rębacza w czerwcu bieżącego roku. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Członkowie a także Zarząd Koła ZBŻZiOR WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie pplk w st. spocz. Wawrzyńca Pióro wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła nr 4 ZŻ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Wawrzek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 11.06.2011 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
pplk w st. spocz. Henryka Walinowicza wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności socjalno – zdrowotnej.**

Ppłk Henryk Walinowicz urodził się 13 stycznia 1932 roku w miejscowości Murlinka, gmina Rudomino woj. Wilno. Dzisiaj tereny rodzinne ppłk Walinowicza leżą na terenie Litwy. Imię ojca Bolesław, imię matki Zofia z domu Jacewicz. Posiada 5 braci i jedną siostrę. Szkołę podstawową rozpoczął w 1939 roku w Rudominie. Edukację przebiegała różnie ze względu na okupację wojenną oraz zakaz nauczania w języku polskim. Po zakończeniu wojny, w ramach repatriacji w 1946 roku wraz z rodziną wyjeżdża do Polski i osiedla się w miejscowości Biała, gmina Brzezie powiat Człuchów. Kontynuuje dalej naukę w Białym Borze. W 1947 roku rozpoczyna naukę w Gimnazjum Fermentacyjnym w Białym Borze. Specjalność produkcja wina, piwa i drożdży. Było to gimnazjum zakonne. Po krótkim pobycie w tym gimnazjum przenosi się do Szkoły Przynsposobienia Przemysłowego w Będzinie na Śląsku. Specjalność hutnik. Dalszą naukę kontynuuje w państwowym Liceum w Ozimku i w 1952 roku uzyskuje dużą maturę i tytuł technika odlewnika. Dostaje nakaz pracy do Huty im B. Bieruta w Częstochowie. 19 listopada 1952 roku został powołany do zasadniczej służby wojskowej do jednostki wojskowej w Krakowie. Po okresie unitarnym zostaje awansowany do stopnia kaprała i otrzymuje funkcje pisarza – kreślarza sztabu dywizji dowodzonej przez gen. bryg. Frey – Bieleckiego. W 1953 roku otrzymuje skierowanie do Oficerskiej Szkoły Piechoty w Rembertowie. Po jej ukończeniu awansuje do stopnia chorążego i zostaje skierowany do wojsk lotniczych do Słupska na Szefa Służby Chemicznej. Po roku zostaje przeniesiony do 11 plm w Debrznie. Tam pełnił obowiązki Szefa Zabezpieczenia Chemicznego i st. pomocnika Szefa Sztabu. Od 1970 roku służy w 26 Brygadzie Artylerii Rakietowej w Szczecinie. W międzyczasie kończy zaocznie Wyższą Oficerską Szkołę Wojsk Chemicznych. W 1978 roku zostaje przeniesiony do Bemowa Piskiego do Centrum Szkolenia Specjalistów Wojsk OPK na stanowisko starszego wykładowcy. 10.07 1981 roku otrzymuje kolejne przeniesienie do WOSR w Jeleniej Górze do Cyklu Taktyki na stanowisko starszego wykładowcy. Za działalność służbową był wielokrotnie wyróżniany, między innymi Krzyżem Kawalerskim OOP. W 1988 roku przechodzi na emeryturę. Od pierwszych dni na emeryturze wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. W związku pełni wiele funkcji z wyboru, w większości w Komisjach Rewizyjnych. Podczas VIII Zjazdu Rejonowego zostaje wybrany na stanowisko wiceprezesa Zarządu Rejonowego Związku Żołnierzy WP. Jest odpowiedzialny za działalność socjalno zdrowotną w rejonie. Pełni także funkcję pełnomocnika Fundacji Pomocy Emerytom Rencistom i Inwalidom Wojskowym. To dzięki zaangażowaniu ppłk Henryka Walinowicza wielu emerytów wojskowych otrzymuje pomoc prawną, organizacyjną i materialną. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Dyplom od Prezesa Zarządu Głównego gen dyw. Adama Rębacza otrzymał w czerwcu ubiegłego roku. W roku 2011 został wyróżniony Krzyżem Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. W 1956 roku żeni się z Marią Dalik. Maja dwie córki oraz czworo wnucząt i jedną prawnuczkę. Członkowie a także Zarząd ZŻWP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk w st. spocz. Henryka Walinowicza wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Heniu, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 01.12.2011 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
chor. szt. w st. spocz. Jana Brzozowskiego wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności organizacyjnej.**

Chor. szt. Jan Brzozowski urodził się 17 grudnia 1929 roku w miejscowości Trębaczew pow. Rawa Mazowiecka w rodzinie chłopskiej. Imię ojca Michał, imię matki Józefa z domu Kępińska. Szkołę Podstawową rozpoczął w 1936 roku i ukończył ją w roku 1943. W 1944 roku rozpoczął w Mogielnicy koło Warszawy naukę w zawodzie szewsko – cholewkarskim. W 1946 roku przenosi się do Warszawy i tam kontynuuje naukę w zawodzie. W 1949 roku wykonuje obuwie dla aktorów biorących udział w operze Straszny Dwór granej w kinie Roma w Warszawie. 18 maja 1950 roku zostaje powołany do zasadniczej służby wojskowej i skierowany do szkoły podoficerskiej. Od 1 października 1952 roku rozpoczął zawodową służbę wojskową w stopniu plutonowego. Na początku służby wojskowej służył w jednostce wojsk wewnętrznych w ochronie kopalni uranu w Kowarach. Rozpoczął też naukę zawodu zbiorowego żywienia w wojsku. W latach 1962 – 1967 kończy Technikum Ekonomiczne w Jeleniej Górze. W tym też roku po rozwiązaniu jego jednostki wojskowej zostaje przeniesiony do jednostki do Łodzi, do Służby Żywnościowej w Klubie Garnizonowym. W latach 1973 – 1976 służył w miesiącach letnich w SNDW w Ustce. Po 32 latach w służby mundurze dalej pracował w jednostkach wojskowych jako cywil. W resorcie Obrony Narodowej przepracował i przesłużył łącznie 52 lata. Za działalność służbową był wielokrotnie wyróżniany, między innymi Krzyżem Kawalerskim OOP. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych wstąpił 1 sierpnia 1982 roku. Podczas VIII Zjazdu Rejonowego zostaje wybrany na stanowisko skarbnika Zarządu Rejonowego Związku Żołnierzy WP. Jest odpowiedzialny za działalność finansową Zarządu Rejonowego oraz dodatkowo aktywnie włącza się w działalność socjalno zdrowotną wspomagając ppłk Henryka Walinowicza w jego profilowej działalności. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami uznania. W 2006 roku został wyróżniony złotą odznaką związkową. Dyplom od Prezesa Zarządu Głównego gen dyw. Adama Rębacza otrzymał w czerwcu ubiegłego roku. W roku 2011 został wyróżniony Krzyżem Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. W 1954 roku żeni się. Żona Amelia. Mają dwie córki. Starsza jest nauczycielką w Jeleniej Górze. Młodsza córka mieszkała w Holandii. W 2008 roku po ciężkiej chorobie zmarła. Mają trzy wnuczki i prawnuczkę. Członkowie a także Zarząd ZŻWP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie chor. szt. w st. spocz. Jana Brzozowskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Janek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, 01.12.2011 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
ppłk. w st. spocz. Jana Szalaja wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Pplk Jan Szalaj urodził się 2 stycznia 1939 roku w powiecie Tomaszów Lubelski w miejscowości Przewłoka w rodzinie chłopskiej. W chwili wybuchu II Wojny Światowej gospodarstwo Szalajów zostało znacznie zniszczone przez Niemców. W latach 1942 – 1943 – w ramach niemieckiej kolonizacji Zamojszczyzny - wieś przeżyła wiele pacyfikacji i wysiedleń ludności. Szczęśliwie rodzinie Szalajów udało się wojnę przeżyć. Po zakończeniu działań wojennych odbudowano zniszczone przez Niemców gospodarstwo. Jan Szalaj w 1958 roku ukończył Liceum Pedagogiczne w Zamościu i rozpoczął pracę jako nauczyciel w Szkole

Podstawowej we wsi Krzewica. 5 Listopada 1959 roku został powołany do zasadniczej służby wojskowej i skierowany do szkoły elewów w Technicznej Szkole Wojsk Lotniczych w Zamościu. Po ukończeniu szkoły skierowany został do 61 pułku szkolno – bojowego w Nowym Mieście nad Pilicą. Pełnił tam funkcję mechanika radiowych urządzeń pokładowych w samolotach. Podczas nauki w TSWL w Zamościu jego dowódca plutonu – ppor. Wacław Kita – namówił Jana Szałaja do rozpoczęcia nauki w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze, szkoły której sam był absolwentem. Jan Szałaj z tej możliwości skorzystał i w 1962 roku ukończył Oficerską Szkołę Radiotechniczną. Ze specjalnością technika stacji radiolokacyjnej został skierowany do kompanii radiotechnicznej w Pastewniku koło Bolkowa. Po dwóch latach służby na tym stanowisku - ze względu na stan zdrowia - przechodzi do pracy w pionie dowódczo – wychowawczym. Rozpoczyna naukę w Ośrodku Szkolenia Oficerów Politycznych w Łodzi, po ukończeniu której zostaje skierowany do kompanii radiotechnicznej w Osinie Wielkiej koło Ziębic. W 1966 roku zostaje przeniesiony do Mrzeżyna na stanowisko zastępcy dowódcy kompanii. W latach 1968 – 1969 zostaje przeniesiony do dowództwa 1 Ośrodka Rozpoznania Radioelektronicznego w Grójcu. W latach 1969 – 1973 studiował w Wojskowej Akademii Politycznej w Warszawie. Po jej ukończeniu skierowany został do Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze na stanowisko wykładowcy w Cyklu Przedmiotów Społeczno – Politycznych. Jego głównym zainteresowaniem była pedagogika i dydaktyka. Dlatego też za zgodą przełożonych prowadził również zajęcia z pedagogiki i filozofii w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Jeleniej Górze. Za wzorowe wykonywanie obowiązków służbowych był wielokrotnie wyróżniany, między innymi złotym Krzyżem Zasługi i tytułem Mistrza Dydaktyki. 5 stycznia 1996 roku, po 36 latach służby w mundurze, w stopniu podpułkownika przechodzi na emeryturę. Płk Jan Szałaj prowadzi wzorowe życie rodzinne. W 1966 roku zawarł związek małżeński z urodzoną w Niemczech Marią Nowetą. Rodzice żony zostali zesłani na roboty niewolnicze do Niemiec. Po wojnie zamieszkali na Ziemiach Odzyskanych i osiedlili się w Miedziance. Państwo Szałajowie mają dwoje dzieci, syna Andrzeja i córkę Małgorzatę. Ich dumą są wnukowie. Wnuk Michał w liceum należał do grupy najlepszych uczniów, uczestniczył w wielu olimpiadach matematycznych i lingwistycznych. Obecnie studiuje prawo na Uniwersytecie Wrocławskim. W sprawy obronności kraju zaangażowanych było wielu członków rodziny Jana Szałaja. Brat matki – Władysław Kurzępa – jako artylerzysta walczył podczas II Wojny Światowej podczas forsowania Nysy Łużyckiej. Po wojnie został w wojsku i dosłużył się stopnia pułkownika. Szwagier Jana Szałaja był żołnierzem zawodowym w Mrzeżynie, a ich syn jest również żołnierzem zawodowym w Bazie Lotniczej w Powidzu. Również młodszy brat Jana Szałaja dosłużył się stopnia oficerskiego w rezerwie. Ppłk Jan Szałaj po przejściu na emeryturę wstąpił do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W Związku działał bardzo aktywnie. Pisał wiele artykułów do prasy wojskowej i innych stowarzyszeń. Przez jedną kadencję był członkiem Zarządu Koła. Za zaangażowanie w pracę związkową był wielokrotnie wyróżniany. Z okazji 30 lecia Związku Prezes Zarządu Głównego gen. dyw. Adam Rębacz wyróżnił ppłk. Jana Szałaja specjalnym dyplomem uznania. Członkowie a także Zarząd Koła ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Jana Szałaja wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Janek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 01.03.2012 r.

Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
plk. w st. spocz. Jana Korczaka wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.

Plk Jan Korczak urodził się w miejscowości Chorostków 8 marca 1929 r. Jego rodzicami byli Wojciech i Anna z domu Zarzeczna. Jego dziadek Walenty był żołnierzem legionów Piłsudskiego. Chorostków to małe miasteczko leżące na kresach II Rzeczypospolitej – na Podolu, przy linii kolejowej Tarnopol – Czortków – Zaleszczyki.. Do przedszkola chodził do „ochronki” prowadzonej przez zakonnice. W szkole był uczniem dobrym, miał zdolności w różnych kierunkach w tym śpiewu pieśni ludowych, których uczył się podczas wypasu krów. W późniejszym czasie jeszcze wielokrotnie wykorzystywał ten talent podczas różnych uroczystościach będąc członkiem różnych zespołów. Często trafiała mu się funkcja zapiewajki. W chwili wybuchu II Wojny Światowej ojciec został zmobilizowany do Wojska Polskiego. Walczył we Lwowie. Później walczył w szeregach LWP. Młody Jasio Korczak podczas wojny był świadkiem wielu egzekucji ludności miejscowej wykonywanych przez Niemców, Rosjan czy ukraińskich band. Widział jak życie ludzkie nie było nic warte. W rodzinnej miejscowości mieszkał do zakończenia II Wojny Światowej, konkretnie do 1946 roku. Jego ojciec – jako kombatant otrzymał gospodarstwo rolne w miejscowości Piotrowice koło Jawora. Od 1946 roku Jan Korczak rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Jaworze. Od listopada 1950 roku rozpoczął służbę wojskową w 86 paplot w Poznaniu. Po miesiącu służby wszystkich żołnierzy posiadających maturę skierowano do szkoły oficerskiej w Koszalinie. Po jej ukończeniu został skierowany do 82 paplot do Rogowa na stanowisko dowódcy plutonu dowodzenia pułku. W 1953 roku zawiera związek małżeński z Alicją Urbanowską. Małżonka Jana Korczaka bez większych problemów bardzo często zmieniała garnizony na te, w których przyszło służyć jej mężowi. W 1954 roku zostaje przeniesiony do 14 daplot do Opola na stanowisko dowódcy baterii dział plot 85 mm. W 1957 roku 14 daplot rozwiązano a baterię dowodzoną przez Jana Korczaka przeniesiono do Lublińca do 24 daplot. W 1964 roku zostaje przeniesiony do 3 daplot do Gubina na stanowisko Szefa Sztabu a w 1967 roku do Leszna na stanowisko zastępcy szefa sztabu ds. rozpoznania. W 1968 roku rozpoczyna studia na ASG, gdzie studiował w doborowym towarzystwie późniejszych generałów: Szumskiego, Balcerowicza, Puchały i Mirosława Hermaszewskiego. Po ukończeniu akademii zostaje szefem sztabu 84 paplot w Jeleniej Górze. Po pół roku zostaje na 6 lat dowódcą pułku. W 1984 roku 84 paplot zostaje przebrojony w rakiety przeciwlotnicze, dowodzenie pułkiem objął mjr dypl. Jan Kulik. Plk Jan Korczak zostaje przeniesiony na jeden rok do Studium Wojskowego na Uniwersytecie Wrocławskim i na kolejne 10 lat do Studium Wojskowego Akademii Ekonomicznej w Jeleniej Górze. Od 1989 roku jest na emeryturze. Od pierwszych dni wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. Jeszcze podczas pełnienia czynnej służby wojskowej aktywnie wspierał działalność koła nr 5. W Związku jest aktywnym członkiem udzielającym się w różnych akcjach społecznych. Wraz z małżonką przeżyli 46 lat, mają troje dzieci – córkę Annę oraz synów Piotra i Janusza. Synowie poszli w ślady ojca i ukończyli uczelnie wojskowe: syn Piotr ukończył Wojskową Akademię Medyczną w Łodzi a Janusz WOSW Zmechanizowanych. Obaj synowie w stopniu majora są już w rezerwie. Członkowie a także Zarząd Koła ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie plk. w st. spocz. Jana Korczaka wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Janek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, 04 wrzesień, 2012 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
mjr w st. spocz. Kazimierza Szybakowskiego wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI_ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Mjr Kazimierz Szybakowski urodził się na Kresach II Rzeczypospolitej 2 marca 1932 roku we wsi Zaścianek Mickuny, gmina Rudomino woj. Wilno. Miejscowość leżała przy granicy administracyjnej Wilna. Jego rodzice Piotr i Stefania byli rolnikami. Dzieciństwo spędził przy rodzicach i w otoczeniu sąsiadów, wśród których był powszechny patriotyzm, czytanie książek i ich wzajemne wypożyczanie. Ojciec Kazimierza przed wojną służył w Wojsku Polskim w 4 pułku Ułanów Zaniemeńskich i brał udział w walkach o Wilno w 1920 roku. W okresie międzywojennym ojciec dorabiał przy budowie pobliskiego lotniska Porubanek. Wychowaniem Kazimierza zajmowała się przede wszystkim matka. Do Szkoły Podstawowej uczęszczał do pobliskiego Czarnego Boru.. Z chwilą wybuchu II Wojny Światowej ojciec został zmobilizowany i do 20 września walczył w obronie Wilna. Po zajęciu Wilna przez wojska radzieckie polskich żołnierzy rozpuszczono do domów. Z chwilą wybuchu wojny przerwano naukę w szkole. Kazimierz od 1943 roku rozpoczął naukę na tajnych kompletach prowadzonych przez panią majorową Domaradzką. Jej mąż został rozstrzelany w Katyniu . Naukę w szkole kontynuował dopiero po wkroczeniu wojsk radzieckich w 1944 roku. Rodzina Szybakowskich w 1946 roku została repatriowana do Polski i zamieszkała w Piechowicach koło Jeleniej Góry. Tam ojciec dostał pracę w Administracji Lasów Państwowych. Kazimierz Szybakowski w 1948 roku rozpoczął naukę w państwowym Gimnazjum i Liceum Elektrycznym w Jeleniej Górze. Po ukończeniu Liceum w 1952 roku rozpoczął naukę w Oficerskiej Szkole Łączności Radiowej Benjaminów – Białobrzegi – Zegrze. Od 1946 roku należał do organizacji młodzieżowych ZHP, ZMP. Po rozwiązaniu ZMP w 1956 roku już nie należał do żadnej organizacji, i przez całą służbę wojskową nie wstąpił do żadnej partii. Po ukończeniu Szkoły Oficerskiej został skierowany do 22 batalionu radiotechnicznego we Wrocławiu – na Lotnisko Strachowice 3 PLM. W tym czasie tworzyły się Wojska Obrony Powietrznej Kraju. Służbę pełnił na stanowisku instruktora służby ruchu radio w batalionie szkolnym. Wiosną 1956 roku zostaje przeniesiony na stanowisko dyżurnego technika w radiowym Centrum Nadawczym. Jesienią 1957 roku zostaje kierownikiem tego Centrum. Funkcję tą pełnił przez kolejne 10 lat. W 1967 roku został przeniesiony na stanowisko kierownika Stacji Transmisji Informacji i Teletransmisji Węzła Łączności 3 Korpusu OPK. Tam pełnił służbę do 31 maja 1972 roku kiedy to na własną prośbę został zwolniony ze służby wojskowej. Rozpoczął naukę w Policealnym Studium Hotelarstwa. Po jego ukończeniu pracował w Zakładowym Domu Wczasowym Zakładów Metalowych HUTMEN we Wrocławiu. Później kierował Domem Wczasowym Wrzos w Świeradowie Zdroju, domem Hutniczanka w Szklarskiej Porębie i DW Hutmen w Dąbkach koło Darłowa. Po rozwiązaniu Domów Wczasowych rozpoczął pracę w Urzędzie Miejskim w Jeleniej Górze w Wydziale Meldunkowym a następnie Miejskim Inspektoracie Obrony Cywilnej. Od 1987 roku jest emerytem. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych wstąpił od pierwszego dnia funkcjonowania Związku.. Należał do koła nr 5 przy WKU. W VIII kadencji działalności Związku został wybrany na stanowisko sekretarza Zarządu Rejonowego Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze. Jest aktywnym członkiem Zarządu Rejonowego. Był dwukrotnie żonaty. Pierwsza żona Bożena od 1957 roku do 1962. Druga żona Bogumiła od 1967 roku. Obecnie już nie żyje. Z pierwszego małżeństwa ma syna Marka.

Członkowie a także Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. w st. spocz. Kazimierza Szybakowskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP

w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Kazimierzu, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, 04 wrzesień 2012 r.

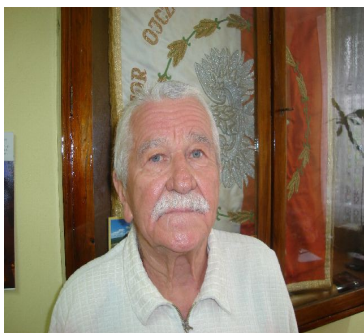

**Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
ppłk. w st. spocz. Czesława Urbana wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Pplk Czesław Henryk Urban urodził się 19 lipca 1928 roku w Grodzisku Wielkopolskim. Ojciec Sylwester był mistrzem piekarnictwa, matka Maria – gospodynią domową. Czesław Urban w 1947 roku kończy gimnazjum humanistyczne i zalicza jedną klasę liceum. We wrześniu 1949 roku został podchorążym Oficerskiej Szkoły Artylerii Przeciwlotniczej w Koszalinie. W 1951 roku kończy szkołę oficerską w stopniu podporucznika w specjalności dowódczej. Otrzymuje skierowanie do nowoformowanego 97 pułku artylerii plot w Będzinie. Pułk należał do 13 Dywizji Artylerii Przeciwlotniczej Obszaru Kraju. W tym pułku organizował od podstaw 2 baterię dział plot 85 mm. Rozpoczął szkolenie załóg w strzelaniu do celów powietrznych i naziemnych z zakrytego stanowiska ogniowego. Po sprawdzeniu działalności pułku podczas sprawdzianu zimowego na poligonie Dęba – Rozalin i letniego na poligonie Mrzeżyno Gryfickie Czesław Urban został awansowany do stopnia porucznika. W okresie październik 1952 – sierpień 1953 r odbywa kolejne przeszkolenie dowódcze w oficerskiej szkole w Koszalinie. Po ukończeniu szkolenia został skierowany do 90 pułku artylerii plot Węgrzyce k. Krakowa. Przydzielono mu obowiązki Komendanta Szkoły Podoficerskiej. Po roku został przeniesiony na stanowisko dowódcy dywizjonu dział plot 85 mm.. Awans do stopnia kapitana uzyskał w 1955 roku. Również w tym roku został przeniesiony do 97 pułku art. plot do Będzina na stanowisko dowódcy dywizjonu dział plot 85 mm. Tam mieszkała jego żona i syn. W 1960 roku przebywał na szkoleniu w ZSRR na poligonie na Syberii gdzie szkolił się w zakresie kierowania rakietami ziemia – powietrze. Po powrocie do kraju rozpoczął organizowanie 13 dywizjonu rakiet ziemia – powietrze w Lublińcu. Otrzymywał wielu absolwentów z Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Czesław Urban bardzo wysoko cenił poziom wykształcenia jeleniogórskich absolwentów. To dzięki nim miał możliwość przebrojenia dywizjonu z oręża klasycznego na wsparty elektroniką, radiotechniką i automatyką oręż rakietowy. Jego dywizjon rakietowy jako jeden z pierwszych z Polski udał się do Kazachstanu na ostre strzelanie. Tam zadanie wykonał wzorowo – cel został strącony jedną rakieta. Czesław Urban w 1967 roku rozpoczyna studia w Akademii Sztabu Generalnego. Po ukończeniu studiów zostaje awansowany do stopnia podpułkownika. Przez krótki okres dowodził jednym z dywizjonów w Warszawie, później obejmuje na Śląsku dowodzenie 12 dywizjonem ogniowym rakiet ziemia – powietrze. W kolejnych latach jego dywizjon brał udział w różnych ćwiczeniach wojskowych w tym również w Kazachstanie. W połowie lat 70 XX wieku dywizjon realizował specjalne ćwiczenie Dowódcy Wojsk Obrony Powietrznej Kraju – marsz taktyczno – operacyjny dywizjonu z polowego lotniska pod Opolem w rejon Krakowa. Ćwiczenie było wykonywane z bojowymi raketami na transporterach. Dywizjon zadanie wykonał dobrze. We wrześniu 1975 roku – na własną prośbę – zostaje przeniesiony do rezerwy. Od lutego 1976 roku rozpoczyna pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Żegluga na Odrze – Wydział Floty w Koźlu. W 1979 roku przenosi się do Jeleniej Góry i podejmuje pracę najpierw w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Komunalnych,, później w Transbudzie, Spółdzielni Mieszkaniowej na ul. Różyckiego oraz Zespole Opieki Zdrowotnej w Wałbrzychu. Wszystkie stanowiska były w Obronie Cywilnej. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych wstąpił od momentu jego powstania w 1981 roku. Należał do koła

nr 5. W tamtym kole był jednym z najaktywniejszych członków w działalności społecznej. Od 2 lat jest członkiem koła nr 4. Za aktywność w Związku był wielokrotnie wyróżniany przez władze Związku a w 2011 roku otrzymał brązowy krzyż Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. Na emeryturze zajmuje się również dokumentowaniem wydarzeń historycznych regionu. Napisał kilka książek o tematyce historycznej. Jest autorem kilku amatorskich krótkich filmów historycznych. Od 1993 roku należy również do Straży Ochrony Przyrody, gdzie jest również aktywnym działaczem. Członkowie a także Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Czesława Urbana wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Czesław, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, 04 wrzesień, 2012 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
ppłk. w st. spocz. Zenona Szukała wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk Zenon Szukała urodził się 21 marca 1928 roku w Szamotułach na Wielkopolsce w rodzinie wielodzietnej. Ojciec Władysław był z zawodu kupcem. Matka Teodora zajmowała się gospodarstwem domowym i wychowywaniem czwórki dzieci. Siedmioletnią Szkołę Podstawową oraz dwuletnie Gimnazjum Ogólnokształcące ukończył w 1947 roku w Obornikach Wielkopolskich. W 1950 roku ukończył 3 – letnie Technikum Elektryczne w Poznaniu uzyskując tytuł technika elektryka. W 1954 roku ukończył studia na Politechnice Szczecińskiej i uzyskał dyplom inżyniera elektryka. W czasie studiów podlegał 4-letniemu Studium Wojskowemu, dlatego też po jego zakończeniu uzyskał stopień podporucznika rezerwy. Po ukończeniu studiów – na mocy obowiązujących wówczas przepisów pracy – został skierowany nakazem pracy do Zakładu Energetycznego w Gorzowie Wielkopolskim. Pracował na stanowisku kierownika sekcji wysokich napięć. W 1960 roku zmienia miejsce pracy i przez rok pracuje w Wojewódzkim Zrzeszeniu Kin w Zielonej Górze na stanowisku inspektora nadzoru. W kwietniu 1961 roku zostaje powołany do odbycia okresowej służby wojskowej w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Otrzymał stanowisko wykładowcy w Cyklu Elektro-radiotechnicznym. W trakcie odbywania służby okresowej otrzymał propozycję pozostania w wojsku w służbie zawodowej. Propozycję tą przyjął i został powołany do zawodowej służby wojskowej na etat wykładowcy w OSR. W 1979 roku kończy studia magisterskie na Uniwersytecie Wrocławskim, na Wydziale Filozoficzno – Historycznym. Uzyskuje tytuł magistra pedagogiki. Przechodzi wszystkie szczeble kariery wojskowej od podporucznika do podpułkownika. Za osiągnięcia w służbie został wyróżniony Krzyżem Kawalerskim OOP, Srebrnym Krzyżem Zasługi, brązowym i srebrnym medalem Za zasługi dla Obronności Kraju oraz brązowym, srebrnym i złotym medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny a także medalem 40-lecia PRL. Zawodową służbę wojskową ukończył 25 marca 1988 roku. Od tego czasu jest na emeryturze. W czasie aktywności zawodowej wiele czasu poświęcał działalności społecznej, szczególnie w Towarzystwie Przyjaciół Dzieci. Przez dwa sezony był komendantem obozu młodzieżowego w Brennej. Za prace społeczne na rzecz dzieci w 1988 roku został wyróżniony medalem im. dr. Henryka Jordana. Od 1954 roku jest członkiem Stowarzyszenia Elektryków Polskich, gdzie w latach 1954 – 1960 pełnił obowiązki sekretarza koła w Gorzowie Wielkopolskim. Za działalność społeczną był wielokrotnie wyróżniany. Przez cały okres pracy zawodowej i służby wojskowej nie należał do żadnej partii. Związek małżeński zawarł w 1961 roku

z Krystyną Żelachowską w Gorzowie Wielkopolskim. Małżonka pracowała w PPS Społem. Po 50 latach wspólnego pożycia małżeńskiego małżonka zmarła w 2011 roku. Wychowali wspólnie troje dzieci. Córka Aneta przez wiele lat pracowała jako kasjerka w BGŻ, obecnie pracuje w Niemczech. Syn Piotr po ukończeniu Politechniki Wrocławskiej prowadzi biuro projektów w Lipnicy na Pomorzu. Najmłodsza córka Izabela po studiach w Budapeszcie pracuje w międzynarodowej agencji w Bielsku Białej. Zenon Szukał doczekał się 5 wnuków i dwoje prawnuków.

Członkowie a także Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Zenona Szukała wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Zenek, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra . 06 grudzień 2012 r.

Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze

postanawiają wyróżnić

st. chor. szt. w st. spocz. Konstantyna Trochimiaka wpisem do

HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA

w dziedzinie działalności społecznej.

St. chor. szt. Konstantyn Trochimiak urodził się 21 grudnia 1929 roku w Klepaczewie. Ojciec Józef, matka Maria z domu Semeniuk. W czasie wojny był uczestnikiem tajnego nauczania. Do służby wojskowej powołany został 17 listopada 1951 roku. Posiada wykształcenie średnie techniczne, ukończył Szkołę Chorążych Wojsk Radiotechnicznych. Służył w garnizonach: Giżycko, Olsztyn i ostatnio w Jeleniej Górze. Przez lata był wzorowym pracownikiem administracji wojskowej. W 1983 roku otrzymał awans na stopień starszego chorążego sztabowego. Służbę wojskową zakończył 30 października 1985 roku w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze na stanowisku Kierownika Kancelarii Oddziału Szkolenia. Za zaangażowanie w służbie był wielokrotnie wyróżniany, między innymi: brązowym, srebrnym i złotym medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny, brązowym, srebrnym i złotym medalem Za Zasługi Dla Obronności Kraju, dwukrotnie Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Bezpośrednio po zakończeniu służby wojskowej wstąpił do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W związku aktywnie włączył się do pracy społecznej. Przez dwie kadencje był członkiem Zarządu Koła i pełnił funkcję skarbnika. Jego zaangażowanie w pracę społeczną było zauważone przez władze Związku. Otrzymał wiele wyróżnień statutowych, dyplomów pochwalnych i listów gratulacyjnych. Oprócz zaangażowania się w działalność w Związku Żołnierzy włączył się w prace społeczne w Pracowniczych Ogrodach Działkowych, gdzie pełnił funkcje sekretarza Zarządu POD.

Związek małżeński zawarł z Heleną na początku swojego życia wojskowego. Kilka lat temu obchodzili 50 rocznicę zawarcia związku małżeńskiego. Z tej okazji Prezydent RP Lech Kaczyński wyróżnił małżonków Helenę i Konstantyna Trochimiaków medalem 50- lecia pożycia małżeńskiego. Medal wręczył uroczystie prezydent Jeleniej Góry Marek Obrębalski w dniu 7 lipca 2009 roku. Pani Helena Trochimiak w czasie wojny była wraz z rodzicami wywieziona na roboty przymusowe do Niemiec. Po zakończeniu wojny do 1960 roku pracowała w zakładach przemysłu bawełnianego. Od 1960 roku do zakończenia pracy zawodowej była pracownikiem Garnizonowego Węzła Łączności. Obecnie jest na rencie inwalidzkiej. Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych uznał Helenę Trochimiak za osobę represjonowaną. Wychowali dwoje dzieci, syna Janusza i córkę Jolantę.

Członkowie a także Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie st. chor. szt. w st. spoczynku Konstantyna Trochimiaka wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ

WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Kostek,, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra . 06 grudzień 2012 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
mjr w st. spocz. Zdzisława Gębale wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Mjr Zdzisław Gębala urodził się 16 stycznia 1928 roku w miejscowości Tomaszewicze w województwie stanisławowskim. Rodzina zamieszkała w Stanisławowie, gdzie ojciec miał pracę. Do czasu wybuchu II Wojny Światowej uczył się w miejscowej Szkole Podstawowej. We wrześniu 1939 roku do Stanisławowa wkraczają Rosjanie, likwidują polską szkołę, a na to miejsce utworzyli swoją szkołę 10 letnią. Po 2 latach nauki w tej szkole rozpoczęła się okupacja niemiecka i skończyła się nauka w szkole. Dalszą naukę podjął dopiero po zakończeniu wojny. Rodzina w ramach repatriacji przenosi się na Ziemię Zachodnie do Dębna Lubuskiego. Zdzisław Gębala tu kończy gimnazjum w 1948 roku. Ochotniczo zgłasza się do Oficerskiej Szkoły Piechoty w Jeleniej Górze. Szkołę Oficerską kończy w 1950 roku w stopniu podporucznika. Do dalszej służby został skierowany do 1 Praskiego Pułku Piechoty w Warszawie na stanowisko dowódcy plutonu moździerzy 82 mm. W 1951 roku zostaje skierowany do Wesołej na Kurs Oficerów Łączności Specjalnej. Po kursie dostaje przydział do Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie. Otrzymuje stanowisko w sztabie szkoły oraz prowadzi zajęcia z podchorążymi. W międzyczasie uzupełnia wykształcenie na zajęciach wieczorowych dla dorosłych. Kończy również Kurs Oficerów Sztabów Lotniczych. Otrzymuje awans na stopień kapitana. W 1961 roku otrzymuje skierowanie od Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Pracuje na stanowisku pomocnika Szefa Wydziału Ogólnego d/s łączności specjalnej. Prowadzi również zajęcia z podchorążymi. Zawodową służbę wojskową kończy w 1979 roku w stopniu majora. Za zaangażowanie w realizację zadań służbowych był wielokrotnie wyróżniany przez przełożonych. Otrzymał między innymi Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi, Srebrny i brązowy medal za zasługi dla obronności Kraju oraz złoty, srebrny i brązowy medal Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny. Jest żonaty. Ma syna.

Członkowie a także Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. w st. spocz. Zdzisława Gębala wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Zdzisławie, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, dn. 07.02.2013 r.

Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze

postanawiają wyróżnić

**płk w st. spocz. mgr inż. Edwarda Basałygo wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności organizacyjnej i społecznej.**

Płk Edward Basałygo urodził się 3 września 1950 roku w miejscowości Grudza, województwo dolnośląskie. Ojciec Waław, matka Zofia z domu Ławnikowska. Dziadek mieszkaniec Oszmiany – walczył w legionach marszałka Piłsudskiego, ojciec podczas II Wojny Światowej walczył w rejonie wileńsko – oszmiańskim w partyzantce AK – w 8 Oszmiańskiej Brygadzie dowodzonej przez por. Tura. Po przejściu frontu i rozwiązaniu dywizji powołany został do Wojska Polskiego – do 2 Dywizji Artylerii Wojska Polskiego na stanowisko zwiadowcy. Zawsze był na pierwszej linii frontu. Jego szlak bojowy wiódł poprzez Wał Pomorski, forsowanie Nysy Łużyckiej, walki w okrążeniu pod Budziszynem i Dreznem. Szlak bojowy zakończył na terenie Czech. Po wojnie został na Ziemiach Zachodnich jako osadnik wojskowy. Matka pochodziła z rodziny kolejarskiej – mieszkanka okolic Głębokiego – Postaw –(tereny na wschodnich rubieżach II Rzeczypospolitej - w okolicach Witebska) podczas II WŚ była zesłana na roboty przymusowe do Prus Wschodnich – pracowała w okolicach dzisiejszego Pasłęka. Najstarszy brat matki Rafał walczył w kampanii wrześniowej. Wzięty do niewoli przez Rosjan, został zesłany na Sybir. Tam ślad po nim zaginął. Drugi brat Witold walczył jako marynarz na niszczycielu ORP Wicher, później w podziemiu AK w Warszawie. Kolejny brat Władysław zesłany na Syberię do Archangielska – wrócił i walczył w składzie II Armii WP. Przeszedł cały szlak bojowy II Armii. Edward Basałygo w 1968 roku ukończył Liceum Ogólnokształcące w Mirsku. Po ukończeniu szkoły do 1970 roku pracował na poczcie w Gryfowie Śląskim. W latach 1970 – 1974 był podchorążym w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej. Po jej ukończeniu został skierowany do służby na wyspę Wolin do pułku rozpoznania - JW. 1401 Dziwnów, skąd został przeniesiony do JW. 1109 do Grudziądza. Był to pułk zakłóceń radiowych zabezpieczający ćwiczenia wszystkich jednostek wojskowych z całej Polski łącznie z ćwiczeniami wojsk Układu Warszawskiego. Pułk przez żołnierzy biorących udział w ćwiczeniach był nazywany Janosiki. Jako podporucznik zaliczył wiele poligonów między innymi Drawski, Biedruski, Żagański czy w Nowej Dębie. Brał udział w ćwiczeniach Tarcza 76. W listopadzie 1976 roku zostaje przeniesiony do WOSR do Jeleniej Góry na stanowisko dowódcy plutonu. Kolejnymi szczeblami kariery wojskowej było objęcie stanowiska dowódcy kompanii, kierownika Sekcji Zaopatrzenia Oddziału Szkolenia, kierownika Warsztatów Szkolnych i Pracowni Pomocy Dydaktycznych. Zwycięzca wielu konkursów z wiedzy wojskowej, zawodów strzeleckich, zdobywca tytułów Mistrz Ognia, Zasłużony Mistrz Nauczyciel Wychowawca Młodzieży czy przodujący pododdział. Oprócz wykonywania obowiązków służbowych pełnił wiele funkcji społecznych. Przez dwie kadencje był przewodniczącym Uczelnianego Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego oraz wiceprzewodniczącym Wojewódzkiego SKP w Jeleniej Górze. Za działalność w SKP został wyróżniony specjalnym medalem im. Ludwika Perzyny. Przez jedną kadencję był radnym Miejskiej Rady Narodowej w Jeleniej Górze. Wyróżniany także przez Szefostwo Służby Samochodowej WOPK za działalność na rzecz trzeźwości kierowców. Członek PTTK od 1970 roku. W 1998 r. uczestniczył w przeglądzie filmów turystycznych FILM-FOTO-TUR-98 z własnym filmem pt. Jelenia Góra - perła Karkonoszy. Film był szeroko wykorzystywany w szkoleniu żołnierzy Centrum Szkolenia

Radioelektronicznego. W latach 70 ub. wieku był ławnikiem Wojskowego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy dla oficerów młodszych. W 1986 roku kończy Wyższą Szkołę Pedagogiczną i uzyskuje dyplom magistra. W tym samym roku kończy również CDO przy ASG w Warszawie. Posiada certyfikaty znajomości języka rosyjskiego i niemieckiego. Służbę wojskową zakończył w stopniu podpułkownika w styczniu 2003 roku. Za osiągnięcia w służbie był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami resortowymi i państwowymi w tym srebrnym Krzyżem Zasługi. Wielokrotnie wyróżniały go organizacje młodzieżowe i straż pożarną. Jest członkiem założycielem Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR. Po przejściu do rezerwy wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy Wojska Polskiego. W latach 2006 – 2009 pełnił funkcję sekretarza koła i wiceprezesa Zarządu Rejonowego ds. patriotyczno – społecznych. W latach 2009 – 2013 pełnił funkcję prezesa koła i również wiceprezesa Zarządu Rejonowego ds. patriotyczno – społecznych. Wstępując w szeregi Związku postawił sobie za cel propagowanie historii walk o niepodległość i tradycji wojskowych regionu. Jego działalność jest skierowana do środowiska byłych żołnierzy zawodowych, ich rodzin oraz do szerokiego kręgu społeczeństwa. Pod jego kierownictwem Związek Żołnierzy WP w Jeleniej Górze aktywnie działa w strukturach organizacji pozarządowych skupionych przy Urzędzie Miejskim w Jeleniej Górze. Aktywizację środowiska byłych żołnierzy prowadzi poprzez współpracę ze środowiskami emeryckimi cywilnymi, a szczególnie z Polskim Związkiem Emerytów Rencistów i Inwalidów. W aktywizacji środowiska nie zapomina o kombatantach. Utrzymuje ścisłą współpracę z Zarządem Okręgowym Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w Jeleniej Górze. Za tą współpracę został w 2010 roku wyróżniony przez Zarząd Główny Związku Kombatantów odznaczeniem za zasługi. Dla środowiska emerytów wojskowych i środowisk z nimi współpracującymi wspólnie z Ligą Obrony Kraju organizuje coroczne zawody sportowo – obronne. Od 2006 roku członek Polskiego Stronnictwa Ludowego. Podejmuje działania w organach władzy publicznej (Sąd Rejonowy) wykonując zadania związane z bezpieczeństwem publicznym i praworządnością. Ławnik Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze oraz członek Wojewódzkiego Sądu Koleżeńskiego Polskiego Stronnictwa Ludowego we Wrocławiu. Dla upamiętnienia stacjonowania jednostek Wojska Polskiego na terenie Garnizonu Jelenia Góra zainicjował i zrealizował dwie inicjatywy – w 2010 roku – posadzenie Dębu Pamięci Żołnierzy Wojska Polskiego Garnizonu Jelenia Góra i w 2011 roku postawienie pomnika WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY upamiętniającego poległych żołnierzy Wojska Polskiego o Wolność Ojczyzny. Aktywna działalność Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze w znaczący sposób ułatwia działalność Fundacji Pomocy Emerytom i Rencistom Wojskowym. Z jego inicjatywy nawiązano ścisłą współpracę z Miejskimi i Gminnymi Ośrodkami Pomocy Społecznej na terenie Rejonu w celu pomocy emerytom wojskowym i ich rodzinom będącym w trudnej sytuacji życiowej, zdrowotnej i finansowej. W 2011 r. współorganizował podróż wojskowo – historyczną włoskim szlakiem walk 2 Korpusu gen. Władysława Andersa. W Związku Żołnierzy Wojska Polskiego prowadzi aktywną działalność publicystyczną, napisał 62 artykuły na temat obronności kraju i historii Wojska Polskiego. Artykuły publikowano w Głosie Weterana i Rezerwisty, prasie kombatantów, prasie ludowej, biuletynie radiotechników oraz w internecie. W 2008 r. z okazji 900 lecia istnienia miasta Jelenia Góra napisał książkę o regionie jeleniogórskim pt. „Tędy przeszła historia. Kalendarium wydarzeń w kotlinie jeleniogórskiej i okolicach”. Książka jest dostępna w internecie na stronach Jeleniogórskiej Biblioteki Cyfrowej i znajduje się na czołowych pozycjach najbardziej przeglądanych publikacji biblioteki. W 2010 r. z okazji XXX lecia Związku Żołnierzy Wojska Polskiego Zarządu Wojewódzkiego, Rejonowego i Koła w Jeleniej Górze zredagował i opracował kronikę Związku. Za działalność publicystyczną w 2011 r. otrzymał Patent Korespondenta Głosu Weterana i Rezerwisty. Jego duża wiedza i nieprzeciętne umiejętności organizacyjne pozwalają mu na osiągnięcie wysokich wyników w działalności społecznej. Cechuje go aktywność w poszukiwaniu nowatorskich i nieschematycznych rozwiązań, które zastosowane w praktyce przynoszą wymierne korzyści. Bardzo dobry organizator pracy własnej i podległego zespołu. Koleżeński, lojalny, uczciwy. W uznaniu wyjątkowych zasług w działalności społecznej i patriotyczno – obronnej był wielokrotnie wyróżniany przez władze naczelne Związku Żołnierzy WP, Związku Kombatantów RP

i Byłych Więźniów Politycznych, różnych Stowarzyszeń, Dyrekcje Szkół i władze PSL. Od 1974 roku jest żonaty. Żona Elżbieta pracowała w wielu zakładach pracy w Lubaniu Śląskim, Grudziądzu i Jeleniej Górze. Przez kilka lat była pracownikiem dyrekcji Zakładów Papierniczych w Jeleniej Górze a ostatnio przez 20 lat pełniła funkcję zastępcy Naczelnika Wydziału Kultury UM w Jeleniej Górze. Obecnie już na emeryturze. Posiadają dwoje dzieci: córkę Joannę i córkę Jolantę oraz troje wnuków. Córka Joanna jest zatrudniona w MSW Saksonii w Dreźnie. Córka Jolanta pracuje w firmie samochodowej. Członkowie a także Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. mgr. inż. Edwarda Basałygo wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Edward, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra, dn. 07.02.2013 r.

Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze

postanawiają wyróżnić

**ppłk. prof. JANA JAGIELSKIEGO wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk prof. dr hab. inż. Jan Jagielski urodził się 30 kwietnia 1946 roku w Niemczech w Ashaffenburgu, gdzie rodziców zagnała zawierucha wojenna. Ojciec dostał się do niewoli jako żołnierz Korpusu Obrony Pogranicza, a matka została wywieziona tam do pracy przymusowej. W 1947 roku rodzina powraca do Polski i zamieszkuje w Jeleniej Górze w Karpaczu. W domu rodzinnym ojciec zaszczepił zainteresowanie i uznanie do wojska na tyle skutecznie, że wojskowy życiorys Jan rozpoczyna w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w 1964 roku. Szkoła była szkołą średnią, ale z bardzo trudnym programem, którego opanowanie dla absolwenta Liceum Ogólnokształcącego nie było sprawą prostą. Zainteresowanie służbą wojskową przemienia się w zamiłowanie, które mimo różnych nieprzychylnych zdarzeń pozostało do tej pory. Na pierwszy stopień oficerski promowany jest w 1967 roku i rozpoczyna pracę w 67 Baterii Meteorologicznej (JW 1269) w Bolesławcu na stanowisku Dowódcy Radiolokacyjnej Stacji Meteorologicznej. Służba trudna, wymagająca dużej wiedzy, częstego i długiego przebywania na poligonach. W 1968 roku w wyniku reorganizacji zostaje przeniesiony do Głogowa do 29 Dywizjonu Rozpoznania Artyleryjskiego (JW 3166) gdzie dochodzi do stanowiska dowódcy Baterii Meteorologicznej. Wielką satysfakcją za pracę były bardzo dobre oceny ze strzelania w bardzo trudnych warunkach pogodowych uzyskiwane przez jednostki artylerii lufowej jak i raketowej na korzyść których bateria meteorologiczna pracowała. Równoległe ze służbą studiuje na Politechnice Poznańskiej. W roku 1974 uzyskuje tytuł inżyniera automatyka, a następnie w roku 1997 w Wojskowej Akademii Technicznej tytuł magistra inż. elektronika o specjalności Systemy Radiolokacyjne. Po pewnych perturbacjach trafia w roku 1978 do Jeleniej Góry teraz już Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej na stanowisko Inżyniera Wykładowcy w Ośrodku Obliczeniowym. Nowe stanowisko i nowe zadania. Kończy kurs Inżyniera EMC Odra 1325 i trafia na studia podyplomowe z Zastosowań Informatyki do Akademii Sztabu Generalnego. Po ich ukończeniu zostaje doktorantem ASG i w roku 1984 uzyskuje stopień dr nauk wojskowych a w 1987 roku dr. hab. nauk wojskowych. Pracuje na stanowisku Adiunkta a następnie Szefa Katedry Zautomatyzowanych Systemów Dowodzenia. Katedra we współzawodnictwie uzyskuje wielokrotnie pierwsze lokaty. Jako dr hab. organizuje zespoły badawcze i intensyfikuje proces dochodzenia do stopnia doktora

kadry katedry. Jednocześnie popularyzuje turystykę wśród podchorążych. Uzyskuje wielokrotnie tytuły Mistrza Wojsk OPK, Mistrza Wojska Polskiego w biegu na orientację. Trenowana przez niego reprezentacja szkoły w biegu na orientację zdobyła pierwsze miejsce w Mistrzostwach Szkół i Uczelni Wojskowych. Do rezerwy odchodzi w roku 1996 w stopniu pułkownika i rozpoczyna pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a obecnie Uniwersytecie Zielonogórskim na stanowisku profesora zwyczajnego, Kierownika Katedry Zarządzania Bezpieczeństwem. 15 września 2009 prezydent nadaje mu tytuł profesora nauk wojskowych. Aktywnie i systematycznie uczestniczy w pracy Związku i dba o jego popularność i uznanie społeczne. Jest żonaty. Ma jedną córkę, która jest żoną żołnierza zawodowego. Członkowie a także Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk Jana Jagielskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji.

Jelenia Góra, 05.12.2013 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
pplk w st. spocz. mgr. Józefa Pawłowskiego wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZZ KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

pplk Józef Pawłowski s. Zygmunta i Marii z domu Kwiatkowska urodził się 01.05.1941 r. w Białymstoku. Był to okres wojny. Od dzieciństwa był wychowywany pod opieką siostr i księży zakonnych, a następnie wychowawców w państwowych placówkach opiekuńczo – wychowawczych w Białymstoku. W 1961 r. ukończył Technikum Budowlano – Drogowe i uzyskał tytuł technika budowlanego. Podjął pracę na stanowisku adiunkta budowlanego i usamodzielniał się. W 1962 r. powołany został do odbycia służby wojskowej w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Tu w 1964 r. uzyskał kolejny tytuł technika, tym razem radiokomunikacji i pierwszy patent oficerski. Od tego czasu do 1991 r. pełnił zawodową służbę wojskową na stanowiskach operacyjnych, dowódczych, wychowawczych i dydaktycznych: dowódca kompanii dowodzenia, oficer dowodzenia i charakterystyki, oficer operacyjny na stanowisku dowodzenia jednostki radiotechnicznej, zastępca dowódcy samodzielnej kompanii radiotechnicznej, a następnie jej dowódca, starszy instruktor i zastępca dowódcy batalionu radiotechnicznego, starszy instruktor w brygadzie radiotechnicznej, zastępca dyrektora ds. pracowniczych Lotniczych Zakładów Remontowych Nr 2 w Bydgoszczy i szef Wydziału Wychowawczego Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej, z którego to stanowiska w 1991 roku odszedł do rezerwy w stopniu podpułkownika. Za zaangażowanie w służbie był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami resortowymi i państwowymi, w tym Złotym Krzyżem Zasługi. Służąc w armii i po odejściu z niej kontynuował naukę. Ukończył w 1969 roku kurs pedagogiczny z zakresu propedeutyki pedagogiki i psychologii oraz metodyki pracy, w 1971 r. Studium etyczne, w 1972 r. półroczny kurs doskonalenia oficerów, w 1977 r. ukończył z wyróżnieniem studia pedagogiczne, uzyskując stopień magistra pedagogiki kultury, w 1979 r. Kurs Instruktorski III stopnia Kadry Kształcącej i Studium Specjalistyczne Teorii i Praktyki Propagandy, w 1979 r. Kurs Komendantów Obozów Młodzieżowych, w 1982 r. kończy z wynikiem b. dobrym Studium Podyplomowe przy WSP - Przystosowanie do Życia w Rodzinie, w 1982 r. Studium Historii Najnowszej, w 1986 r. Studium Podyplomowe Wiedzy o Społeczeństwie na Wydziale Humanistycznym Instytutu Nauk Społecznych WSP oraz w 1996 r. Studium Podyplomowe na Wydziale Prawa i Administracji UW – Nadzór i Kontrola Finansów. Był uczestnikiem wielu szkoleń i warsztatów: np. w 1994 r. Sposoby

prowadzenia rozmów i zajęć, w 1994 r. treningowo - warsztatowe zajęcia w „Akademii Pogodnej Szkoły”, w 1995 r. trening w zakresie zarządzania dla liderów organizacji pozarządowych, zorganizowany przez Helsińską Fundację Praw Człowieka oraz w latach 1994 – 1997 kilkanaście 2-dniowych warsztatów organizowanych przez Komitet Ochrony Praw Dziecka w Warszawie, a dotyczących dziecka, rodziny i ich praw. Aktualnie na emeryturze. Będąc jeszcze żołnierzem zawodowym (i później) pracował jako nauczyciel: w latach 1987 - 91 w Studium Nauczycielskim, w latach 1990 - 93 w Zespole Szkół Elektronicznych i LO Nr 2. Był też współpracownikiem wielu pism i wydawał przez kilka lat (do lutego 2007 r.) własny miesięcznik społeczno-polityczny, jako jego redaktor naczelny. Współorganizował dziesięć konferencji międzynarodowych – polsko – czesko – niemieckich, dotyczących dziecka i rodziny, będąc też jednym z referentów. Jego zaangażowanie w systematyczne podnoszenie wykształcenia przekładało się także na udział w życiu społeczne miasta. W latach 1994 - 2002 r. był radnym Rady Miejskiej Jeleniej Góry, w tym przewodniczącym Komisji Rewizyjnej. W latach 1998 - 2002 r. był etatowym członkiem Zarządu Miasta Jelenia Góra. W 2003 r. był Pełnomocnikiem Rektora Kolegium Karkonoskiego w Jeleniej Górze. W latach 2003 - 2005 prowadził własną działalność gospodarczą „Biuro Pomocy Osobom Poszkodowanym w Wypadkach i Spraw Administracyjnych”. W latach 2010 - 2011 był asystentem posła na Sejm RP. Od 2012 r pełni funkcję Prezesa Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej. Jest żonaty od 1964 r. Ma córkę mężatkę i wnuczkę - studentkę. Był członkiem wielu organizacji dziecięcych i młodzieżowych oraz Towarzystwa Wiedzy Powszechnej, w tym przez wiele lat Prezesem Ruchu Społecznego Niezależna Inicjatywa Europejska „NIE” oraz Przewodniczącym Terenowego Komitetu Ochrony Praw Dziecka w Jeleniej Górze, a także członkiem władz krajowych tego komitetu. Dziś jestem wolontariuszem „Niebieskiej Linii”. W Związku Żołnierzy Wojska Polskiego jest od 2001 roku. Jest doświadczonym działaczem społecznym, którego doświadczenie jest wielokrotnie pomocne w naszej Związkowej działalności. Każdy z byłych żołnierzy, a szczególnie członek Związku Żołnierzy WP może liczyć na jego pomoc i wsparcie. Członkowie a także Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Jerzego Pawłowskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego pasji działacza społecznego.

Jelenia Góra, 05.12.2013 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
ppłk. w st. spocz. Emila Leśniaka wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk Emil Leśniak urodził się 9 listopada 1936 roku na Polesiu w miejscowości Horodno pow. Stolin woj. Brześć nad Bugiem. Rodzice pochodzili ze wschodniej Małopolski. Był to rejon Rzeczypospolitej mocno przeludniony, brak było ziemi, przemysłu. Duża grupa mieszkańców więc wyjechała na nowe tereny. Dziadek Emila zginął na I Wojnie Światowej. W domu było wiele dzieci, które w miarę dorastania opuszczały dom rodzinny i przechodziły na swoje. W 1938 roku ojciec sprzedał swoje gospodarstwo z zamiarem budowy nowego domu. Pieniądze gromadził na Pocztowej Książeczce Oszczędności. W 1939 roku wybuchła II Wojna Światowa i cały zgromadzony kapitał przepadł. To spowodowało, że rodzina całą wojnę biedowała, szczególnie 1942 rok, który był rokiem zimnym i deszczowym. Po wyzwoleniu w 1944 roku przez Armię Czerwoną dowiedzieli się, że po tej stronie Bugu, po której mieszkają będzie Związek Radziecki, a Polska dopiero będzie za Bugiem. W połowie lipca 1945 roku rozpoczęli gehennę repatriacji. Na

stacji kolejowej Łanczyn nad Prutem czekali 10 tygodni Jechali przez Rzeszów do Kamiennej Góry przez 3 tygodnie. Otrzymują gospodarstwo rolne we wsi Lipienica. W tym czasie niemieccy właściciele gospodarstwa jeszcze tam mieszkają. Są repatriowani do Niemiec dopiero w czerwcu w 1946 roku. Po przybyciu na nowe miejsce zamieszkania młody Emil rozpoczyna naukę w Szkole Podstawowej. Do harcerstwa wstępuje w 1948 roku, niedługo potem otrzymuje Krzyż Harcerski. W związku z akcją tworzenia kolchozów zmuszono rodzinę do przesiedlenia się do sąsiedniej wsi Jawiszów. Emil w wieku 16 lat podejmuje pracę w Zakładach Przemysłu Lniarskiego LEN w Kamiennej Górze. Od 1 września 1953 roku rozpoczyna naukę w Zasadniczej Szkole Hutniczej w Czechowicach – Dziedzicach. W 1954 roku uległ namowie przedstawiciela WKU aby wstąpił do szkoły oficerskiej. Już od 1 września 1954 roku jest słuchaczem Oficerskiej Szkoły Piechoty w Elblągu. Będąc już na III roku Oficerską Szkołę Piechoty w Elblągu zlikwidowano. Nie pozwolono podchorążym ukończyć szkoły w innych uczelniach. Chętni do pozostania w wojsku otrzymali stopnie podoficerskie. Emil Leśniak pozostał w wojsku. Jako szefa kompanii skierowano go do 34 pułku piechoty w Słupsku. Podczas ćwiczeń poligonowych był szefem kuchni, choć jak sam wspomina, umie bardzo dobrze ugotować tylko wodę na herbatę. Po pewnym okresie został wyznaczony na magazyniera mundurowego. W 1957 roku ukazało się rozporządzenie Sztabu Generalnego o możliwości skierowania na kurs oficerski podchorążych z rozwiązanych szkół oficerskich. Skorzystał z tej okazji i rozpoczął naukę w Oficerskiej Szkole Piechoty we Wrocławiu. W 1959 roku zdał egzamin maturalny, w tym roku został również promowany do stopnia ppor. Po promocji został skierowany do 36 pułku zmechanizowanego w Bolesławcu Śląskim. W tej jednostce służył 2 lata, wykonując różnorodne zadania służbowe. Przykładowo przez 3 miesiące był dowódcą grupy budującej Szkołę Tysiąclecia w Głogowie, przez 2 miesiące szkolił dywizyjnych strzelców wyborowych, przez prawie 2 miesiące dowodził grupą żołnierzy wspomagających rolników w żniwach i wykopkach ziemniaków. Równolegle pełnił obowiązki dowódcy plutonu. W 1962 roku rozpoczyna studia w Wojskowej Akademii Technicznej, którą kończy w 1967 roku. Zostaje skierowany do 40 pułku artylerii p-lot w Jeleniej Górze na stanowisko pomocnika szefa służby samochodowej. W 1971 roku zostaje awansowany do stopnia kapitana. W 1973 roku zostaje przeniesiony do WOSR na stanowisko szefa Służby Samochodowej. W 1976 roku awansuje do stopnia majora. W 1977 roku zostaje starszym wykładowcą szkolenia samochodowego w Cyklu Taktyki Ogólnej w WOSR. W 1985 roku otrzymuje awans do stopnia podpułkownika. Z wojskiem żegna się w 1988 roku. Za zaangażowanie w wykonywanie obowiązków służbowych był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami resortowymi i państwowymi, w tym Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W 1975 roku zostaje wyróżniony srebrnym medalem za zasługi dla Dolnego Śląska za działalność w Społecznym Komitecie Przeciwalkoholowym. Przez dwa kolejne lata pracuje jako nauczyciel Przysposobienia Obronnego w Liceum Ogólnokształcącym w Jeleniej Górze. Przez kolejnych 15 lat już jako emeryt pracował na parkingu hotelu Europa w Jeleniej Górze. Po zwolnieniu do rezerwy wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W szeregach Związku wykazuje się dużą aktywnością w pracach związkowych. Za działalność w naszych szeregach był wyróżniany wieloma dyplomami, listami gratulacyjnymi, medalem Zasłużony dla ZZWP oraz medalem XXX lecia ZZWP. W 1974 roku żeni się z Emilią. Mają 3 córki i 1 wnuczkę. Członkowie a także Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Emila Leśniaka wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji.

Jelenia Góra, 05.12.2013 r.

**Członkowie i Zarząd Koła nr 4 ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
płk. w st. spocz. Jerzego Turbińskiego wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk Jerzy Turbiński urodził się 16 września 1934 roku w Krzemieńcu, woj. wołyńskie. Tam do 1945 roku uczył się w Szkole Powszechnej. Jesienią 1945 roku w ramach repatriacji rodzina Turbińskich wywieziona została do miejscowości Podlesie w województwie Opolskim. Repatriacji została poddana rodzina, gdyż ojciec w tym czasie służył jeszcze w 1 Armii Wojska Polskiego. Ojciec z tą armią przeszedł szlak bojowy od Bugu do Berlina. Jerzy Turbiński w 1948 roku ukończył Szkołę Powszechną w Głuchołazach, w powiecie Nysa. W latach 1948 – 1951 uczył się w Zasadniczej Szkole Zawodowej, po ukończeniu której przez 1 rok pracował w Zakładach Bawełnianych jako tokarz. W latach 1952 – 1955 był słuchaczem Oficerskiej Szkoły Piechoty w Elblągu. Po promocji na stopień podporucznika rozpoczął zawodową służbę wojskową jako dowódca plutonu w Pułku Piechoty Zmechanizowanej w Koźuchowie. Tam pełnił służbę do 1960 roku, kiedy to został przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. W tej uczelni wojskowej rozpoczął karierę od stanowiska dowódcy plutonu, później dowódcy kompanii, Komendanta Szkoły Chorążych WRT oraz dowódcy kursów. Od 1980 do 1987 roku służył na stanowisku starszego wykładowcy logistyki w Cyklu Taktyki. Po 35 latach służby wojskowej, w 1987 roku odchodzi na emeryturę w stopniu podpułkownika. Podczas pełnienia czynnej służby wojskowej był oficerem zdyscyplinowanym i obowiązkowym. Przełożeni wielokrotnie wyróżniali Go wieloma odznaczeniami resortowymi i państwowymi. Najwyższe wyróżnienie to Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Płk Jerzy Turbiński po zakończeniu czynnej służby wojskowej wstąpił do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W Związku jest członkiem aktywnym, udziela się w realizację związkowych przedsięwzięć. W Zarządzie Rejonowym pełnił i do dzisiaj pełni funkcję członka Rejonowego Koleżeńkiego Sądu Honorowego. Za aktywność w Związku Żołnierzy był wielokrotnie wyróżniany dyplomami pamiątkowymi, listami gratulacyjnymi, medalem XXX lecia Związku Żołnierzy WP oraz brązowym Krzyżem Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. Małżonka Krystyna była pracownikiem cywilnym wojska. Pracowała w Wydziale Planowania, gdzie była specjalistką od planowania zajęć szkoleniowych dla słuchaczy szkoły oficerskiej. Rodzinne tradycje wojskowe przejął od płk Jerzego Turbińskiego jego syn Andrzej. Syn po ukończeniu Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej pełnił służbę wojskową w Wojskach Radiotechnicznych. W wyniku restrukturyzacji Sił Zbrojnych syn odszedł do rezerwy w stopniu kapitana. Członkowie a także Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk. w st. spocz. Jerzego Turbińskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji.

Jelenia Góra, 05.12.2013 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
mjr. w st. spocz. Henryka Erentrauta wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

mjr Henryk Erentraut urodził się 1 września 1945 roku w Kaliszu. Po zakończeniu wojny rodzice jako osadnicy zostali zakwaterowani w miejscowości Lubsko. Tam Henryk dorastał. W 1952 roku rozpoczyna naukę w Szkole Podstawowej przy Liceum Ogólnokształcącym. W 1963 roku zdaje maturę. Od 1964 roku rozpoczyna naukę w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Po ukończeniu szkoły oficerskiej, mając szansę na dalsze dokończanie się, pozostał w macierzystej uczelni. Rozpoczął służbę w Szkole Młodszych Specjalistów jako dowódca plutonu. Po krótkim okresie zostaje przeniesiony na stanowisko instruktora w pionie technicznym szkolnego poligonu radiotechnicznego. Tam obejmuje obowiązki starszego technika stacji radiolokacyjnej, a później dowódcy stacji Julia. W 1971 roku obejmuje dowodzenie stacjami r-łok Justyna i Bożena. W 1976 roku kończy Wyższą Oficerską Szkołę Radiotechniczną i uzyskuje tytuł inżyniera dowódcy. W dalszym etapie służby zostaje przeniesiony na stanowisko pomocnika kierownika Ruchomego Warsztatu Naprawczego. W 1980 roku uczestniczy w specjalnym szkoleniu w ZSRR w zakresie budowy i obsługi hydraulicznych systemów sterowania. Po dwóch latach zostaje przeniesiony do Oddziału Szkolenia na stanowisko starszego pomocnika Szefa Wydziału Wydawniczego a później do planowania na stanowisko starszego oficera Wydziału. Tam służy przez 14 lat. Z tego stanowiska odchodzi na emeryturę w stopniu majora. Za osiągnięcia w służbie był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami resortowymi i państwowymi w tym odznaczeniem Za Zasługi dla Województwa Jeleniogórskiego. Po przejściu na emeryturę wstępuje do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. W Związku aktywnie udziela się w organizowanie działalności w kole. Przez dwie kadencje pełni funkcję skarbnika Koła. Za działalność w Związku był wielokrotnie wyróżniany dyplomami pamiątkowymi, listami gratulacyjnymi, medalem XXX lecia ZWŻWP i brązowym Krzyżem Za Zasługi dla ZŻWP. W roku bieżącym Sejmik Województwa Dolnośląskiego wyróżnił mjr Henryka Erentrauta srebrnym medalem

Za Zasługi dla Województwa Dolnośląskiego. Jest żonaty posiada dwie córki i 6 wnucząt. Członkowie a także Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. w st. spocz. Henryka Erentrauta wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka.

Jelenia Góra, 05.12.2013 r.

**Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
gen. bryg. w st. spocz. dr inż. Bronisława Peikerta wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Gen. bryg. w st. sp. dr inż. Bronisław Peikert, syn Andrzeja i Marii z d. Maćkowiak urodził się 28 lutego 1943 roku w wielkopolskiej wsi Popowo Stare. Dom rodzinny ukształtował jego osobowość opartą na tradycjach rzetelnej pracy i wartościach drogich każdemu Polakowi. W 1962 roku po ukończeniu w Poznaniu Technikum Łączności rozpoczął zasadniczą służbę wojskową, a po roku studia w Wojskowej Akademii Technicznej, którą ukończył w 1968 roku uzyskując tytuł magistra inżyniera radioelektroniki. W stopniu podporucznika obejmuje funkcję zastępcy do spraw technicznych dowódcy jednostki radiotechnicznej w Poznaniu, a wkrótce zostaje dowódcą tej jednostki wojskowej. Jednostki wojskowe którymi dowodził, zaliczają się do przodujących w Wojskach Obrony Powietrznej Kraju i w Wojsku Polskim. Wykazuje się zdolnościami w zakresie organizacji i kierowania coraz większymi jednostkami wojskowymi. Jest świetnym administratorem obiektów wojskowych. To jemu, po kilku latach służby w jednostce wojskowej, powierza się współorganizację budowy stanowiska dowodzenia obroną powietrzną na szczeblu taktycznym w Poznaniu. W 1985 roku, w stopniu podpułkownika, zostaje szefem sztabu brygady radiotechnicznej we Wrocławiu a po 2 latach jej dowódcą. W 1988 roku rozpoczyna Podyplomowe Studia Operacyjno - Strategiczne w Akademii Obrony Narodowej. Otwiera przewód doktorski w dziedzinie nauk wojskowych. W 1989 roku zostaje wyznaczony na stanowisko zastępcy Szefa Wojsk Radiotechnicznych w Dowództwie Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej. Po obronie pracy doktorskiej, w 1991 roku, otrzymuje nominację na stanowisko rektora - komendanta Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Awansuje na stopień generała brygady w 1996 roku. Restrukturyzacja sił zbrojnych powoduje rozwiązanie WOSR w 1997 roku, a na jej bazie utworzono Centrum Szkolenia Radioelektronicznego. Generał zostaje powołany na stanowisko komendanta tego centrum i funkcję tę pełni do lutego 2003 roku. Z jego inicjatywy i pod jego kierownictwem jeleniogórskie Centrum Szkolenia Radioelektronicznego uzyskało bardzo wysoki poziom bazy dydaktycznej i logistycznej, o niskich kosztach użytkowania. Jako komendant szkół wojskowych zajmuje się nie tylko problemami organizacji kształcenia, prowadzi także badania naukowe. Jest autorem licznych publikacji na tematy związane z wojskami radiotechnicznymi. Za osiągnięcia w służbie był wielokrotnie wyróżniany, między innymi: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz najwyższymi odznaczeniami resortowymi. Od ćwierćwiecza gen. Bronisław Peikert jest związany z Dolnym Śląskiem. Tutaj postanowił zakończyć swoją służbę wojskową i dalej służyć Tej Ziemi i jej mieszkańcom. Chce pozostać aktywnym człowiekiem, tym razem jako społeczny działacz dbający o rozwój miejsca gdzie pełnił czynną służbę wojskową. Zasłużony dla miasta Jeleniej Góry. Po decyzji likwidacji garnizonu opracował plan zagospodarowania koszar, był współautorem porozumienia z Agencją Mienia Wojskowego, na mocy którego połowę koszar przejęła uczelnia a miasto otrzymało teren pod obwodnicę. Po przejściu do rezerwy w 2003 roku wstąpił do ZBZZiOR WP. Z jego inicjatywy powstało także „Jeleniogórskie Stowarzyszenie Żołnierzy Radiotechników „RADAR”, którego jest honorowym prezesem. Stowarzyszenie to skupia byłych żołnierzy, pasjonatów radiotechniki wojskowej. W rezerwie i w stanie spoczynku działalność gen. bryg. Bronisława Peikerta skupia się na zachowaniu dla potomnych osiągnięć radiotechniki

i radiolokacji wojskowej. Wydał na ten temat wiele książek i biuletynów. Bronisław Peikert jest autorem wielu artykułów drukowanych w Biuletynie "RADAR", Roczniku Jeleniogórskim, dotyczących historii garnizonu jeleniogórskiego, działalności wojskowych szkół radiotechnicznych i wojsk radiotechnicznych. Jest współautorem monografii " 60 lat Wojsk Radiotechnicznych" wydanej w 2011r. Aktywnie działa na rzecz upamiętniania pobytu wojska w byłym już garnizonie Jelenia Góra. Z jego inicjatywy na bramie pamiątkowej Szkoły Radiotechnicznej zostały zawieszane tablice pamiątkowe a znajdujące się tam jelenie, ujęte w rejestrze zabytków Dolnego Śląska. Powstałe osiedle ma nazwy ulic związane z wojskiem. Współuczestnik posadzenia dębu pamięci i odsłonięcia tablicy pamiątkowej na terenie Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, upamiętniających funkcjonowanie jednostek wojskowych w Jeleniej Górze. Współautor i budowniczy w 2011 r. pomnika "Wolność Krzyżami się Mierzy" koło Kościoła Garnizonowego w Jeleniej Górze. Pod pomnikiem w specjalnej niszy składane są prochy z pól bitewnych, gdzie walczył żołnierz polski. Na pomniku umieszczone są tabliczki z nazwami tych pól. Pomnik cieszy się uznaniem wśród społeczeństwa. Zawsze są tu kwiaty. Z inicjatywy gen. Bronisława Peikerta została utworzona w 2003 r. orkiestra dęta przy Filharmonii Dolnośląskiej. Orkiestra ta ubrana w historyczne mundury z okresu powstania listopadowego bierze udział we wszystkich patriotycznych uroczystościach. W 2005r. zorganizował stałą wystawę sprzętu radiolokacyjnego przy Muzeum Karkonoskim w Jelenie Górze. Dzisiaj stanowi ona wraz z innymi militariami Oddział tego Muzeum, który rocznie odwiedza ok. 10 tys. ludzi. Gen. Bronisław Peikert często występuje w miejscowych mediach propagując historię tradycji Wojska Polskiego oraz mówi o współczesności, profesjonalizmie i wyszkoleniu naszych Sił Zbrojnych. Jest jednym z głównych organizatorów wszystkich uroczystości patriotycznych na terenie miasta Jelenia Góra w tym także święta Wojska Polskiego, święta Wojsk Radiotechnicznych. Był głównym organizatorem 5 Pikników Militarnych propagujących profesjonalizm, wyszkolenie naszych Sił Zbrojnych i jednostek paramilitarnych oraz utrwalających historię i znaczenie byłego garnizonu jeleniogórskiego. Za osiągnięcia w działalności Związkowej był wielokrotnie wyróżniany między innymi Złotym Krzyżem Za Zasługi dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Generał bryg. Bronisław Peikert znany jest z działalności charytatywnej i społecznej. Pełnił funkcje społeczne prezesa Zarządu Aeroklubu Jeleniogórskiego i prezesa Stowarzyszenia Zamku Czocha w Leśnej. Jego działalność na odcinku cywilnym jest doceniana przez władze cywilne. W 2013 roku został wyróżniony złotym medalem Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego. Związek małżeński zawarł z Janiną Nowak w 1966 roku. Małżonka, absolwentka Uniwersytetu Poznańskiego, fizyk, przez wiele lat pracowała w szkolnictwie. Obecnie na emeryturze nauczycielskiej, nadal jest wierna posłannictwu tego jakże odpowiedzialnego zawodu. Założyła i kieruje w Jeleniej Górze Karkonoskim Uniwersytetem Trzeciego Wieku, utworzonym w celu zapewnienia osobom starszym warunków do dalszego intelektualnego i kulturalnego rozwoju. Państwo Peikertowie wychowali dwóch synów. Starszy jest kapitanem lotnictwa cywilnego, a młodszy absolwent Politechniki Wrocławskiej. Obecnie prowadzi działalnośćgospodarczą. Wyróżnienie gen. bryg. Bronisława Peikerta wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZWP w Jeleniej Górze będzie symbolicznym podziękowaniem za Jego trud upamiętniania i upowszechniania historii i tradycji oręża polskiego oraz utrwalania w regionie wartości patriotycznych. Mam nadzieję, że będzie także motywacją do dalszego społecznego działania, aby chwała oręża i polskich Sił Zbrojnych była zawsze w pamięci.

Jelenia Góra 04.12.2014 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
płk. w st. spocz. mgr. inż. Andrzeja Chmurę wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Plk Andrzej Chmura urodził się 4 listopada 1937 roku w woj rzeszowskim, w Pełkiniach koło Jarosławia. Tam też ukończył Technikum Geodezyjne. 15 października 1959 roku został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej. Służbę wojskową rozpoczął w pułku artylerii, w JW 2299 w Jarosławiu. Po kilkunastu dniach służby w jednostce został skierowany do podoficerskiej szkoły artylerii w JW 4808 stacjonującej w Ełku. 14 lipca 1960 roku rozkazem Komendanta Wojskowej Akademii Technicznej został skierowany do Kompanii Foto – Topograficznej przy Wojskowej Akademii Technicznej. 30 listopada 1961 roku został mianowany na stopień podporucznika WP i skierowany do Samodzielnego Oddziału Geodezyjnego, do JW 3470 w Komorowie. Wyznaczony został na stanowisko starszego triangulatora sekcji geodezyjnej. 31 lipca 1972 roku ukończył WKDO przy Wyższej Oficerskiej Szkole Wojsk Rakietowych i Artylerii w Toruniu. Po ukończeniu WKDO dostał przydział do sztabu 15 Dywizji Zmechanizowanej w Olsztynie na stanowisko topografa w Wydziale Operacyjnym. Kontynuował również studia II stopnia w kierunku topografii na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 2 lipca 1974 roku rozpoczął służbę w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze na stanowisku starszego wykładowcy zespołu pracowników naukowo – dydaktycznych w Cyklu Taktyki. W 1984 roku kończy podyplomowe studium geografii wojennej w Akademii Sztabu Generalnego w Rembertowie. Rok później zostaje awansowany do stopnia podpułkownika. Awans do stopnia pułkownika otrzymał w 1994 roku. Do rezerwy przeniesiony w 1996 roku. Za uzyskiwanie szczególnie wysokich wyników w pracy był wielokrotnie wyróżniany i uhonorowany odznaczeniami resortowymi i państwowymi w tym między innymi Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Został także wyróżniony Odznaką Honorową Zasłużony dla Warmii i Mazur oraz złotą odznaką Zasłużony w dziedzinie Geodezji i Kartografii. Do Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych i Oficerów Rezerwy wstąpił 3 stycznia 2002 roku. Od początku włączył się aktywnie w działalność związkową. Pełnił funkcję członka Komisji Rewizyjnej przez dwie kadencje. Jest aktywnym uczestnikiem konstruowania planów pracy i aktywnym jego współrealizatorem. Za zaangażowanie w realizację zadań związkowych był wielokrotnie wyróżniany. W 2006 roku otrzymał złotą odznakę Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych.. Zarząd Główny wyróżnił płk Andrzeja Chmurę w 2010 roku specjalnym dyplomem uznania. W roku 2012 został wyróżniony nagrodą rzeczową w postaci spinki do krawata w specjalnym etui, w kolejnych latach zarząd koła i Zarząd Rejonowy wyróżniały go podziękowaniami i dyplomami gratulacyjnymi. W 2013 roku otrzymał medal XXX lecia Związku Żołnierzy WP a w roku bieżącym Odznakę Honorową w formie krzyża Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. Wyróżnienie płk. Andrzeja Chmurę wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze będzie symbolicznym podziękowaniem za Jego trud we współorganizowaniu działalności Związku, dla dobra całego środowiska emerytów wojskowych. Mam nadzieję, że będzie także motywacją do dalszego społecznego działania, aby chwała oręża i polskich Sił Zbrojnych była zawsze w pamięci a emeryci wojskowi nie zostali pozostawieni w zapomnieniu.

Jelenia Góra 04.12.2014 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
płk dypl. w st. spocz. inż. Kazimierza Wójcika wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI Z ASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk Kazimierz Wójcik urodził się 25 lipca 1935 roku w Bystrzycy Starej koło Lublina jako najmłodsze dziecko w rodzinie. Matka Anna, ojciec Andrzej. Kazimierz miał starszego brata Stanisława i trzy siostry: Wandę, Helenę i Władysławę. Rodzice prowadzili niewielkie gospodarstwo rolne. Kazimierz do siódmego roku życia wychowywał się w domu rodzinnym. W dniu 1 września 1942 roku rozpoczął naukę w Szkole Podstawowej. Lekcje odbywały się w domu prywatnym - u sąsiadów - ponieważ budynek szkolny był okupowany przez wojska niemieckie. W 1944 roku, po wyzwoleniu Lubelszczyzny lekcje zaczęły odbywać się w budynku szkolnym. Nowy rok szkolny do trzeciej klasy rozpoczął się od wyjazdu do Lublina na Majdanek w celu naoczego zobaczenia jak wyglądał obóz koncentracyjny zorganizowany przez Niemców i co po nim zostało. To co wówczas młody Kazimierz zobaczył na Majdanku tkwi w Jego pamięci do dzisiaj. Naukę w Szkole Podstawowej w Bystrzycy Starej kontynuował do 1949 roku. Po ukończeniu 7 klasowej Szkoły Podstawowej zdał egzamin wstępny do Państwowego Technikum Rolno-Pszczelarskiego w Osmolicach – Pszczelej Woli. Technikum to mieściło się w dwóch budynkach pałacowych, w których mieszkali właściciele ziemscy. Pierwsze dwie klasy technikum ukończył w 1951 roku i zdał tzw. Małą Maturę. Naukę w 3 i 4 klasie kontynuował w Pszczelej Woli. Technikum ukończył w 1953 roku i otrzymał dyplom technika rolnika w specjalności pszczelarstwo. Po zakończeniu nauki Kazimierz otrzymał nakaz pracy w Państwowym Ośrodku Maszynowym Dachnów pow. Lubaczów w województwie Rzeszowskim. W 1954 roku w ramach obowiązkowego poboru do zasadniczej służby wojskowej został skierowany do JW 5863 w Beniaminowie koło Warszawy. W tej jednostce mieściła się Oficerska Szkoła Radiotechniczna. W 1955 roku wraz z całą jednostką został przeniesiony do Jeleniej Góry. Kazimierz Wójcik rozpoczął studia w OSR, które kończy w 1957 roku jako sierżant podchorąży. Zostaje promowany do stopnia podporucznika. Zawodową służbę wojskową ppor. Kazimierz Wójcik rozpoczął w Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze, w której służył przez kolejne 38 lat. Pełnił wiele różnych funkcji, między innymi przez 6 lat był dowódcą plutonu, przez kolejne lata kierownikiem laboratorium i wykładowcą w Cyklu Sprzętu Radiolokacyjnego. Swoją wiedzę przekazywał podchorążym, kadetom i elewom. W międzyczasie podnosił swoje kwalifikacje. Studiował w Wojskowej Akademii Technicznej a następnie w Akademii Sztabu Generalnego. Swoje obowiązki służbowe zawsze wykonywał jak tylko najlepiej potrafił. Za osiągnięcia w służbie był wielokrotnie awansowany aż do stopnia podpułkownika. Otrzymał wiele różnych odznaczeń państwowych i resortowych, między innymi Krzyż Kawalerski OOP, złoty i srebrny Krzyż Zasługi. Podpułkownik dypl. inż. Kazimierz Wójcik oprócz wykonywania swoich obowiązków służbowych udzielał się w pracach społecznych na korzyść Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej i miasta Jeleniej Góry. W 1986 roku otrzymał medal honorowy Zasłużony Dla Miasta Jeleniej Góry. W 1990 roku Komendant WOSR wyróżnił Go pamiątkowym medalem podsumowując całość Jego pracy i służby w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej. Płk dypl. inż. Kazimierz Wójcik po przejściu na emeryturę aktywnie udzielał się w pracę związkową. Przez pewien okres, ze względu na problemy zdrowotne ta działalność była częściowo ograniczona, jednakże ostatnie lata to okres kolejnej aktywności w pracach związkowych. W 2013 roku został wyróżniony przez Zarząd Główny naszego Związku specjalnym medalem XXX lecia Związku Żołnierzy WP a w roku bieżącym odznaką Honorową Związku Żołnierzy WP. Płk dypl. inż. Kazimierz Wójcik jest jednym z bardzo wielu naszych członków, którzy zawsze meldują się na wszystkie uroczystości patriotyczne organizowane przez władze miasta. Aktywnie - organizacyjnie wspomaga działalność

w kole. Jest niezwykle koleżeński i uprzejmy oraz zawsze skory do pomocy innym naszym kolegom. Kazimierz Wójcik związek małżeński z Heleną Liebersbach zawarł w 1963 roku. Pani Helena była nauczycielką fizyki w Liceum Ogólnokształcącym nr 1 w Jeleniej Górze. Małżonkowie Wójcikowie wychowali dwoje dzieci, syna i córkę. W 2013 roku, w 50 rocznicę ślubu Prezydent RP Bronisław Komorowski odznaczył małżonków Helenę i Kazimierza Wójcików medalem za długoletnie pożycie małżeńskie i specjalnym listem gratulacyjnym. W imieniu Prezydenta RP odznaczenia wręczał prezydent Jeleniej Góry Marcin Zawila, który również z tej okazji złożył im serdeczne gratulacje. Wyróżnienie płk dypl. inż. Kazimierza Wójcika wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze jest symbolicznym podziękowaniem za Jego trud we współorganizowaniu działalności Związku, dla dobra całego środowiska emerytów wojskowych. Mam nadzieję, że będzie także motywacją do dalszego społecznego działania, aby chwała oręża i polskich Sił Zbrojnych była zawsze w pamięci a emeryci wojskowi nie zostali pozostawieni w zapomnieniu.

Jelenia Góra 4.12.2014 r.

**Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
płk. mgr. inż. MARKA GOŁĘBIOWSKIEGO wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Plk Marek Gołębiowski z miastem Jelenia Góra jest związany bardzo mocno. Tu się urodził się w dniu 24 lipca 1951 roku. Tu także zdobywał poszczególne stopnie wykształcenia, od podstawowego, poprzez maturę w Technikum Mechanicznym i uzyskanie tytułu inżyniera radiolokacji po ukończeniu w 1974 roku Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej. Po ukończeniu szkoły oficerskiej rozpoczął pełnienie służby wojskowej jako inżynier stacji radiolokacyjnej w 35 batalionie radiotechnicznym we Wrocławiu. W 1976 roku zostaje wyznaczony na zastępcę dowódcy 353 kompanii radiotechnicznej w Kudowie Zdroju. W krótkim czasie rozpoczyna naukę w Wojskowej Akademii Politycznej, która kończy z wyróżnieniem w 1981 roku. W 1994 roku kończy studia podyplomowe na Akademii Obrony Narodowej. Po zebraniu doświadczeń praktycznych w jednostkach wojskowych i uzupełnieniu wykształcenia powraca do Jeleniej Góry na stanowisko zastępcy Komendanta Szkoły Chorążych. Kolejne szczeble kariery to instruktor Wydziału Politycznego WOSR, zastępca dowódcy Batalionu Zabezpieczenia i Obsługi, wykładowca i starszy wykładowca w Katedrze Nauk Humanistycznych WOSR. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej jak i już po jej zakończeniu, po przejściu do rezerwy jego aktywność społeczna nie była ograniczana żadnymi barierami i przejawiała się między innymi w takich organizacjach: W czasie studiów - Przewodniczący Samorządu Studenckiego, aktywny sportowiec – członek studenckiej reprezentacji siatkarzy, później członek UWKS POLONIA, aktywnie uprawia sport tenisowy i jazdę na rowerach, członek PTTK – zaangażowany turysta, uczestnik wielu rajdów turystycznych. Na niwie kultury – rzeźbiarz, grafik, fotografik, zbieractwo monet, znaczków, medali, odznak, proporczyków, naszywek żołnierskich i logo jednostek wojskowych. Członek Wojskowego Koła Łowieckiego ODYNIEC, myśliwy – selekcjoner. Narciarz zjazdowy i biegowy. Uczestnik większości Biegów Piastów i 20 Biegów Gwarków. Członek Wojskowego Koła Motoryzacyjnego, członek Rady Bibliotecznej Klubu Garnizonowego, członek Komisji Socjalno-Bytowej WOSR i CSR, przewodniczący KKOP CSR, członek zespołu redakcyjnego Rocznich

Kronik Filmowych WOSR i CSR, Mąż Zaufania Oficerów CSR. Przez wiele lat Przewodniczący Rady Rodziców SP nr 4 i Zespołu Szkół Zawodowych (Handlówka) w Jeleniej Górze. Zastępca redaktora naczelnego akademickiego pisma PRYZMAT. Przez 3 lata wiceprezes Aeroklubu Jeleniogórskiego, obecnie prowadzi Jeleniogórskiemu Klubowi Seniorów Lotnictwa przy Aeroklubie Jeleniogórskim. Aktywny słuchacz Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Jeleniej Górze. Członek Towarzystwa Miłośników Lwowa i Kresów Południowo - Wschodnich Oddział w Jeleniej Górze. Członek wspierający Związku Kombatantów RP i BWP w Jeleniej Górze, członek Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Członek Kontuszowego Kurkowego Bractwa Strzeleckiego Ziemi Jeleniogórskiej. Członek - Założyciel Stowarzyszenia RADAR, którego aktualnie jest Prezesem. Ścisłe współpracuje z Muzeum Historii i Militariów WP – oddziałem Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze. Autor wielu artykułów o tematyce wojskowej publikowanych w Biuletynach Stowarzyszenia RADAR. Prowadzący - konferansjer wielu uroczystości rocznicowych i patriotycznych organizowanych nie tylko w Jeleniej Górze. Wykładowca przysposobienia obronnego w Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Pożarniczego w Stanisławowie. W każdej z wymienionych organizacji pełni rolę inicjatora aktywności społecznej, wspomaga ich działalność poprzez wykonywanie wielu funkcji organizacyjnych w zarządach i władzach tych organizacji. Charakteryzując obszar jego zaangażowania w działalność w każdej z tych organizacji tylko hasłowo wskazano jego uczestnictwo. Jednakże w każdej z tych organizacji działalność płk Marka Gołębiowskiego jest znacząca i obszerna. Nie bez powodu wymieniona została ta obszerna lista obszarów, w których udziela się społecznie płk Marek Gołębiowski. Jego działalność w tych organizacjach przynosi osobistą satysfakcję nie tylko dla niego samego, lecz obecnie jest motorem dla społecznego zaangażowania innych emerytów nie tylko z rodzin wojskowych. Jego społecznikowski zapał do aktywności pociąga za sobą wielu innych do podobnej aktywności. To zaangażowanie procentuje jego projektami organizowania lub współorganizowania wielu uroczystości patriotycznych i rocznicowych, konferencji naukowych czy pikników militarnych. Nie sposób wymienić jego różnych projektów . Wspomnę tylko o kilku: -organizacja obchodów 50 i 55 lecia WRT, odsłonięcie pomnika z okazji 75 lecia powstania lotniska w JG, odsłonięcie pomnika Wolność Krzyżami się Mierzy i coroczne uroczystości przed tym pomnikiem, coroczne Zimowe Pikniki Rodzinne na Polanie Jakuszyckiej, Pikniki Militarne na Wystawie Sprzętu R-Lok w Łomnicy, odsłonięcie tablic pamiątkowych na bramie byłych koszar WOSR, odsłonięcie Dębu Pamięci Żołnierzy Garnizonu Jelenia Góra. Za zaangażowanie i osiągnięte sukcesy w działalności zawodowej i społecznej był wielokrotnie wyróżniany przez władze państwowe, resortowe, organizacje kombatanckie i społeczne. W 1999 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi a w roku bieżącym Złotym Krzyżem Za Zasługi dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Był wielokrotnie wyróżniany przez Ministerstwo Obrony Narodowej. W uznaniu zasług na niwie społecznej i zawodowej w 2012 roku Rada Miasta Jeleniej Góry przyznała płk Markowi Gołębiowskiemu honorowy tytuł „Zasłużony dla miasta Jeleniej Góry”, a w 2013 roku otrzymuje Złotą odznakę „Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego”. Do stopnia pułkownika awansowany został w 2013 roku. Członkowie a także Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk Marka Gołębiowskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji.

Jelenia Góra, 03.12.2015 r.

**Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
mjr. mgr. JERZEGO MARONA wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności organizacyjnej i społecznej.**

Mjr Jerzy Maron urodził się 21 sierpnia 1943 roku w m. Rożno, powiat Aleksandrów Kujawski. Ojciec w latach 1926 – 1939 był jednym z tych, którzy budowali miasto portowe Gdynia. Z chwilą wybuchu wojny ojciec walczył w szeregach Robotniczych Batalionów Obrony Wybrzeża tzw. „Czerwonych Kosynierach”. W październiku 1939 roku zostali przymusowo wysiedleni z Gdyni. Czas okupacji niemieckiej spędził w gospodarstwie dziadków. Po wojnie. Szkołę Podstawową i średnią ukończył w Gdańsku. Po maturze w 1961 roku podjął pracę w gdańskim Sądzie Powiatowym jako sekretarz sądowy - protokolant. Po roku rozpoczyna służbę wojskową w Oficerskiej Szkole Artylerii Przeciwlotniczej w Koszalinie. Po promocji w 1965 roku dostał służbowy przydział do 132 Samodzielnego Pułku Artylerii Przeciwlotniczej w Bydgoszczy na stanowisko dowódcy plutonu ogniowego armat p-lot 100 mm, później armat 57 mm. Od 1968 roku jest organizatorem 4 Samodzielnej baterii armat przeciwlotniczych osłaniającej 26 pułk Lotnictwa Myśliwskiego w Zegrzu Pomorskim. Od 1971 roku pełni funkcję pomocnika Szefa Sztabu 26 pułku lotnictwa myśliwskiego Obrony Powietrznej Kraju do spraw operacyjnych. Od października 1972 roku pełni służbę w szeregach Wojskowej Służby Wewnętrznej w Mińsku Mazowieckim, później 13 pułku radiotechnicznym w Choszcznie. W 1983 roku kończy pięcioletnie studia pedagogiczne w Wojskowej Akademii Politycznej w Warszawie i rozpoczyna służbę wojskową w kolejnym garnizonie – w 2 Korpusie OPK w Bydgoszczy a następnie w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Ze względu na pogarszający się stan zdrowia w 1985 roku przechodzi do rezerwy. Służbę wojskową kończy w stopniu wojskowym majora. Za służbową aktywność był wielokrotnie wyróżniany przez przełożonych, władze wojskowe i państwowe, między innymi Złotym Krzyżem Zasługi. W rezerwie włączył się do działalności społecznej wśród emerytów wojskowych. W 1996 roku był organizatorem Związku Żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Kierował nim do 2010 roku, kiedy to przechodzi do Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. W szeregach naszego Związku aktywnie włącza się do pracy społecznej. Przez kadencję był sekretarzem koła w Jeleniej Górze. Aktualnie jest sekretarzem Zarządu Rejonowego Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Wiele nakładów finansowych niezbędnych do działalności związkowej pokrywa z własnej emerytury. W roku ubiegłym jego działalność organizacyjna została oceniona bardzo wysoko przez Zarząd Główny Związku oraz Główną Komisję Rewizyjną. O jego aktywności świadczą takie odznaczenia jak między innymi: Medal Komisji Edukacji Narodowej czy srebrny medal Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej. Członkowie a także Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. Jerzego Marona wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji.

Jelenia Góra, 03.12.2015 r.

**Członkowie i Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
płk w st. spocz. mgr Edwarda Jakubowskiego
wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH
DLA KOŁA w dziedzinie działalności
społecznej.**

Płk Edward Jakubowski urodził się 19 kwietnia 1924 r. w Drzewcu w woj. Wielkopolskim. Do 1944 r. pomagał rodzicom w gospodarstwie rolnym. Do wojska wstąpił mając 21 lat. Po krótkim przeszkoleniu w 1 Zapasowym Pułku w Warszawie został skierowany do 9 Zaodrzańskiego Pułku Piechoty - 3 DP, w ramach którego brał czynny udział w walkach z UPA na terenie województwa lubelskiego i rzeszowskiego od maja 1945 do października 1946 r. Podczas walk w rejonie Lubaczowa został ranny. W tym czasie był celowniczym baterii dział 45 mm. Na przełomie lat 1946/47 był słuchaczem Oficerskiej Szkoły Intendentury w Łodzi. Po reorganizacji szkoły został skierowany do dalszej służby w RKU Wieluń, którą pełnił od 1 września 1947 do 4 listopada 1949 r. Po przeszkoleniu na kursie oficerskim w Rembertowie, otrzymał stopień chorążego. W latach 1950-1960 pełnił kierownicze stanowiska w WKR Legnica, Wągrowiec i Wałbrzych. Pełniąc służbę w Wałbrzychu zdał egzamin maturalny i ukończył studia wyższe, które ułatwiły mu dalszą służbę i pracę na kierowniczych stanowiskach. Następnie ukończył kurs doskonalenia oficerów ds. mobilizacyjnych przy Akademii Sztabu Generalnego. W latach 70. jako szef Powiatowego Sztabu Wojskowego w Lwówku Śl. płk. Jakubowski był inicjatorem organizowania Festiwalu Orkiestr Wojskowych w Świeradowie Zdroju połączonych z musztrą paradną. Trwały one kilka lat. Przez dwie kadencje był radnym Rady Powiatowej w Lwówku Śl. Kolejne dwie kadencje był radnym Rady Wojewódzkiej w Jeleniej Górze. Zawsze był przewodniczącym Komisji Prawa i Bezpieczeństwa Publicznego. W latach 60. i 70. był głównym organizatorem zlotów kombatanckich we Lwówku Śl. w których uczestniczyło ok. 3600 kombatanatów wszystkich frontów, orkiestra Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej, Brygada Artylerii z Bolesławca i Estrada Śląskiego Okręgu Wojskowego. W 1975 r. został skierowany na stanowisko szefa Wojewódzkiego Inspektoratu Obrony Cywilnej w Jeleniej Górze. Tu warunki lokalowe, w których podjęto realizację planowanych zadań były bardzo złe. Postanowił więc wybudować obiekt specjalnie na ten cel. W latach 1976-79 w czynie społecznym budował obiekt przy ul. Hirszfelda (obecnie mieści się tam Straż Graniczna), a w latach 1985-88 – obecny Dom Kombatanatów przy ul. Teatralnej. Na prośbę burmistrza Wlenia jako szef WIOC, zorganizował siły i środki na wykonanie kilometra drogi asfaltowej z Wlenia do Tarczyna. Zadanie wykonano w ciągu dwóch tygodni. Oprócz realizacji obowiązków służbowych wiele czasu poświęcał na działalność społeczną. Płk. Edward Jakubowski pomimo przekroczenia wieku 92 lat życia ciągle jest aktywnym działaczem wśród kombatanatów. Przez 46 lat był prezesem ZBoWiD w Lwówku Śląskim, prezesem Zarządu Wojewódzkiego ZBoWiD, a od 1 kwietnia 1990 r. Zarządu Okręgowego Związku Kombatanatów RP i BWP. Jest także członkiem Zarządu Głównego Związku Kombatanatów RP i BWP. Był organizatorem zbiórki pieniężnej na renowację cmentarza wojennego żołnierzy II armii WP w Zgorzelcu. W wyniku tego apelu wszystkie Zarządy Wojewódzkie i Okręgowe Związku Kombatanatów na ten cel przekazały 150 tys. złotych. Przekazano również 17 tys. złotych zebranych wśród ofiarodawców dla rodzin kombatanckich dotkniętych powodzią w Bogatyni. Płk Jakubowski

pomagał też w organizowaniu patriotycznych uroczystości w Toporowie (pow. Zgorzelecki) oraz w Szkole Podstawowej im. Polskich Żołnierzy Września 1939 w Pieńsku. W zakresie współpracy ze szkolnictwem Zarząd Okręgowy Związku Kombatantów w Jeleniej Górze zajmuje czołowe miejsce w Polsce. Z Kombatantami współpracuje obecnie ponad 40 szkół w regionie. Pułkownik Jakubowski jest z tego dumny, bo jak mówi „takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie”. Wiele czasu poświęca na czytanie książek. W domu czyta głównie noblistów, ale nie tylko. Ważną rolę pułkownik spełniał jako współredaktor przy opracowaniu książki pt. Platerówki. Osobiście opracował 394 notki biograficzne. Od wielu lat współpracuje z redakcją miesięcznika „Polsce Wierni”. Ma chyba najwięcej publikacji w całej Polsce. Ze Związkiem Żołnierzy WP w Jeleniej Górze utrzymuje ścisłe kontakty. Jest członkiem wspierającym ZZWP w Jeleniej Górze. Wspiera naszą działalność statutową poprzez bezpłatne udostępnienie lokalu do pracy. Jest to znaczące wsparcie naszej działalności. Poprzedni gestor (instytucja wojskowa) pomieszczenia, w którym była prowadzona działalność statutowa Związku żądał od nas dosyć sporych opłat finansowych. Powodowało to zapaść wszelkiej naszej działalności. W poprzednim układzie po zapłaceniu należności brakowało finansów na jakąkolwiek działalność. Gest płk Jakubowskiego finansowo odblokował naszą działalność. W sposób wybitny przyczynił się do umożliwienia członkom Związku realizację celów, szczególnie działalności socjalno – zdrowotnej wśród rodzin byłych żołnierzy WP. Wspólnie ze Związkiem Kombatantów RP i BWP oraz osobiście z płk Jakubowskim realizowaliśmy wiele projektów patriotycznych. Wspomagamy także działalność Kombatantów w ich statutowych zadaniach. Płk Edward Jakubowski jest niekwestionowanym liderem społeczności byłych żołnierzy zawodowych w regionie jeleniogórskim. Jest stałym współorganizatorem wielu patriotycznych uroczystości. Z Jego opinią liczą się wszystkie władze państwowe i polityczne w regionie i nie tylko. Pozyskanie dla nas wsparcia płk Jakubowskiego w realizacji naszych statutowych celów spowodowało, że przedsięwzięcia organizowane przez nasz Związek w regionie zostały zauważone, a my uzyskaliśmy bliski kontakt z ośrodkami decydenckimi w regionie. Współpraca z Nim jest dla nas bardzo cenna. Za długoletnią służbę dla Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej płk Edward Jakubowski otrzymał dziesiątki odznaczeń państwowych i resortowych, w tym Krzyże: Kawalerski i Komandorski Orderu Odrodzenia Polski. Jest zwolennikiem powrotu obowiązkowej służby wojskowej, bo z wojska wychodzi się zupełnie innym człowiekiem. Za zaangażowanie w rozwiązywanie problemów środowiska lokalnego tytuł tytułu Honorowego Obywatela Miasta Lwówka Śląskiego, Honorowego Obywatela miasta Wlenia. Zasłużonego dla Miasta Pieńska oraz tytuł „Zasługi dla miasta Jeleniej Góra”. Związek Żołnierzy WP docenił zaangażowanie płk Edwarda Jakubowskiego we wspieranie naszej działalności wyróżniając Go wieloma dyplomami pochwalnymi, nagrodami rzeczowymi, medalami i Krzyżami Związkowymi w tym najwyższym odznaczeniem Związkowym - Złotym Krzyżem z Gwiazdą „Za Zasługi dla ZZWP”. W październiku 2013 r. za 60-lecie pożycia małżeńskiego został odznaczony z żoną Lillą przez prezydenta Bronisława Komorowskiego medalem i listem pochwalnym. Małżonka płk Jakubowskiego zmarła przed dwoma laty. Został mu syn Jerzy, ma dwóch wnuków, jednego prawnuka i dwie prawnuczki. Prywatnie uwielbiał pływać, również na wodnych nartach, jeździł na rowerze, grał w siatkówkę. Jak mówi dzisiaj niczego w życiu nie żałuje. Gdyby mógł przeżyć je raz jeszcze, niczego by nie zmienił. Związek Żołnierzy WP w Jeleniej Górze życzy płk. Edwardowi Jakubowskiemu zdrowia i możliwości kontynuowania tego co zaczął i czym się zajmuje. Członkowie a także Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk. w st. spocz. mgr Edwarda Jakubowskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji niekwestionowanego lidera środowiska żołnierskiego w regionie jeleniogórskim.

Jelenia Góra, dn. 01.12.2016 r.

Członkowie i Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze

postanawiają wyróżnić

mjr w st. spocz. Janusza Olszewskiego wpisem do

HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA

w dziedzinie działalności społecznej.

Mjr Janusz Olszewski urodził się w 1932 roku we Lwowie. Ojciec miał zakład stolarski, gdzie zatrudniał 20 osób. Szkołę rozpoczął w 1939 roku, w momencie wybuchu II WŚ. Do Lwowa wkroczyły wojska radzieckie, rozpoczęły się wywózki na daleką Syberię. Między innymi, współpracownik ojca został wywieziony wraz z całą rodziną, a jego dom został zajęty na siedzibę NKWD. Z chwilą wybuchu wojny radziecko – niemieckiej w 1941 roku, uciekający Rosjanierozstrzelali dużą ilość więźniów przetrzymywanych w lwowskim więzieniu. Po wkroczeniu Niemców do Lwowa, w dzielnicy gdzie mieszkał Janusz Olszewski z rodziną zostało utworzone getto dla żydów. Rodzinę Olszewskich zmuszono do zamiany mieszkania, tzn wyznaczono mieszkanie pożydowski przy ul Ormiańskiej. W czasie okupacji niemieckiej brat ojca będący w AK dostarczał żywność do niemieckiego obozu koncentracyjnego na Majdanku. Podczas jednej z takich akcji zginął ojca brat wraz z całą rodziną. Jako mały chłopiec był świadkiem rozstrzelania 30 polskich zakładników przed wejściem do katedry Ormiańskiej we Lwowie. Po zakończeniu wojny w 1946 roku wyjechali ze Lwowa transportem kolejowym jako repatrianci. Na okres 4 miesięcy zatrzymali się w Opolu skąd przenieśli się do Lublina a w 1947 roku do Wrocławia. Janusz Olszewski pasjonował się od młodych lat lotnictwem, dlatego w 1950 roku zgłosił się na kurs szybowcowy do Strzebielina Morskiego. Tam latał na szybowcach 9G – 38 i Salamandra. Do 1951 roku latał na szybowcach w Aeroklubie Wrocławskim. Po ukończeniu szkoły średniej wstąpił do Technicznej Oficerskiej Szkoły Wojsk Lotniczych w Zamościu, którą ukończył w stopniu chorążego w specjalności technik samolotów odrzutowych. Do dalszej służby wojskowej został skierowany do Słupska, ale po ucieczce por. Jareckiego samolotem MIG Janusz na Bornholm. Pułk został rozwiązany a Janusz Olszewski został przeniesiony do Warszawy, do 31 PLM. Tam obsługiwał samolot UT MIG-15. Po roku służby w Warszawie został przeniesiony do 11 PLM w Poznaniu na Krzesinach. W tym pułku służył aż do przejścia do rezerwy. W czasie służby był awansowany na technika klucza (dowodzenie 4 samolotami), później na dowódcę eskadry (dowodzenie 12 samolotami bojowymi MIG 17, 2 samoloty AN-2 i 4 JAK-11. Później dołączono mu jeszcze 4 samoloty TS-8 BIES. W 1967 roku rozpoczął szkolenie na nawigatora, po ukończeniu którego objął stanowisko nawigatora a od 1973 roku starszego nawigatora. Pełnił także obowiązki na PŁSD. W czasie służby latał na samolotach JAK-11, TS-8 BIES, UT MIG-15, MIG-17 nie licząc różnych szybowców w Aeroklubie. Za osiągnięcia w służbie został wyróżniony Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotym Krzyżem Zasługi oraz wieloma odznaczeniami resortowymi. W 1984 roku przeszedł do rezerwy w stopniu majora. Po przejściu na emeryturę do 1996 roku pomagał małżonce w prowadzeniu sklepu w Warszawie. W 1996 roku przenosi się do Jeleniej Góry. Przygodę z lotnictwem kontynuował w Aeroklubie Jeleniogórskim, gdzie aktywnie włącza się do społecznej działalności. Szczególnie swoją aktywność przejawia w Jeleniogórskim Klubie Seniorów Lotnictwa. Był także sędzią pomocniczym w lotniczych Mistrzostwach Polski. Jeszcze przed wstąpieniem do Związku Żołnierzy WP mjr Janusz Olszewski współpracował z naszym Związkiem w ramach wspólnych działań w Lidze Obrony Kraju. Do Stowarzyszenia RADAR

wstąpił w roku 2007 a do Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze wstąpił w 2012 roku. Od pierwszych dni w Związku włączył się do działalności społecznej na rzecz utrwalania wartości patriotycznych w regionie. Był jednym z tych, którzy poprzez postawienie pomnika upamiętnili śmierć alianckich lotników podczas II Wojny Światowej. Tych lotników, którzy byli uciekinierami w słynnej Wielkiej Ucieczce z oflagu z Żagania. Za działalność był wielokrotnie wyróżniany przez Zarząd Koła oraz Zarząd Główny między innymi brązowym i srebrnym Krzyżem Za Zasługi dla ZŻWP, medalami XXX lecia i XXXV lecia Związku, nagrodą rzeczową oraz wieloma dyplomami uznania. Członkowie a także Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr w st. spocz. Janusza Olszewskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji.

Jelenia Góra, dn. 01.12.2016 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
mjr. w st. spocz. Kazimierza Kopaniarza wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Mjr Kazimierz Kopaniarz urodził się 12 stycznia 1951 roku w Wałbrzychu. Tam też ukończył szkołę średnią. Po maturze rozpoczął naukę w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Zawodową służbę wojskową pełnił w latach 1970 – 2002. W okresie 31- letniej służby wojskowej zajmował kolejno stanowiska w korpusie osobowym radiotechnicznym i administracji od dowódcy stacji r/lok. przez dowódcę baterii dowodzenia, dyżurnego operacyjnego SD, starszego oficera szkolenia, starszego oficera organizacyjno-kadrowego pułku do starszego oficera Szefostwa Wojsk Obrony Przeciwlotniczej Dowództwa Śląskiego OW. Zadania służbowe wynikające z zakresu obowiązków oraz stawiane doraźnie realizował zawsze z pełnym zaangażowaniem, osiągając systematycznie wysokie oceny za swoją pracę. We wszystkich poczynaniach kierował się dobrem służby, nie tracił z pola widzenia spraw i problemów życiowych podległych żołnierzy i pracowników cywilnych wojska. Systematycznie podnosił na wyższy poziom zakres swojej wiedzy ogólnej i specjalistycznej czego potwierdzeniem jest ukończenie wyższych studiów II-go stopnia na Politechnice Wrocławskiej i studiów podyplomowych na Akademii Ekonomicznej. Do rezerwy odszedł w stopniu majora. Ocena z ostatniej opinii okresowej w czynnej służbie wojskowej - 5. W rezerwie, a obecnie w stanie spoczynku działa w stowarzyszeniu skupiającym byłych żołnierzy zawodowych – w Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Poprzez VII i VIII kadencję pełnił funkcję sekretarza w kole nr 4, a od IX kadencji pełni funkcję Prezesa Zarządu Rejonowego ZŻ WP w Jeleniej Górze. Współuczestniczył w realizacji wielu projektów patriotycznych w rejonie jeleniogórskim, między innymi: opieki nad grobami żołnierzy, współdziałał w ufundowaniu kilku tablic pamiątkowych upamiętniających Wojsko Polskie w Jeleniej Górze. Jako członek wspierający utrzymuje ścisłą współpracę z Zarządem Okręgowym Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych w Jeleniej Górze. Dla upamiętnienia stacjonowania jednostek Wojska Polskiego na terenie Garnizonu Jelenia Góra współdziałał w realizacji dwóch inicjatyw – w 2010 roku – posadzeniu Dębu Pamięci Żołnierzy Wojska Polskiego Garnizonu Jelenia Góra i w 2011 roku postawieniu pomnika WOLNOŚĆ KRZYŻAMI SIĘ MIERZY upamiętniającego poległych żołnierzy Wojska Polskiego o Wolność Ojczyzny. W 2013 roku rozpoczął realizację kolejnej patriotycznej inicjatywy – 70 rocznicy objęcia służby granicznej w Karkonoszach i Górach Izerskich przez Wojsko Polskie. Był członkiem Komitetu Organizacyjnego tej uroczystości. Odbyła się ona 29 i 30 maja 2015 roku

w Szklarskiej Porębie przy uczestnictwie Straży Granicznej. Na bieżąco współpracuje z Ligą Obrony Kraju (organizacja cyklicznych zawodów strzeleckich), Polskim Związkiem Emerytów, Rencistów i Inwalidów (cyklicznie współpraca w organizacji święta emerytów tzw. Senioralii), Stowarzyszeniem RADAR (współpraca w organizacji uroczystości patriotycznych), Fundacją im. Jerzego Szmajdzińskiego. Utrzymuje ścisłą współpracę z władzami samorządowymi Jeleniej Góry, Szklarskiej Poręby, Bolesławca i Gromadki. W uznaniu wyjątkowych zasług w działalności społecznej i patriotyczno – obronnej był wielokrotnie wyróżniany , między innymi: „Srebrnym Krzyżem Zasługi”, brązowym, srebrnym i złotym medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, brązowym, srebrnym i złotym medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny , Odznaką „ZA Zasługi Dla Województwa Jeleniogórskiego”, Medalem XXX lecia ZŻWP, medalem XXXV lecia ZŻWP, Brązowym Krzyżem „Za Zasługi dla ZŻWP”, Srebrnym Krzyżem „Za Zasługi dla ZŻWP”, Złotym Krzyżem „Za Zasługi dla ZŻWP”, Złotym Krzyżem z gwiazdą Za Zasługi dla ZŻWP, brązowym Krzyżem „Weteranom WOP, Rezerwistom Straży Granicznej i Sympatykom”. Jego zaangażowanie społeczne zostało zauważone również przez władze samorządowe, które wyróżniły go srebrną Odznaką Honorową „Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego” i honorowym tytułem Zasłużony dla Jeleniej Góry. Członkowie a także Zarząd ZŻ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. w st. spocz. Kazimierza Kopaniarza wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji. Kazimierz, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 07.12.2017 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
ppłk w st. spocz. Czesława Mroźniewskiego wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności socjalno – zdrowotnej.**

Ppłk Czesław Mroźniewski urodził się 11.07 1940 roku w miejscowości Wreczyca koło Częstochowy w rodzinie robotniczo-chłopskiej. W rodzinnej miejscowości ukończył Szkołę Podstawową i Technikum Górnictwa Rud w Częstochowie. Tam nauczono go zawodu technika eksploatacji złóż. Poznając pracę górników wydobywających rudę żelaza nie widział siebie w tym zawodzie. Po niedługim czasie podjął decyzję pójścia do szkoły oficerskiej. Wybór padł na Oficerską Szkołę Radiotechniczną w Jeleniej Górze. W OSR w latach 1961- 1963 uzyskał specjalność technika ubezpieczenia lotów. Po ukończeniu szkoły oficerskiej jako podporucznik został skierowany do jednostki wojskowej w Łęczycy a dokładnie Leźnicy Wielkiej, do 13-tego pułku lotnictwa myśliwskiego, do dywizjonu dowodzenia lotami w kompanii ubezpieczenia lotów na stanowisko technika radiolokacyjnego systemu lądowania. Po roku objął stanowisko dowódcy stacji radiolokacyjnej PRŁ- 5. a po trzech latach powierzono mu sprzęt nowszej generacji RSP-7. W czwartym roku służby w tej jednostce dodatkowo powierzono mu pracę pomocnika szefa służby UL ds. technicznych. W roku 1979 rozpoczął studia w WAT na Wydziale Elektroniki, profil pokładowe urządzenia elektroniczne samolotów. Po studiach ponownie otrzymał skierowanie do OSR w Jeleniej Górze. W OSR skierowano go Wydziału Podstaw Elektroniki, do prowadzenia przedmiotu układy elektroniczne. Uczył kursantów studiów zaocznych, podchorążych i kadetów takich przedmiotów jak; elementy elektroniczne, układy elektroniczne, układy cyfrowe, układy impulsowe, miernictwo elektroniczne a nawet matematykę. Lubił to robić, miał z tego powodu

satysfakcję w postaci dyplomu „Mistrza Dydaktyki”. Przez 8 lat był sekretarzem w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich przy WOSR i współpracował z kołami SEP w mieście. Przez 4 lata zdobywał wyróżnienia i puchary krajowe we współzawodnictwie kół SEP. W 1988 r. umiera mu żona. Z WOSR odszedł do rezerwy w 1991 r po 30-stu latach służby w stopniu podpułkownika. Przez 8 latach podróżował po Polsce. W 1999 r osiadł na stałe w Jeleniej Górze. Ponownie ożenił się. Jest uczestnikiem zajęć w Karkonoskim Uniwersytecie Trzeciego Wieku. Obecnie udziela się społecznie w Stowarzyszeniu „ Radar” i w Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Aktywność Czesława w Związku Żołnierzy WP przejawia się w kierowaniu działalnością socjalno – zdrowotną i udzielaniu pomocy dla rodzin wojskowych w trudnej sytuacji życiowej. Jest to jedna z najważniejszych dziedzin działalności Związkowej – udzielanie pomocy w sprawach socjalnych dla rodzin wojskowych. Warto zaznaczyć, że ta pomoc jest udzielana w 99% dla rodzin, które nie są członkami naszego Związku. Jego sukcesy w kierowaniu tą dziedziną działalności zostały docenione przez Rejonowy Zjazd Delegatów Związku, który to powierzył mu stanowisko wiceprezesa Zarządu Rejonowego do spraw socjalno – zdrowotnych na kolejną – X kadencję działalności. Za zaangażowanie w tą trudną działalność społeczną był wielokrotnie wyróżniany, w tym medalami XXX i XXXV lecia Związku, Odznaką Honorową ZZWP i brązowym Krzyżem Za Zasługi dla ZZWP, nagrodą rzeczową i wieloma dyplomami i listami gratulacyjnymi. Członkowie a także Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Czesława Mroźniewskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji. Czesławie, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 07.12.2017 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić ppor. rez. Piotra Paczowskiego wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Ppor. Piotr Paczowski urodził się 16 października 1961 roku w Jeleniej Górze. Tu, w Jeleniej Górze uzyskiwał wszystkie stopnie kariery naukowej, włącznie z trwającymi obecnie studiami doktorskimi. Jest aktywnym działaczem społecznym. Od wielu lat pełni funkcję przewodniczącego powiatowego Zarządu SLD w Jeleniej Górze. Pełniąc tą społeczną funkcję uzyskiwał uznanie mieszkańców miasta, którzy w kolejnych wyborach wybierali go do Rady Miejskiej. W związku z aktywnością społeczną powierzono mu funkcję zastępcy prezydenta Jeleniej Góry. Do Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze wstąpił w 2010 roku, posiada stopień wojskowy ppor. rezerwy. Jego zaangażowanie w działalność związkową spowodowało, że podczas ostatniego zebrania sprawozdawczo – wyborczego został wybrany na członka zarządu koła. Pełniąc obowiązki zastępcy prezydenta Jeleniej Góry z dużym zaangażowaniem i na wysokim poziomie merytorycznym realizuje zadania wynikające z zadań obronnych i obrony cywilnej. Jest bardzo dobrym przykładem osoby zaangażowanej w realizację polityki obronnej państwa. Swoją postawą i zaangażowaniem daje przykład wychowania patriotycznego, promuje tradycje i historię, angażuje się w opiekę nad miejscami pamięci narodowej oraz buduje pozytywny wizerunek Wojska Polskiego w społeczeństwie. Wspiera właściwą postawę młodych mieszkańców w zakresie powinności obronnych. Dowodem jego szczególnych zasług są coroczne, bardzo uroczyste obchody świąt państwowych i wojskowych ze szczególnym zaznaczeniem udziału Wojska Polskiego, pomimo tego ,że miasto nie jest już siedzibą Garnizonu. Zawsze w nich uczestniczy bardzo duża grupa

młodzieży. Wspiera ideę utworzenia w mieście placówki Wojsk Obrony Terytorialnej i oddziału Muzeum Radiolokacji WP. Dzięki jego wsparciu możliwe było przeprowadzenie na bardzo wysokim poziomie merytorycznym patriotycznych uroczystości 70 lecia objęcia przez Wojsko Polskie Służby Granicznej w Karkonoszach i Górach Izerskich czy 70 lecia Wojska Polskiego w Jeleniej Górze. Szczególne zasługi położył we wspieraniu działalności organizacji i kombatanckich i inwalidów wojennych RP. Jest członkiem wspierającym Związek Kombatanatów RP i BWP oraz Związek Inwalidów Wojennych RP. Aktywnie wspiera działaczy LOK oraz stowarzyszenia byłych żołnierzy WP takie jak Związek Żołnierzy WP, stowarzyszenia żołnierzy byłych jednostek wojskowych np. stowarzyszenie Radar czy 18 pułku plot. To dzięki jego wsparciu te organizacje mogą pomagać byłym obrońcom Kraju w opiece paliatywno - zdrowotnej. Wspiera „kultywowanie tradycji niepodległościowych” upamiętniając zasłużonych żołnierzy walczących o wolność Polski nazwami ulic jak np. nazwanie jednej z ulic im. rotmistrza Jana Ładosia, bohaterskiego dowódcy szarży ułanów pod Krojantami w dn. 1 września 1939 r. czy też obchody wymarszu 1 Kompanii Kadrowej na grobie jednego z byłych żołnierzy tej kompanii. To dzięki jego pomocy możliwe było postawienie pomnika Wolność Krzyżami się Mierzy, pomnika upamiętniającego poległych żołnierzy polskich w obronie Ojczyzny na wszystkich frontach walki czy opieka nad wojennymi grobami nieznanymi żołnierzy WP poległych na naszym terenie i opieka nad cieplickim pomnikiem ofiar jeńców wojennych KL Gross Rossen. Za zaangażowanie organizacje społeczne wyróżniały go wieloma odznaczeniami organizacyjnymi. Jego działalność została także zauważona przez władze województwa dolnośląskiego, które w 2016 roku wyróżniły go honorowym tytułem Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego i srebrną odznaką. Wykazuje dużą inicjatywę i odważnie formułuje opinie. Jest osobą odpowiedzialną, posiadającą wysokie umiejętności organizacyjne. Cechuje go dokładność, rzetelność i konsekwencja w dążeniu do zamierzonego celu. Jest taktowny i koleżeński. Cieszy się szacunkiem i zaufaniem za okazywaną pomoc i życzliwość. Mając na uwadze zasługi poniesione w wieloletniej pracy i działalności społecznej na rzecz obronności kraju oraz za ofiarną działalność Związek Żołnierzy Wojska Polskiego wielokrotnie wyróżniał go dyplomami i listami gratulacyjnymi, medalem 30 i 35 lecia ZZWP, brązowym i srebrnym Krzyżem Za Zasługi dla ZZWP. Współpracujący z nami Związek Weteranów i Rezerwistów Straży Granicznej odznaczał go także związkowymi medalami Straży Granicznej. Członkowie a także Zarząd ZZ WP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie ppor. rez. Piotra Paczóskego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem szacunku dla jego społecznikowskiej pasji. Piotrze, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową.

Jelenia Góra 07.12.2017 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
plk dypl. mgr. inż. Bogdana Fechnera wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

Plk Bogdan Fechner urodził się w miejscowości Zduny koło Krotoszyna. Jego rodzicami byli Paweł i Halina z domu Mikołajczyk. Ojciec był zatrudniony w tartaku w Miliczu, matka – gospodyni domowa. W Szkole Podstawowej był uczniem dobrym, miał zdolności muzyczne – śpiewał w szkolnym chórze. W 1965 roku rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Miliczu. W rodzinie miał dwóch wujków, którzy byli oficerami Wojska Polskiego. Brat matki był

lekarzem wojskowym, natomiast mąż siostry matki płk Kazimierz Lis do rezerwy odszedł w 1988 roku ze stanowiska zastępcy d/s szkolenia Komendanta Wyższej Oficerskiej Szkoły OPL w Koszalinie. W 1969 roku Bogdan Fechner rozpoczął studia w Wyższej Oficerskiej Szkole Wojska OPL w Koszalinie. Po jej ukończeniu w 1973 roku w stopniu ppor. został skierowany do służby zawodowej do 84 paplot w Jeleniej Górze na stanowisko dowódcy plutonu 57 mm armat plot. W 1975 roku zostaje dowódcą plutonu w pułkowej Szkole Podoficerskiej. W 1977 roku wyznaczono Go na stanowisko oficera operacyjnego Stanowiska Dowodzenia pułku. W 1978 roku wraz z grupą oficerów zostaje skierowany na kurs przeszkoleniowy do Kijowa. W 1978 roku pułk zostaje przebrojony w rakiety przeciwlotnicze typu KUB. W 1980 roku zostaje wyznaczony na stanowisko dowódcy baterii rakiet plot. W 1982 roku rozpoczyna studia na Akademii Wojsk OPL w Kijowie. Po jej ukończeniu w 1985 roku zostaje wyznaczony na stanowisko oficera operacyjnego w 69 paplot w Lesznie. W 1987 roku zostaje przeniesiony na stanowisko starszego oficera operacyjnego w Dowództwie Wojsk OPL w Warszawie. W 1988 roku – w ramach praktyki dowódczej zostaje skierowany na stanowisko zastępcy dowódcy do spraw liniowych w 84 pplot w Jeleniej Górze. Rodzina cały czas mieszkała w Jeleniej Górze a służba w jednostce liniowej bardziej Go satysfakcjonowała, więc zdecydował się pozostać w pułku. W 1992 roku pożegnał się ze służbą w jednostkach liniowych i został wyznaczony na stanowisko szefa WIOC d/s operacyjnych w Urzędzie Wojewódzkim w Jeleniej Górze. Po likwidacji województwa w 2000 roku zostaje przeniesiony do rezerwy po 31 latach służby wojskowej.

W 2013 roku wstępuje do Związku Żołnierzy Wojska Polskiego, koło w Jeleniej Górze. Swoim doświadczeniem organizacyjnym służy wszystkim członkom Związku. Widząc Jego zaangażowanie w działalność Związkowa został wyróżniony szczególnym wyróżnieniem – pierwszego dowódcy pocztu sztandarowego podczas ceremonii wręczenia sztandaru dla koła Związku Żołnierzy w Jeleniej Górze. Za osiągnięcia w działalności związkowej otrzymał wiele odznaczeń Związkowych – Odznakę Honorową, brązowym srebrny i złoty Krzyż Za Zasługi dla ZŻWP i nagrodą rzeczową. Jest także delegatem na Rejonowy Zjazd Związku Żołnierzy WP w Jeleniej Górze. Jest żonaty, żona Hanna. Jest zafascynowany wnukiem.

Wyróżnienie płk Bogdana Fechera wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze jest symbolicznym podziękowaniem za Jego trud we współorganizowaniu działalności Związku, dla dobra całego środowiska emerytów wojskowych. Mam nadzieję, że będzie także motywacją do dalszego społecznego działania, aby chwała oręża i Polskich Sił Zbrojnych była zawsze w pamięci a emeryci wojskowi nie zostali pozostawieni w zapomnieniu.

Jelenia Góra 06.12.2018 r.

**Członkowie i Zarząd Koła ZŻ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić
st. chor. szt. w st. spocz. Czesława Gnieckiego wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA KOŁA
w dziedzinie działalności społecznej.**

St. chor. szt. Czesław Gniecki urodził się 6 września 1945 roku w małopolskiej miejscowości Lubomierz w powiecie limanowskim. Ojciec - Sebastian, matka - Zofia. Na Dolny Śląsk do miejscowości Łomnica koło Jeleniej Góry rodzice przenieśli się w 1946 roku. Ojciec pracował w lasach Państwowych jako pracownik leśny w leśnictwie Janowice Wielkie i Kowary. Matka zajmowała się wychowywaniem pięciorga dzieci. Szkołę Podstawową i Zawodową ukończył w 1964 roku. Przez ostatni rok szkoły zawodowej był uczniem zawodu w Jeleniogórskich

Zakładach Porcelany Elektrotechnicznej w Mysłakowicach. W 1964 roku został powołany do zasadniczej służby wojskowej, do wojsk powietrzno – desantowych. Po ukończeniu kursu spadochronowego w Krośnie nad Wisłokiem rozpoczął służbę wojskową w Podoficerskiej Szkole Wojsk Powietrzno – desantowych w Niepołomicach. W czasie szkolenia i służby wojskowej wykonał 57 skoków spadochronowych w różnych warunkach atmosferycznych i terenowych. Dalszą służbę wojskową pełnił w Podoficerskiej Szkole Wojsk Powietrzno – Desantowych w Niepołomicach na stanowisku Szefa Kompanii szturmowej. Wówczas był najmłodszym szefem kompanii w całej dywizji powietrzno –desantowej. Zasadniczą służbę wojskową zakończył w 1966 roku, po której powrócił do domu. Podjął pracę w Jeleniogórskich Zakładach Porcelany Elektrotechnicznej w Mysłakowicach. Sytuacja rodzinna był trudna, gdyż w czasie jego służby zmarł mu ojciec. Podejmując pracę pomagał matce w utrzymaniu rodziny. Po roku czasu otrzymał propozycję kontynuowania służby wojskowej jako żołnierz nadterminowy. Pełnił służbę w Wojskowej Komendzie Uzupelnień. W między czasie ukończył Szkołę Chorążych w Elblągu. Zawodową służbę wojskową pełnił do 1991 roku, kiedy to został przeniesiony do rezerwy ze względu na zły stan zdrowia. Za zaangażowanie w realizację swoich żołnierskich obowiązków był wielokrotnie wyróżniany przez władze państwowe, resortowe i organizacje społeczne.

Związek małżeński zawarł w 1967 roku z Ireną Sobczak. W zgodnym i szczęśliwym małżeństwie już przeżyli 51 lat. Mają dwójkę dzieci, syna i córkę oraz pięcioro wnuków. Pomimo nienajlepszego stanu zdrowia jest aktywny społecznie , pomaga innym w potrzebie. Jest członkiem grupy wolontariuszy Karkonoskiego Sejmiku Osób Niepełnosprawnych w Jeleniej Górze. Jego hobby to wędkarstwo, spacerowanie i jazda rowerem.

Za zaangażowanie w działalność związkowa był wyróżniany wieloma dyplomami, listami gratulacyjnymi, nagrodami rzeczowymi i odznaczeniami, w tym brązowym i srebrnym Krzyżem Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. Wyróżnienie st. chor. szt. Czesława Gnieckiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze jest symbolicznym podziękowaniem za Jego trud we współorganizowaniu działalności Związku, dla dobra całego środowiska emerytów wojskowych. Mam nadzieję, że będzie także motywacją do dalszego społecznego działania, aby chwała oręża i Polskich Sił Zbrojnych była zawsze w pamięci a emeryci wojskowi nie zostali pozostawieni w zapomnieniu.

Jelenia Góra 06.12.2018 r.

**Członkowie i Zarząd Koła nr 4 Związku Żołnierzy Wojska
Polskiego w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
ppłk. dr. w st. spocz. Zbigniewa Kuśmierka wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZZ WP
w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk w st. spocz. dr Zbigniew Kuśmierk, s. Franciszka urodził się 25 września 1952 roku w niewielkiej wiosce Leśniaki Chabielskie w powiecie Bełchatów. Do ukończenia liceum w Szczercowie pomagał rodzicom w pracach na gospodarstwie. Maturę zdał w 1971 roku i rozpoczął naukę w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Obrony Przeciwlotniczej w Koszalinie. Po promocji, w 1975 roku rozpoczął służbę w 26. Brygadzie Rakietowej w 37. dywizjonie w Nowogardzie jako dowódca plutonu ogniowego. Służbę w Nowogardzie zakończył w 1981 roku na stanowisku zastępcy dowódcy dywizjonu. W 1979 roku ukończył zaoczne studia magisterskie na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. W trakcie studiów, w 1977 roku odbył półroczną praktykę dziennikarską w redakcji tygodnika Wojsk Lotniczych

i Obrony Powietrznej Kraju „Wiraże”. Pisał następnie artykuły do tego tygodnika. W 1981 roku przeniesiony został do sztabu 2. Korpusu Obrony Powietrznej Kraju. Trzy lata później rozpoczął zaoczne studia doktoranckie w Wojskowej Akademii Politycznej w Warszawie, które ukończył w 1989 roku uzyskując dyplom doktora najnowszej historii powszechnej. Od 1985 roku, dalszą służbę kontynuował w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej na stanowisku wykładowcy. Prowadził zajęcia z historii, nauk politycznych z podchorążymi i kadetami w Katedrze Nauk Humanistycznych. W 1990 roku wyznaczony został na stanowisko adiunkta, a po utworzeniu Centrum Szkolenia Radioelektronicznego, został kierownikiem Cyklu Przedmiotów Humanistycznych. W latach 90-ych odbył dwa pięciomiesięczne kursy języka niemieckiego w Wojskowym Studium Nauczania Języków Obcych w Łodzi i jeden kurs w Bundessprachenamt w Huerth w Niemczech. W latach 2000-2001w CSR ukończył kurs pierwszego i drugiego stopnia języka angielskiego. Uczestniczył w przygotowaniu wzajemnych wizyt delegacji CSR w Niemczech i Technischeschule der Luftwaffe z Erndtebrueeck w Jeleniej Górze w ramach współpracy tych instytucji. W latach 1993-1997 brał udział w przygotowaniach Rajdu Trzech Armii organizowanego przez Wojewódzki Sztab Wojskowy w Jeleniej Górze Komendę Obrony w Dreźnie. Od 1999 do 2019 roku pracował jako nauczyciel historii i wiedzy o społeczeństwie Liceum dla Dorosłych, a po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w 2003 roku, w latach 2004-2010 prowadził zajęcia w Wałbrzyskiej Wyższej Szkole Zarządzania i Przedsiębiorczości. Od 2011 do 2015 pracował w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. Witelona w Legnicy. Jest autorem ponad pięćdziesięciu publikacji. Za osiągnięcia w służbie był wielokrotnie wyróżniany przez władze państwowe i wojskowe. Obecnie pracuje jako nauczyciel w szkole średniej. Jest aktywnym uczestnikiem życia organizacji pożytku publicznego, gdzie poświęca wiele wysiłku na przekazywanie młodemu pokoleniu patriotycznych polskich wartości. Za to jest bardzo ceniony przez młodzież, którą uczy w szkołach i jest stawiany dla nich za wzór.

Od 1975 roku jest w związku z żoną Krystyną, z którą wychował dwóch synów – Rafała i Michała.

W 2002 roku odznaczony został Medalem Edukacji Narodowej. Za zaangażowanie w działalność związkowa był wyróżniany wieloma dyplomami, nagrodami rzeczowymi i odznaczeniami, w tym brązowym Krzyżem Za Zasługi dla Związku Żołnierzy WP. Wyróżnienie ppłk. dr. Zbigniewa Kuśmierka wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze jest symbolicznym podziękowaniem za Jego trud we współorganizowaniu działalności Związku, dla dobra całego środowiska emerytów wojskowych. Mam nadzieję, że będzie także motywacją do dalszego społecznego działania, aby chwała oręża i Polskich Sił Zbrojnych była zawsze w pamięci, szczególnie pamięci młodego pokolenia.

Jelenia Góra, 05.12.2019 r.

**Członkowie i Zarząd Związku Żołnierzy Wojska
Polskiego w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić**

**ppłk prof. zw. dr hab. inż. Franciszka Mroczo
wpisem do**

HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH

DLA ZŻ WP w Jeleniej Górze

w dziedzinie działalności patriotycznej i społecznej.

Plk prof. zw. dr hab. inż Franciszek Mroczo urodził się 21 listopada 1946 roku w m. Brzegi, województwo poznańskie, w rodzinie chłopskiej. Szkołę Podstawową w Krzyżu Wlkp. ukończył w 1960 roku i tam też kontynuował dalszą naukę w Liceum Ogólnokształcącym. Maturę zdał w 1964 roku i dalszą swoją edukację związał z wojskiem. We wrześniu 1964 roku wstąpił do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze, którą ukończył w 1967 roku z wynikiem bardzo dobrym. Po ukończeniu szkoły oficerskiej został technikiem a następnie dowódcą różnych urzędzeń radiolokacyjnych. W 1969 roku ukończył kurs na PRW-9 we Władymirze. W 1971 roku będąc dowódcą stacji radiolokacyjnej P-35, rozpoczął pięcioletnie studia w Wojskowej Akademii Technicznej na Wydziale Elektroniki, które ukończył w 1976 roku z wynikiem bardzo dobrym. Po ukończeniu tej akademii, dalszą służbę wojskową pełnił piastując obowiązki kierownika warsztatów sekcji radiolokacji pułku radiotechnicznego w Choszcznie, a następnie dowódcy kompanii remontowej batalionu radiotechnicznego w Stargardzie Szczecińskim. W tym okresie zdobył bardzo bogatą wiedzę i praktykę w zakresie logistycznego zabezpieczenia jednostki radiotechnicznej. Był bowiem odpowiedzialny za zaopatrywanie w materiały i części zamienne oraz eksploatację i usuwania awarii wszystkich typów stacji radiolokacyjnych będących wówczas na uzbrojeniu wojsk radiotechnicznych. W 1976 roku objął obowiązki dowódcy zautomatyzowanej kompanii radiotechnicznej w Przecminie. Dowodzenie tą kompanią przyniosło mu wiele satysfakcji, osiągał bardzo dobre wyniki z pracy bojowej ale również w zakresie eksploatacji sprzętu, dyscypliny... W 1979 roku, wobec faktu uzbrajania wojsk radiotechnicznych w nowoczesny sprzęt dowodzenia, został skierowany na sześciomiesięczny kurs przeszkolenia specjalistycznego w zakresie obiektów zautomatyzowanych systemów dowodzenia dla personelu dowódczo – sztabowego. Kurs ten ukończył z oceną bardzo dobrą i wyróżnieniem Komendanta Centralnych Oficerskich Kursów Wojsk OPK. W 1980 roku został szefem sztabu batalionu radiotechnicznego w Gryficach, które to obowiązki pełnił do 1982 roku. Jako szef sztabu tej jednostki, zrealizował kluczowe przedsięwzięcie - rozwinięcie i wdrożenie do pracy bojowej systemu WOZDUCH 1M oraz PORI sprzężonego z systemem WEKTOR wykorzystywanym przez brygadę raketową i pułk lotnictwa myśliwskiego. Brał udział w bardzo wielu ćwiczeniach zdobywając praktykę w zakresie: pracy bojowej z wykorzystaniem zautomatyzowanych systemów dowodzenia. W tym okresie rozpoczął studia w Akademii Sztabu Generalnego WP na Wydziale Wojsk Lotniczych i Wojsk Obrony Powietrznej Kraju które ukończył w 1983 roku z wynikiem bardzo dobrym. Ponieważ dalszą swoją służbę wojskową zaczął wiązać z dydaktyką i nauką, w 1982 roku został wyznaczony na stanowisko nauczyciela akademickiego Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. W uczelni tej prowadził zajęcia dydaktyczne z taktyki i pracy bojowej, logistyki oraz podstaw dowodzenia. Kierował opracowaniem wielu prac dyplomowych oraz sprawował opiekę nad pracą Naukowego Koła Podchorążych. W 1983 roku ukończył kurs operacyjno-techniczny z zakresu budowy i wykorzystania bojowego zautomatyzowanych systemów dowodzenia produkcji krajowej. W tym też roku ukończył Akademię Sztabu Generalnego WP z wynikiem bardzo dobrym. Prowadząc zajęcia dydaktyczne oraz liczne prace naukowo – badawcze, w 1985 roku rozpoczął studia doktoranckie oraz pracę nad rozprawą doktorską w Akademii Sztabu Generalnego WP. W dniu 05.02.1987 roku pomyślnie obronił rozprawę doktorską na Wydziale Wojsk Lotniczych i Wojsk OPK ASG na temat *Pozoracja działań bojowych Wojsk Radiotechnicznych w ramach maskowania operacyjnego*. W tym też roku został wyznaczony na stanowisko zastępcy kierownika Cyklu Pracy Bojowej, a w 1988 roku na stanowisko zastępcy szefa Katedry Taktyki Rodzajów Wojsk. Brał udział w pracach wielu zespołów naukowo-badawczych oraz kierował osobiście realizacją wielu tematów prac naukowo-badawczych zleconych przez Sztab Generalny WP i dowództwo WLOP. Prace te dotyczyły problemów związanych z funkcjonowaniem obrony powietrznej RP, a w szczególności: organizacji zintegrowanego systemu rozpoznania i dowodzenia w obronie powietrznej, zabezpieczenia bojowego i logistycznego działań aktywnych środków walki, wpływu zakłóceń na efektywność systemu rozpoznania, warunków terenowych a możliwości taktycznych stacji radiolokacyjnych, maskowania i żywotności bojowej WLOP oraz współdziałania z jednostkami Obrony Terytorialnej. W tym okresie był organizatorem trzech konferencji naukowych poświęconych tej problematyce.

W 1994 roku po rozwiązaniu WOSR został wyznaczony na stanowisko kierownika Cyklu Radiolokacji Centrum Szkolenia Radioelektronicznego którą to komórkę zorganizował, rozwinął liczne laboratoria komputerowe oraz sprzętowe i rozpoczął proces kształcenia słuchaczy. W 1995 roku po pomyślnie rozstrzygniętym konkursie został wyznaczony na stanowisko szefa Katedry Eksploatacji Systemów Radiotechnicznych - Wydziału Elektroniki - Wojskowej Akademii Technicznej. Dokonał naboru kadry naukowo - dydaktycznej, zorganizował jej poprawną pracę, a następnie skoncentrował swój wysiłek na badaniach dotyczących żywotności bojowej sił powietrznych oraz ich logistycznego zabezpieczenia w działaniach bojowych. Syntezę całości materiałów oraz przemyśleń, analiz i porównań przedstawił w formie rozprawy habilitacyjnej pt.: *Żywotność bojowa sił powietrznych i metoda jej oceny*. Praca ta została wyróżniona nagrodą II stopnia przez Komendanta Akademii Obrony Narodowej. Z dniem 25 marca 1997 roku uchwałą Rady Naukowej Wydziału Strategiczno - Obronnego Akademii Obrony Narodowej został mu nadany stopień doktora habilitowanego nauk wojskowych w specjalności *system obronny państwa*. Systematycznie prowadzona działalność naukowo – badawcza, stała się podstawą opracowania szeregu publikacji zwartych, oraz w periodykach naukowych. W okresie pełnienia obowiązków szefa katedry był organizatorem sześciu konferencji naukowych. Kierował opracowaniem czterech prac naukowo – badawczych (PBW i PBS). Jest głównym wykonawcą projektu badawczego typu „grant” nr 0 T00A 021 16 nt.: Numeryczna mapa przestrzeni radiolokacyjnej realizowanego wspólnie z Wydziałem WLOP AON. Wypromował trzech doktorów, a obecnie kieruje opracowaniem kolejnej rozprawy doktorskiej. W 2000 roku został wyznaczony na stanowisko profesora nadzwyczajnego Wojskowej Akademii Technicznej. W 2001 roku został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Zielonogórskiego i w styczniu 2002 roku zrezygnował z dalszej służby wojskowej poświęcając się pracy na Uniwersytecie Zielonogórskim. W 2003 roku zaproponowano mu posadę profesora nadzwyczajnego Akademii Ekonomicznej na Wydziale Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze. W 2005 roku skorzystałem z propozycji Rektora Wałbrzyskiej Wyższej Szkoły Zarządzania i Przedsiębiorczości i objąłem obowiązki Kierownika Katedry Inżynierii Jakości, profesora nadzwyczajnego tej uczelni. Od 2014 roku zostałem wyznaczony na stanowisko prorektora ds. naukowo-dydaktycznych i na uczelni tej pracuje do chwili obecnej. W 2016 roku został mu nadany tytuł profesora nauk społecznych a stosowny dyplom wręczył Prezydent RP. Za działalność naukowo-badawczą oraz dydaktyczną był wielokrotnie wyróżniany w tym: Złotym Krzyżem Zasługi (1981), honorowym tytułem Przewodzącego Nauczyciela Akademickiego (1988), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1989), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1999), Medalem Okolicznościowym Dyrektora Departamentu Rozwoju i Wdrożeń (1999) oraz odznaczeniami resortowymi.

Po przejściu do rezerwy w dalszym ciągu aktywnie działał w Jeleniogórskim Stowarzyszeniu Żołnierzy Radiotechników Radar oraz Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Jego doświadczenie dydaktyczne i dowódcze jest niezwykle pomocne w organizowaniu naszej działalności. Aktywnie uczestniczy w obchodach świąt państwowych i wojskowych, rocznicowych wydarzeń związanych czynem zbrojnym żołnierza polskiego. Jest zawsze współorganizatorem uroczystości rocznicowych organizowanych przez Związek. Aktywnie uczestniczył w przygotowaniach do obchodów 100 rocznicy Odzyskania Niepodległości Polski oraz uroczystości wręczenia sztandaru dla koła. Zawsze staje w obronie czci, honoru i godności żołnierza polskiego. Aktywnie kultywuje tradycje walk niepodległościowych narodu polskiego, czynu zbrojnego polskiego żołnierza na wszystkich frontach II Wojny Światowej i w polskim ruchu oporu. Promuje w społeczeństwie pokojowy powojenny wkład żołnierzy polskich w utrwalanie pokoju na świecie. Jest uczestnikiem wielu akcji opieki nad miejscami pamięci narodowej oraz grobami żołnierzy. Jest uczestnikiem wielu dyskusji o sprawach związkowych z przedstawicielami władz samorządowych i instytucji socjalnych wspierających emerytów. Wspiera działalność sekcji socjalno- zdrowotnej w opiece chorych i niedołączonych byłych żołnierzy oraz pomocy socjalnej dla najbardziej potrzebujących. Jest stałym uczestnikiem wielu przedsięwzięć integrujących środowisko emerytów wojskowych. Za zasługi poniesione w realizacji zadań statutowych był kilkakrotnie wyróżniany dyplomami uznania i listami gratulacyjnymi przez Koło i Zarząd

Rejonowy. Za działalność związkową otrzymał wiele wyróżnień, w tym brązowy, srebrny i złoty Krzyż Za Zasługi dla ZZWP, brązowy i srebrny krzyż Weteranom i Rezerwistom Straży Granicznej i Sympatykom. Wyróżnienie płk prof. zw. dr hab. inż. Franciszka Mroczo wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze jest symbolicznym podziękowaniem za Jego trud we współorganizowaniu działalności Związku, dla dobra całego środowiska emerytów wojskowych. Mam nadzieję, że będzie także motywacją do dalszego społecznego działania, aby chwała oręża i Polskich Sił Zbrojnych była zawsze w pamięci, szczególnie pamięci młodego pokolenia.

Jelenia Góra. 03.12.2020 r.

**Członkowie i Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego
w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
płk. w st. spocz. Zdzisława Ratajskiego
wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH
DLA ZZ WP w Jeleniej Górze
w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk Zdzisław Ratajski urodził się w miejscowości Cieplice Śląskie Zdrój-obecnie dzielnica Jeleniej Góry 7 lipca 1951r. Jego rodzicami byli Antoni i Maria z domu Adamus. Rodzice przybyli na tereny Kotliny Jeleniogórskiej w lipcu 1945 roku. Jako jedni z pierwszych osadników zamieszkali w Marczycach, gdzie gospodarzyli na gospodarstwie rolnym. Pochodzili z Polski Centralnej z okolic Kuluszek. Zdzisław Ratajski do Szkoły Podstawowej uczęszczał w Marczycach i Sosnowce. W latach 1965-1969 uczył się w liceum ogólnokształcącym w Cieplicach Śląskich Zdroju. 15 września 1969 roku rozpoczął studia w Wyższej Oficerskiej Szkole Wojsk Obrony Przeciwlotniczej w Koszalinie.. Po jej ukończeniu w 1973 roku rozpoczął służbę w 73 pułku czołgów średnich w Gubinie, gdzie przez trzy lata był dowódca plutonu, a następnie przez kolejne cztery lata był dowódcą baterii przeciwlotniczej w Koźuchowie, w 13 pułku zmechanizowanym. W latach 1980-1983 studiował w Akademii Sztabu Generalnego WP w Rembertowie. Po Akademii przez rok był pomocnikiem szefa Obrony Przeciwlotniczej w 5 Saskiej Dywizji Pancerniej w Gubinie, a następnie aż do 1991 roku pełnił służbę jako zastępca dowódcy 5 pułku przeciwlotniczego w Gubinie. Przez kolejne 10 lat służył w Szefostwie Wojsk OPL Śląskiego Okręgu Wojskowego we Wrocławiu, najpierw jako starszy oficer , a później szef wydziału szkolenia. Przez ostatnie dwa lata służby był szefem Wojskowej Komendy Uzuppełnień w Pabianicach, gdzie po rozwiązaniu tej jednostki w 2003 roku przeszedł do rezerwy. Za służbę w Wojsku Polskim, za zaangażowanie w służbową i racjonalizatorską działalność był wielokrotnie wyróżniany, między innymi złotym i srebrnym Krzyżem Zasługi oraz wieloma odznaczeniami resortowymi Ministerstwa Obrony Narodowej. W czasie 35-letniej służby wojskowej zrealizował prawie 150 projektów nowatorskich, których wiele zostało wykorzystanych w służbie.

Po zakończeniu służby wojskowej zamieszkał w Marczycach, gdzie od samego początku poświęcił się pracy społecznej. Przez kolejne 11 lat był sołtysem tej wsi. Jest inicjatorem

i przewodniczącym Gminnej Rady Seniorów, członkiem zarządu dolnośląskiej i ogólnopolskiej Rady Seniorów. W 2017 roku założył ludowy Zespół Szafiry, który zabezpiecza większość imprez o charakterze kulturalno rozrywkowym w wielu miejscowościach regionu jeleniogórskiego. W rezerwie nie zapomniał o kontynuacji patriotycznej działalności w Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. W Związku jest aktywnym członkiem udzielającym się w różnych akcjach patriotycznych i społecznych. Jest jednym z społecznych opiekunów Cmentarza Jeńców Wojennych w Borowicach. Tam co roku współorganizuje uroczystości patriotyczne z udziałem młodzieży z okolicznych szkół i przedstawicielei władz powiatu Karkonoskiego. Współorganizuje wiele innych imprez patriotycznych, na których występuje wraz z zespołem Szafiry. Jest współorganizatorem wielu przedsięwzięć kulturalnych i sportowych dla emerytów. Posiada także pasję pisania historycznych wspomnień o terenach pogórza karkonoskiego. Zdzisław Ratajski jest też autorem trzech książek o charakterze dokumentalnym i historyczno przygodowym. Dalszą swoją działalność społeczną zamierza poświęcić seniorom i walczyć o to, aby osobom starszym żyło się lepiej. W kolejnych latach zamierza także wydać kolejne powieści, których już kilka następnych leży gotowych w szufladzie do wydania.

Za zaangażowanie w działalność społeczną był wielokrotnie wyróżniany przez Związek Żołnierzy WP. Wyróżnienie płk. w st. spocz. Zdzisława Ratajskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem podziękowania i szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Zdzisław, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową i społeczną.

Jelenia Góra, 03.12.2020 r.

**Członkowie i Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego
w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
płk. w st. spocz. Andrzeja Musiała
wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH
DLA ZZ WP w Jeleniej Górze
w dziedzinie działalności społecznej.**

Płk Andrzej Musiał urodził się 31 lipca 1945 roku w Sokołowie, w powiecie opoczyńskim. Od 1946 roku z rodzicami zamieszkał w Piotrkowie Trybunalskim. W 1952 roku rozpoczął naukę w Szkole Podstawowej (Szkoła Ćwiczeń TPD) w Piotrkowie. W 1953 roku wstąpił do Związku Harcerstwa Polskiego. Przyrzeczenie Harcerskie złożył podczas obozu w Kokuszcze k/Piwnicznej Zdroju. W 1962 roku zdał egzaminy do I liceum Ogólnokształcącego im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie. W 1963 roku ukończył kurs instruktorski ZHP w Centralnym Ośrodku Kształcenia Instruktorów Harcerskich w Skolimowie k/Warszawy. W następnym roku został drużynowym drużyny starszoharcerskiej w liceum. Po zdaniu matury złożył dokumenty w celu złożenia egzaminu do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Po złożeniu egzaminu został przyjęty jako kandydat na podchorążego. Dowódcą batalionu był kpt. Zbigniew Grabski, dowódcą kompanii kpt. Ryszard Miazga a dowódcą plutonu ppor Bronisław Gęborys. Po złożeniu przysięgi w dniu 29 listopada 1964 roku został podchorążym. W czasie nauki w Szkole Oficerskiej zaangażował się w działalność kulturalno – oświatową w pododdziale. Każdego roku był

organizowany przegląd zespołów artystycznych pododdziałów szkolnych. Podchorąży Andrzej Musiał zorganizował zespół artystyczny, który w 1965 roku w kwietniu zadebiutował jako zespół estradowy. W ogólnoszkolnym przeglądzie jego zespół zdobył miejsce. Dla członków zespołu było to duże przeżycie, gdyż bo raz pierwszy wystąpili na deskach miejskiego Teatru CK Norwida. W 1966 roku w ramach obchodów rocznicy 1000 lecia Państwa Polskiego wraz z Komendą Szkoły zespół uczestniczył w spotkaniach z mieszkańcami Jeleniej Góry i innymi pododdziałami szkolnymi OSR. Jako ciekawostkę warto wspomnieć, że członkiem jego zespołu estradowego był późniejszy Rektor Karkonoskiej Państwowej Szkoły Wyższej. Podchorąży Andrzej Musiał był członkiem międzynarodowej delegacji podchorążych do Francji, do Szkoły Oficerskiej w Salon de Provence o profilu szkolenia podobnym do profilu OSR w Jeleniej Górze. Było to dla podchorążych niesamowite przeżycie. Motyw herbu szkoły lotniczej, w której goszczono znalazł później odbicie w herbie OSR. W 1967 roku w Warszawie podczas odsłonięcia Pomnika Lotnika otrzymał gwiazdki oficerskie – został promowany do stopnia podporucznika. Uroczystego aktu promocji dokonał Marszałek Polski Marian Spychalski. Po promocji otrzymał przydział do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej. Zawodową służbę wojskową rozpoczął w 9 kompanii Szkoły Młodszych Specjalistów jako dowódca plutonu – wykładowca. Dowódcą kompanii był jego dowódca z podchorążówki kpt. Tadeusz Iskra. W latach 1970-1972 pełnił funkcję instruktora Szkoły WRT, 1972-1975 instruktora Szkoły Chorążych, 1975-1991 z-ca Komendanta Szkoły Oficerów Rezerwy. W latach 1981-1991 - Starszy Wykładowca Katedry Nauk Humanistycznych. W 1984 roku rozpoczął studia na Uniwersytecie Wrocławskim, które ukończył w 1987 roku uzyskując tytuł magistra pedagogiki. Na emeryturę odszedł 18 października 1991 roku. W 1976 roku rozpoczął działalność w Polskim Związku Wędkarskim, jako sekretarz koła jeleniogórskiego PZW, od 1983 roku jako zastępca przewodniczącego Okręgowej Komisji Rewizyjnej PZW w Jeleniej Górze. W PZW działa do dnia dzisiejszego. W 1985 roku został wybrany w wyborach powszechnych jako radny do Miejskiej Rady Narodowej w Jeleniej Górze. W Radzie Miasta aktywnie propagował działania przeciwpożarowe oraz wspierał rozwijanie działalności kulturalnej w mieście. Za popularyzację działalności Przeciw Pożarowej otrzymał Srebrną i Brązową odznakę za Zasługi dla Pożarnictwa. Za zasługi w służbie wojskowej został wyróżniony Srebrnym Krzyżem Zasługi, medalami Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny i Za Zasługi dla Obronności Kraju. Za działalność w PZW zostałem wyróżniony brązową, srebrną, złotą i złotą z wieńcami Odznaką Polskiego Związku Wędkarskiego.

Na emeryturze wojskowej nie zaniechał działalności patriotyczno - obronnej. Od 2002 roku był jednym z członków założycieli Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR. W tym stowarzyszeniu działa do dziś. Od 2014 roku jest członkiem Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Aktualnie pełni funkcję wiceprezesa Zarządu Rejonowego ZZWP w Jeleniej Górze. Za jego zaangażowanie w działalność społeczną był wielokrotnie wyróżniany przez Związek Żołnierzy WP. Wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Andrzeja Musiała wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze będzie wyrazem podziękowania i szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Andrzeju, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową i społeczną.

Jelenia Góra, 02.12.2021 r.

**Członkowie i Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego
w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
pplk. w st. spocz. Zdzisława Bigosińskiego
wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH
DLA ZŻ WP w Jeleniej Górze
w dziedzinie działalności organizacyjnej i społecznej.**

Pplk Zdzisław Bigosiński urodził się 03.kwietnia 1943 roku w Gnieźnie. Tam też uczył się w Szkole Podstawowej. Tam wstąpił do odrodzonego po „wypadkach poznańskich” Związku Harcerstwa Polskiego. Był członkiem Czwartej Drużyny Hufca Gnieźnieńskiego. Jako pierwsza w Gnieźnie drużyna występowali w zielonych mundurkach oraz rogatywkach z lilijkami na których wybito litery ONC (Ojczyzna, Nauka, Cnota). W 1957 roku rozpoczął naukę w II Liceum Ogólnokształcącym imienia Dąbrówki w Gnieźnie. Przez cały okres nauki w Liceum aktywnie uczestniczył w pracach Związku Harcerstwa Polskiego. Po maturze złożył dokumenty o przyjęcie do Technicznej Oficerskiej Szkoły Wojsk Lotniczych w Oleśnicy. Po zdaniu egzaminów wstępnych został przyjęty i rozpoczął swoją karierę wojskową jako szeregowy podchorąży. W 1962 roku do Szkoły Oficerskiej przybyła komisja egzaminacyjna z Wojskowej Akademii Technicznej, która po pozytywnym zaliczeniu specjalnego egzaminu przeniosła Zdzisława Bigosińskiego do dalszej nauki w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. Po 3-latach studiów został promowany do stopnia wojskowego podporucznika a po piątym roku studiów uzyskał tytuł magistra - inżyniera radioelektroniki o specjalności Nasiemne Urządzenia Radiolokacyjne (NUR). Do dalszej służby wojskowej został skierowany do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Został wykładowcą w Cyklu Sprzętu. W ten sposób rozpoczął przygodę z dydaktyką, którą kontynuował do końca swojej służby wojskowej. Znalazł się w gronie osób mocno związanych z procesem szkolenia technicznego. Na uzbrojenie wojska wprowadzano coraz to nowsze typy urządzeń radiolokacyjnych. Wymagało to systematycznego samokształcenia kadry dydaktycznej. Dlatego w ramach doskonalenia odbył kurs specjalistyczny w COK we Władymirze. W swojej działalności dydaktycznej szkolił podchorążych i kadetów ze wszystkich profili sprzętowych nauczanych w OSR i później w WOSR. W 1980 roku zostaje awansowany do stopnia podpułkownika oraz wyróżniony tytułem Mistrz Dydaktyki. W 1981 roku odbywa podyplomowe studia Organizacji i Metodyki Badań Naukowych. W 1987 roku jako jeden z niewielu specjalistów szkolił specjalny kontyngent wojsk z Libii. W czasie służby wojskowej kontynuował rozpoczętą w harcerstwie działalność społeczną z młodzieżą. Aktywnie działał w Kołach Młodzieży Wojskowej oraz Lidze Obrony Kraju. Za tą działalność otrzymał złotą odznakę KMW oraz w 1972 roku Zasłużony działacz KMW. Techniczną wiedzę również przekazywał jako członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Za tą działalność został wyróżniony srebrną i złotą Odznaką Honorową SEP. Za zaangażowanie w dydaktyce zostaje wyróżniony w 1990 roku Złotym Krzyżem Zasługi. Do rezerwy odszedł w 1991 roku. Rok później rozpoczął działalność handlowo - usługową powołując spółkę Pol - Kopier Jelenia Góra. Jako jej dyrektor wspomagał wiele społecznych inicjatyw jeleniogórskich szkół i organizacji społecznych. Za takie wsparcie w 2003 roku został wyróżniony tytułem Sponsor Roku. Działalność spółki została zamknięta w 2014 roku a Zdzisław trzy lata później zakończył działalność usługową.

Będąc w rezerwie cały czas utrzymywał kontakty z funkcjonującą jeszcze szkołą oficerską

oraz ze środowiskiem emerytów wojskowych. Był jednym z założycieli w 2002 roku Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników RADAR. W 2015 roku wstępuje do Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Tam również działa bardzo aktywnie. W Związku obejmuje bardzo odpowiedzialną funkcję skarbnika Zarządu Rejonowego ZZWP, którą to funkcję pełni do dnia dzisiejszego. W 1985 roku Rada Miasta wyróżniła ppłk Zdzisława Bigosińskiego Honorowym Tytułem Zasłużony dla miasta Jeleniej Góry. Za aktywną działalność w Związku Żołnierzy był wielokrotnie wyróżniany krzyżami Za Zasługi dla ZZWP- ostatnio w 2020 roku krzyżem złotym. Związek małżeński z Janiną zawarł w 1966 roku. Szczęśliwie dochowali się syna i dwóch wnuków.

Wyróżnienie ppłk. w st. spocz. Zdzisława Bigosińskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZ WP w Jeleniej Górze jest wyrazem podziękowania i szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego członka. Zdzisławie, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność związkową i społeczną.

Jelenia Góra, 02.12.2021 r.

**Członkowie i Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
mjr. mgr. inż. ZBIGNIEWA BORZĘCKIEGO
wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZWIĄZKU
ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO w Jeleniej Górze
w dziedzinie działalności organizacyjnej i społecznej.**

Mjr. Zbigniew Borzęcki urodził się 12 listopada 1953 roku w Dąbrowie Tarnowskiej. W 1973 roku ukończył Technikum Chemiczne w Tarnowie i podjął pracę w Zakładzie Energetycznym. Czynną służbę wojskową rozpoczął 16 września 1974 r. jako słuchacz Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Podczas studiów w WOSR wykazywał się wybitnymi zdolnościami pedagogicznymi. Dlatego też po ukończeniu Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w 1978 roku został powołany do zawodowej służby wojskowej w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej, a następnie w Centrum Szkolenia Radioelektronicznego. W Uczelni zajmował stanowiska m. in.: dowódcy plutonu, kierownika laboratorium, starszego instruktora i wykładowcy. Całą służbę wojskową poświęcił na przygotowanie podchorążych i kadetów do pełnienia służby wojskowej w jednostkach wojskowych całej Polski. Zadania służbowe wynikające z zakresu obowiązków oraz stawiane doraźnie realizował zawsze z pełnym zaangażowaniem, osiągając systematycznie wysokie oceny za swoją pracę. Wiele czasu poświęcał na doskonalenie umiejętności wojskowych wychowanków. W latach 1978 - 1980 był kierownikiem Sekcji Strzeleckiej Uczelnianego Wojskowego Klubu Sportowego POLONIA w WOSR. We wszystkich poczynaniach kierował się dobrem służby. Systematycznie podnosił na wyższy poziom zakres swojej wiedzy ogólnej i specjalistycznej, czego potwierdzeniem jest ukończenie studiów II stopnia na Politechnice Wrocławskiej. Za służbową aktywność był wielokrotnie wyróżniany przez przełożonych, władze wojskowe i państwowe, między innymi: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju oraz Srebrnym Medalem Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny. Do rezerwy przeszedł w 2004 roku w stopniu majora, po 30 latach służby wojskowej. Po przejściu do rezerwy włączył się do działalności społecznej wśród emerytów wojskowych. Szczególnie aktywnie działa w stowarzyszeniu skupiającym byłych żołnierzy zawodowych - w Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Od 2021 roku pełni funkcję skarbnika w kole ZZWP w Jeleniej Górze.

Za zaangażowanie w działalność związkową był wyróżniany m. in.: Srebrnym Krzyżem Za

Zasługi dla ZZWP, Złotym Medalem XXXV -Lecia ZZWP, Złotym Medalem XL - Lecia ZZWP, Odznaką Honorową Związku Żołnierzy WP, wieloma dyplomami i podziękowaniami oraz nagrodami rzeczowymi.

Związek małżeński zawarł w 1979 roku. W szczęśliwej rodzinie małżonkowie dochowali się 2 synów. Obecnie małżonka jest już na emeryturze.

Członkowie, a także Zarząd ZZWP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. w st. spocz. Zbigniewa Borzęckiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZWP w Jeleniej Górze jest symbolicznym podziękowaniem za działalność społeczną na rzecz ZZWP i całego środowiska emerytów wojskowych.

Jelenia Góra, 01.12.2022 r.

Członkowie i Zarząd Koła nr 4 ZZ WP w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić st. chor. szt. w st. spocz. Zygmunta Pietera

wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH

DLA KOŁA nr 4 ZZWP

w dziedzinie działalności społecznej i historycznej.

St. chor. szt. Zygmunt Pieter urodził się 17 grudnia 1945 roku. Ojciec Franciszek, matka Eugenia z domu Liczyńska. Zygmunt Pieter pochodzi z dużej rodziny śląskiej, zamieszkującej od wieków w dawnym Księstwie Cieszyńskim, w miejscowości Mosty k/Jabłonkowa. Rodzina Zygmunta Pietera z tego powodu przeszła bardzo skomplikowane losy, jakie przetoczyły się przez Ziemię Cieszyńską w XX wieku. W czasie przynależności tej ziemi do cesarstwa Austro – Węgierskiego, dziadkowie Zygmunta czuli się Polakami i pielęgowali przywiązanie do polskości. W domu, czytano książki, także polskich autorów „ku pokrzepieniu serc”. Dziadek był pracownikiem kolei Koszycko – Bogumińskiej. Jako nadzorca odcinka torów, był dobrze sytuowany. Zbudował dom i stworzył rodzinę z 10-ciorgiem dzieci. W czasie II wojny światowej rodzina została tragicznie doświadczona. Stryj Józef, wbrew woli wcielony został do armii niemieckiej i skierowany na front wschodni, gdzie zginął w Rosji 23.02.1943. Drugi stryj, Rudolf, został wywieziony na przymusowe roboty w głąb Niemiec. W lutym 1944 roku został wcielony wbrew woli do armii niemieckiej. Zginął w Aachen w Belgii 19. 11. 1944 roku i tam został pochowany. Stryjowie Jan i Alojzy z powodu braku pracy, w 1938r. zaciągnęli się do służby w Policji Województwa Śląskiego. Kiedy Niemcy napadli na Polskę, stryj Jan wrócił do Mostów. „Dobrzy sąsiedzi” poinformowali gestapo, że Jan służył w policji w Katowicach. Został aresztowany i osadzony w obozie Mathausen-Gusen. Jego żona pisała do niemieckich władz prośby o zwolnienie męża z obozu. Napisała nawet do kancelarii samego Hitlera. Po jakimś czasie Jan wrócił do domu. Dostał nakaz pracy w kopalni węgla w Karwinie. Stryj Alojzy razem z kolegami funkcjonariuszami ewakuował się w okolice Tarnopola. Po wejściu armii radzieckiej na tereny Polski 17. 09. 1939 zostali aresztowani. Osadzono ich w obozie mieszczącym się w zabudowaniach dawnego klasztoru prawosławnego św. Nila, na wyspie Stołbnyj jeziora Selinger w Ostaszkowie. Tam został strzałem w potylicę zamordowany. W Kaplicy Katyńskiej w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie, na bocznych ścianach kaplicy, wyryte są nazwiska około 15 tysięcy oficerów i polskich policjantów zamordowanych przez NKWD w Katyniu, Ostaszkowie i Charkowie. Jest tam też nazwisko – Alojzy PIETER. Kolejny stryj Antoni w dniu swoich 18 urodzin został zabrany z domu i wcielony do armii niemieckiej. Służył we Francji, był w obsłudze baterii armat. W wyniku tego utracił słuch. Został przeniesiony do grupy saperów. Rozminowywał tereny. Na miejsce rozminowywania, przyjeżdżali rowerami. Któregoś dnia w 1944 roku,

w sprzyjającej okoliczności, razem z kolegami Ślązakami, na rowerach, przekroczyli linię frontu i zgłosili się do armii polskiej (prawdopodobnie był to batalion Strzelców Podhalańskich). Po sprawdzeniu prawdopodobności, on i jego koledzy zostali żołnierzami Armii Polskiej na Zachodzie. Szkolenie wojskowe przeszedł w Szkocji. Znowu był saperem - rozminowywali wybrzeże Francji. Po zakończeniu wojny, służył w Belgii, aż do 1946 roku, kiedy został zdemobilizowany i wrócił do domu. Niektórzy jego koledzy zostali w Anglii. Po powrocie do Mostów został powołany do służby w czeskim wojsku. Służył tam pełne dwa lata. Z wojska wrócił w 1948 roku. Za karę, że służył w Wojsku Polskim na Zachodzie miał trudności ze znalezieniem pracy. Wreszcie „dano” mu pracę w kopalni w Karwinie. Na dole, jako górnik przodowy, wykonywał najcięższą pracę fizyczną. Ciotka Franciszka aresztowana przez Gestapo 09.04. 1940r. Oskarżono ją o przeprowadzenie przez granicę dwóch polskich członków ruchu oporu działającego w rejonie Mostów i Jabłonkowa. Osadzona w areszcie Cieszynie nie przyznawała się do zarzucanego jej czynu. Została przewieziona do aresztu w Breslau, gdzie przez sześć miesięcy była trzymana w karczerze. Po 6 miesiącach, przewieziono ją do Bytomia, skąd 22. 04.1941 r. została zwolniona do domu i poddana skrytej obserwacji. Po wojnie przyznała się, że jednak te osoby przez granicę przeprowadziła. Ojciec Zygmunta, Franciszek Pieter, po ukończeniu gimnazjum i zdobyciu małej matury, przez 1 rok pracował w kolejnictwie w Ostrawie. Po kolejnej awanturze z majstrem Niemcem został zwolniony z pracy. Gdy wrócił do domu czekali już na niego urzędnicy z Arbeitsamtu. Wręczyli Nakaz Pracy Obowiązkowej w miejscowości Lueben (Lubin). Został zatrudniony w gospodarstwie rolnym, u bauera, w Księgienicach. Później był przenoszony do innych gospodarstw rolnych, np. w Osieku, pracował też w piekarni w Lubinie i ponownie u bauera w Parchau, Pracował też w majątku ziemskim Grafa Otto von Recke. Córka grafa Irmgard wyreklamowała Franciszka od służby w armii niemieckiej. 08 lutego 1945 r., do M. Parchau, wkroczył oddział żołnierzy radzieckich. Na przełomie marca i kwietnia, Franciszek podjął próbę powrotu do domu. Różnymi sposobami dotarł w rejon Raciborza. Tu napotkał żołnierzy radzieckich i czeskich, którzy nie pozwolili mu przejść granicę do Czech. Franciszek wrócił więc do Parchau. Tu, z poznaną wcześniej przymusową robotnicą Eugenią Liczyńską zajęli wolno stojący dom i w nim zamieszkali. Eugenia urodziła się w Glinicy koło Zbaraża. Do Parchau przybyła w 1942 roku, jako przymusowa robotnica. Jej ojciec i brat, w wyniku denuncjacji przez sąsiadów ukraińskich, zostali aresztowani przez Gestapo i wywiezieni do Auschwitz i tam zamordowani. Eugenia nie miała więc dokąd wracać. Z Franciszkiem Pieterem założyli rodzinę. Później urodził im się syn Zygmunt. Matka Zygmunta 7 marca 1948 roku, w wyniku komplikacji okołoporodowych umiera - jej córka urodziła się żywa. Franciszek ponownie ożenił się. Z nowego małżeństwa urodzi się jeszcze pięciu chłopców. Zygmunt po ukończeniu nauki w Szkole Powszechnej w Parchowie uczył się zawodu w szkole przy Fabryce Urządzeń Mechanicznych w Chocianowie, a później w Legnicy. W czerwcu 1964 roku zdobył tytuł czeladnika piekarskiego. Pracował w piekarni GS Chocianów do czasu powołania do wojska. 21 października 1964 roku, do Łużyckiej Brygady Wojsk Ochrony Pogranicza w Lubaniu. Tam ukończył szkołę podoficerską. Awansował na stopień kaprała. Otrzymał skierowanie do batalionu WOP Szklarska Poręba. Pełnił służbę w straźnicy WOP Orle. W 1966 roku został żołnierzem nadterminowym. Służył w straźnicy Graniczne Budy na Przełęczy Okraj i w straźnicy WOP Kamieńczyk. W 1973 roku został przeniesiony do służby w sztabie batalionu na etat podoficera ewidencyjnego. Teraz miał możliwość uczyć się w Liceum Ogólnokształcącym dla pracujących w Cieplicach, filia w Szklarskiej Porębie, które w 1977 roku, ukończył egzaminem dojrzałości. Chciał kontynuować naukę na Uniwersytecie Wrocławskim, na kierunku historycznym. Niestety przełożeni z Lubania nie wyrazili na to zgody, twierdząc, że na moim stanowisku nie jest wymagane wyższe wykształcenie. W międzyczasie, nastąpiła zmiana etatu batalionu. Stanowisko Zygmunta miało nową nazwę – pomocnik szefa sztabu ds. organizacyjno-ewidencyjnych. Mianowany został na stopień chorążego. Jeździł na straźnice w celach kontrolnych. Brał udział we wszelkiego rodzaju szkoleniach ogólnowojskowych, narciarskich, strzeleckich, saperskich i politycznych. Odbił kurs kontrolerów ruchu na przejściach granicznych. W 1991 roku, 15 maja, Wojska Ochrony Pogranicza przeszły do historii. Na ich miejsce powołana została Straż Graniczna. Wówczas Zygmunt Pieter przeszedł na emeryturę. Na

emeryturze podjął pracę w Jeleniogórskich Kopalniach Surowców Mineralnych w Szklarskiej na etacie mechanika – magazyniera. W 1998 roku zdobył mandat radnego do Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie. Pracował w radzie dwie kadencje. W pierwszej był przewodniczącym rady, w drugiej kadencji – wiceprzewodniczącym. Od 1991r. Jest członkiem Związku Żołnierzy Wojska Polskiego. Od 2008 roku do 2017 roku był prezesem koła nr 7 ZZWP w Szklarskiej Porębie. W 2013 wystąpił z inicjatyw uczczenia 70 rocznicy powstania Wojsk Ochrony Pogranicza. Dzięki zaangażowaniu Zarządu Rejonowego i członków Koła nr 4 w Jeleniej Górze oraz wielu, wielu innych sympatyków Związku i byłego już WOP, 30 maja 2015 roku, w okrągłą rocznicę 70 lat wzięcia pod ochronę i obronę odcinka granicy państwowej w Izerach i Karkonoszach (30 maja 1945) przez oddziały 2 Armii Wojska Polskiego (konkretnie 3 batalion, 33 pp. 7 DP pod dowództwem por. Bogdana Gintera) w Szklarskiej Porębie odbyły się centralne uroczystości 70 rocznicy WOP i odsłonięty został obelisk upamiętniający tamte fakty historyczne. Obelisk stanął na Skwerze Obrońców Granic, na co ówczesna rada miejska podjęła stosowną uchwałę. W związku ze zmianą miejsca zamieszkania do Brzegu Dolnego, swoje członkostwo przeniósł do Koła nr 4 w Jeleniej Górze, gdzie korespondencyjnie aktywnie uczestniczy w działalności Koła ZZWP. Za zaangażowanie w służbie był wielokrotnie wyróżniany przez przełożonych, w tym: brązowym i srebrnym Krzyżem Zasługi, medalami Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny, Za Zasługi Dla Obronności Kraju, medalami WOP. Posiada tytuły Honorowe Zasłużony dla Województwa Jeleniogórskiego i Dla Szklarskiej Poręby. Za działalność w Związku Żołnierzy WP był wielokrotnie wyróżniany, między innymi: medalami ZZWP, brązowym i srebrnym Krzyżem Za Zasługi dla ZZWP. W roku bieżącym Zarząd koła wystąpił z wnioskiem o wyróżnienie Go Złotym Krzyżem Za Zasługi dla ZZWP. Był także wyróżniany przez Związek Weteranów i Rezerwistów WOP, Straży Granicznej i Sympatyków. W grudniu 1967 roku, Zygmunt Pieter zawarł związek małżeński z Ireną Muszalską. Mają syna Krzysztofa, troje wnucząt i troje prawnuków. Dokonując wpisu Zygmunta Pietera do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZWP w Jeleniej Górze dziękujemy za podjęcie trudu zachowania w pamięci historycznej ważnego okresu powrotu polskości na tereny Śląska i regionu jeleniogórskiego.

Jelenia Góra, 14.06.2023 r.

**Członkowie i Zarząd Koła nr 4 ZZ WP w Jeleniej Górze
postanawiają wyróżnić mjr w st. spocz. Lecha Piotrowskiego
wpisem do HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH
DLA KOŁA nr 4 ZZWP
w dziedzinie działalności społecznej.**

Mjr Lech Piotrowski urodził się w Łodzi 19 stycznia 1950 roku w rodzinie robotniczej. Jego przodkowie od wielu lat mieszkali w Piotrkowie Trybunalskim i jego okolicach. W XIX wieku bardzo szybko rozwijał się przemysł w Łodzi. Do takiej „ Ziemi Obiecanej” przybywa rodzina Piotrowskich. W 1914 roku o Łódź toczyły się ciężkie walki pomiędzy Niemcami a Rosjanami. Mieszkańców gnębił głód, bezrobocie i choroby. Pojawiła się epidemia tyfusu, którą zarazili się jego babcia i dziadek. W wyniku tej choroby zmarli. Jego 9 letnim ojcem Stanisławem i o rok starszym jego bratem Franciszkiem opiekowała się druga babcia. Młodzi chłopcy wykazywali zdolności muzyczne, więc babcia wysłała ich do odpowiednich szkół na naukę zawodu. Ojciec Lecha zaczął grać na klawirze. Ta umiejętność przydała się w trakcie jego służby wojskowej, trafił do pułkowej orkiestry w okolice Wilna. Przedłużono mus służbę wojskową i namawiano go do pozostania w służbie zawodowej. Jednak Ojciec wrócił do Łodzi i rozpoczął pracę jako tkacz w Zakładach Tkanin Technicznych. W wolnym czasie grał w orkiestrze. W okresie II Wojny Światowej został wysłany do Niemiec jako robotnik przymusowy. Pracował w Berlinie w zakładach zbrojeniowych. Zakłady te były wielokrotnie bombardowane. Po jednym z ciężkich nalotów pod

koniec 1944r ojciec Lecha wraz z kolegą uciekł do Poznania, a później przyjechał do Łodzi. Jego brat Franciszek zginął podczas wyprowadzania żydów z łódzkiego Getta. Ojciec po wojnie opiekował się rodziną swoją i rodziną brata. Nie grał już na żadnym instrumencie. Pomimo posiadania rodzeństwa to Lech czuł się w domu jak jedynak. Siostra była 19 lat starsza a brat 12 lat starszy. Rodzeństwo szybko opuściło dom rodzinny. Lech Piotrowski ukończył Technikum Energetyczne nr 1 w Łodzi. Po ukończeniu Technikum w 1979 roku rozpoczął studia w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Po ukończeniu WOSR otrzymał przydział do jednostek wojskowych WOPK na terenie Pomorza. Rozpoczął służbę w 23 Batalionie Radiotechnicznym w Słupsku i Kompanii Radiotechnicznej w Łękini jako inżynier i dowódca stacji radiolokacyjnej. W 1979 r. został przeniesiony do 22 Batalionu Radiotechnicznego w Chojnicach - jako instruktor młodzieżowy. W 1983 rozpoczął studia w Wojskowej Akademii Politycznej w Warszawie na Wydziale Ekonomii. Pod koniec nauki dostał propozycje pracy w Wojskowej Centrali Handlu. Natomiast jego przełożeni byli przeciwni tym planom i skierowali go do jednostek pierwszorazowych: 28 Pułku Lotniczego WOPK w Redzikowie jako z-ca dowódcy bz, następnie do 27 Batalionu Radiotechnicznego w Gryficach na stanowisko z-ca dowódcy ds. politycznych. W 1988 roku został przeniesiony do Bydgoszczy (Wojnowo) do 2 Składnicy Lotniczo-Technicznej na stanowisko z-cy dowódcy a później Szefa Sztabu. Jednostka ta zabezpieczała Stanowisko Dowodzenia Korpusu. Po reorganizacji został przeniesiony do II Bazy Lotniczej w Bydgoszczy na stanowisko Komendanta Ochrony (d-ca Batalionu). W 1993 w maju w wyniku rozległego zawału serca przeszedł zabieg wszczepienia bajpasów. W roku 1994 zakończył służbę wojskową. Z uwagi na młody wiek i energię udzielał się w działalności społecznej - w ogrodzie RDD im. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy jako wiceprezes, we Wspólnocie Mieszkaniowej Osiedla 1 w Bydgoszczy jako Prezes WM. W 1990 r ukończył studia podyplomowe „wychowanie obronne” w WSP w Bydgoszczy. Jako emeryt sprawdzał się w instytucjach cywilnych: jako nauczyciel w zastępstwie w Technikum Handlowym; w firmie która instalowała w szkołach sale komputerowe; w firmach handlowych: MAKRO, OBI i Carrefour jako szef ochrony, pracownik monitoringu. Od początku uczestniczył w pracach Związku Żołnierzy WP w kole przy II Brygadzie w Bydgoszczy, a po zmianie miejsca zamieszkania w kole nr 4 ZŻWP w Jeleniej Górze. W latach 2011 – 2015 był skarbnikiem Zarządu Rejonowego ZŻWP. W latach 2016-2019 brał udział w pracach Rady Działalności Pożytku Publicznego przy Prezydencie Jeleniej Góry jako wiceprzewodniczący Rady. Dwukrotnie żonaty. Ma syna i wnuczkę. Za zaangażowanie w służbie był wielokrotnie wyróżniany przez przełożonych, w tym: brązowym Krzyżem Zasługi, medalami Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny, Za Zasługi Dla Obronności Kraju, medalami WOP. Za działalność w Związku Żołnierzy WP był wielokrotnie wyróżniany, między innymi: medalami ZŻWP, brązowym, srebrnym, złotym i złotym z gwiazdą Krzyżem Za Zasługi dla ZŻWP. Był także wyróżniany przez Związek Weteranów i Rezerwistów WOP, Straży Granicznej i Sympatyków. Członkowie, a także Zarząd ZŻWP w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie mjr. w st. spocz. Lecha Piotrowskiego wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻWP w Jeleniej Górze jest symbolicznym podziękowaniem za Jego działalność społeczną na rzecz ZŻWP i całego środowiska emerytów wojskowych.

Jelenia Góra, 14.06.2023 r.

**Członkowie i Zarząd Koła nr 4 Związku Żołnierzy Wojska
Polskiego w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
plk. w st. spocz. dr. Zdzisława Grzybacza
wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH
DLA KOŁA nr 4 ZŻWP
w dziedzinie działalności społecznej i historycznej.**

Plk dr Zdzisław Grzybacz urodził się 31 lipca 1944 roku w m. Barsdorf na terenie

Czeskich Sudetów okupowanych przez Niemcy. W tym czasie matka tam przebywała w niemieckim obozie pracy. Matka została zabrana na roboty do Niemiec z Dubiecka na rzeszowszczyźnie. Na robotach poznała późniejszego męża Władysława Grzybacza, który również był robotnikiem przymusowym pochodzącym z Naprawy koło Rabki. Bracia Władysława Grzybacza brali aktywny udział w podziemiu niepodległościowym w szeregach Armii Krajowej. Jeden z braci ojca za odwagę został awansowany do stopnia podpułkownika. Natomiast drugi z braci za udział w partyzantce został aresztowany i do 1955 roku przebywał w więzieniu w Rawiczu. Po zakończeniu wojny i wyzwoleniu Zdzisław Grzybacz został wraz z rodzicami przesiedlony na teren opolszczyzny, do Prudnika. Tam ukończył szkołę podstawową i średnią. Uczęszczał do I Liceum Ogólnokształcącego im. Adama Mickiewicza w Prudniku. W 1963 roku po zdaniu egzaminów wstępnych 29 września 1963 roku został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. Oficerską Szkołę Radiotechniczną ukończył w 1966 roku. Został skierowany do służby w jednostkach wojskowych Wojsk Obrony Powietrznej Kraju na stanowiska w pionie dowódczo – technicznym i wychowawczym. Służbę wojskową pełnił między innymi w 3 Ośrodku Przeciwdziałania Radioelektronicznego na stanowisku dowódcy stacji zakłóceń celowników bombowych. Następnie przeniesiony został do 22 Dywizjonu Ogniwego OPK 4 Brygady Artylerii OPK na stanowisko instruktora politycznego. Kolejne miejsce służby to 1 Ośrodek Rozpoznania Radioelektronicznego na stanowisku zastępcy d-cy kompanii rozpoznania UKF d/s politycznych oraz instruktor sekcji politycznej. W 1976 roku powrócił do Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej gdzie zajmował stanowiska dowódcze i naukowo – dydaktyczne - wykładowcy, starszego wyładowcy i adiunkta. Między innymi przez 5 lat pełnił funkcję zastępcy d/s politycznych d-cy Batalionu Zabezpieczenia i Obsługi. Po ukończeniu studiów wyższych i później doktoranckich w Wojskowej Akademii Politycznej na Wydziale Historii obejmował stanowiska wykładowcy Cyklu Przedmiotów Społeczno-Politycznych (historia wojskowosci), a od 1985 roku wykładowcy w Zespole Pracowników Naukowo-Dydaktycznych. Od 1989 roku był adiunktem Zespołu Naukowo-Badawczego. Z tego stanowiska odszedł do rezerwy 5 stycznia 1996 roku. Za uzyskane wyniki w pracy naukowo - dydaktycznej był wielokrotnie wyróżniany odznaczeniami państwowymi, resortowymi i różnych organizacji społecznych w tym między innymi Złotym Krzyżem Zasługi.

Jeszcze przed zakończeniem zawodowej służby wojskowej rozpoczął własną działalność gospodarczą (22 października 1995 r) jako agent i broker ubezpieczeniowy PZU S.A. Pośrednictwo Ubezpieczeniowe. Działalność tą prowadził do 29 lutego 2016 roku.

Do Związku Żołnierzy Wojska Polskiego wstąpił 5 marca 2009 roku. Płk dr Zdzisław Grzybacz swoim naukowym doświadczeniem służył w planowaniu działalności ZŻWP i takim jej organizowaniu aby jej efekty były znane szeroko w środowisku innych organizacji pożytku publicznego w Jeleniej Górze. Jego współuczestnictwo w procesie organizacji imprez patriotyczno – historycznych powodowało, że nie popełniono błędów i nieścisłości historycznych. Za aktywną działalność w Związku Żołnierzy Wojska Polskiego był wielokrotnie wyróżniany w tym Odznaką Honorową Za Zasługi dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego oraz odznaczeniami związkowymi.

Związek małżeński zawarł w grudniu 1966 roku. W roku 2016 uroczyście małżonkowie Wiesława i Zdzisław Grzybaczowie odczytali 50 rocznię zawarcia Związku małżeńskiego. Mają jedną córkę oraz dwóch wnuków.

Dokonując wpisu płk. dr. Zdzisława Grzybacza do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZŻWP w Jeleniej Górze dziękujemy za podjęcie trudu zachowania w pamięci historycznej ważnego okresu powrotu polskości na tereny Śląska i regionu jeleniogórskiego.

Jelenia Góra, 07.12.2023 r.

Gen. bryg. Andrzej Łosiński

**Członkowie i Zarząd Koła nr 4 Związku Żołnierzy Wojska
Polskiego w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
gen. bryg. Andrzeja Łosińskiego
wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH
DLA KOŁA nr 4 ZZWP
w dziedzinie działalności patriotyczno - społecznej.**

General brygady Andrzej Łosiński syn Wandy z domu Jereczek i Bronisława urodził się 05.03.1957r. w Kościerzynie. Wychowywał się w wielodzietnej rodzinie kaszubskiej. Matka mająca dzisiaj 90 lat jest kombatantką RP albowiem w czasie II wojny światowej była więziona wraz z całą rodziną w filii obozu koncentracyjnego Stutthof w Potulicach. Do obozu zostali zesłani za nie podpisanie volkslisty. Ojciec Bronisław miał siedmioro braci i jedną siostrę. Wszyscy służyli w Wojsku Polskim. Częste domowe rozmowy o wojsku i patriotyzmie do ojczyzny miały wpływ na wybór dalszej drogi życiowej. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej w Wielkim Podlesiu i Wielkim Klinczu (w latach 1964-1972) oraz Liceum Ogólnokształcącego im. gen. Józefa Wybickiego w Kościerzynie (w latach 1972- 1976) rozpoczął w 1976 r studia w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Obrony Przeciwlotniczej w Koszalinie. Po jej ukończeniu w 1980 r. w stopniu podporucznika skierowany został do 61. Brygady Artylerii Wojsk Przeciwlotniczych na stanowisko dowódcy plutonu dowodzenia. W roku 1982 objął dowództwo baterii dowodzenia. W roku 1984 ukończył Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów WSOWOPL w Koszalinie po którym objął stanowisko szefa sztabu 3. dywizjonu ogniowego w skwierzyńskiej brygadzie. W roku 1987 został skierowany na studia do Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego w Warszawie, a po ich ukończeniu w 1990 r. objął stanowisko dowódcy 3. dywizjonu ogniowego w 61. Brygadzie Wojsk OPL w Skwierzynie. W 1992 r został wyznaczony na stanowisko szefa sztabu - zastępcy dowódcy pułku w 18. paplot w Jeleniej Górze, gdzie pełnił służbę do 1996 r. W tym roku ukończył kurs dowódców pułku ASG w Warszawie po czym powrócił do 61. Brygady Rakietowej Obrony Powietrznej w Skwierzynie na stanowisko szefa sztabu – zastępcy dowódcy brygady. W 1997 r. ukończył studia podyplomowe z zakresu „Zarządzania współczesną firmą” w Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu. W 2000 r. został wyznaczony na stanowisko szefa oddziału szkolenia w 3. Korpusie Obrony Powietrznej we Wrocławiu, po czym w 2004 roku został wyznaczony na zastępcę dowódcy a następnie na dowódcę 61. Skwierzyńskiej Brygady Rakietowej Obrony Powietrznej w Skwierzynie. W 2006 r. został mianowany na stopień generała brygady i objął dowodzenie w 1. Śląskiej Brygadzie Rakietowej Obrony Powietrznej w Bytomiu, w której pełnił obowiązki aż do jej rozformowania w 2011 r. W 2012 r. pełnił służbę w Dowództwie Sił Powietrznych w Warszawie, gdzie m.in. był odpowiedzialny za obronę przeciwlotniczą w czasie mistrzostw piłki nożnej Euro 2012, a od grudnia przeniesiony do rezerwy. Posiada duże doświadczenie szczególnie w strzelaniach bojowych z różnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych będących na wyposażeniu Wojska Polskiego. Za swoją służbę był wielokrotnie wyróżniany i odznaczany m.in. brązowym Krzyżem Zasługi, Lotniczym Krzyżem Zasługi, złotym, srebrnym i brązowym medalem „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny” złotym, srebrnym i brązowym medalem „Za zasługi dla Obronności Kraju” oraz złotym medalem za „Długoletnią służbę”. Jest współzałożycielem Stowarzyszenia Żołnierzy i Sympatyków 1. Śląskiej Brygady Rakietowej OP w Bytomiu, a od 2021 r. jest jego prezesem. Poza służbą zawodową czynnie uprawiał sport szczególnie lekkoatletykę (biegi średnie) i biegi na orientację gdzie był medalistą na szczeblu mistrzostw polski i Wojska Polskiego. Jest współzałożycielem klubu sportowego Paulinum w biegach na orientację w Jeleniej Górze. Hobby to myślistwo, turystyka i prace na działce.

Do Związku Żołnierzy Wojska Polskiego wstąpił w 2019 roku. Od początku aktywnie włączył się w działalność patriotyczną i społeczną prowadzoną w Związku Żołnierzy WP

w Jeleniej Górze. Jego aktywność była szczególnie widoczna w pracach zespołów promujących działalność patriotyczną wśród mieszkańców Jeleniej Góry ale także i Bytomia. Za zaangażowanie w pracach Związku był odznaczony Odznaką Honorową Związku Żołnierzy WP oraz medalami związkowymi.

Żonaty – żona Danuta, nauczycielka. Posiadają trójkę dzieci – Piotr, Anna, Krzysztof i dziewięcioro wnucząt. Najstarszy syn Piotr jest oficerem Wojska Polskiego i kontynuuje tradycje rodzinne i wojskowe.

Dokonując wpisu gen. bryg. Andrzeja Łosińskiego do Honorowej Księgi Zasłużonych dla ZZWP w Jeleniej Górze dziękujemy za aktywność w promowaniu patriotyzmu i służby w Wojsku Polskim oraz zdrowego, sportowego trybu życia nie tylko młodych ale także i środowiska emerytów.

Jelenia Góra, 07.12.2023 r.

**Członkowie i Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego
w Jeleniej Górze postanawiają wyróżnić
plk. w st. spocz. Franciszka Michalika wpisem do
HONOROWEJ KSIĘGI ZASŁUŻONYCH DLA ZZ WP
w Jeleniej Górze w dziedzinie działalności społecznej.**

Franciszek Michalik s. Tomasz i Bronisławy z d. Górniak urodził się 23 kwietnia 1951 r. w Nowym Sączu. Jego rodzice prowadzili rzemieślniczy zakład parasolniczy. Ojciec Tomasz był ponad 30 lat czynnym aktorem amatorskiego Teatru Robotniczego w Nowym Sączu. Otrzymał honorowy tytuł „Zasłużony dla Miasta Nowego Sącza” oraz został odznaczony „Złotą Tarczą Herbową Nowego Sącza”. Po ukończeniu Technikum Elektrycznego w Nowym Sączu rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Po roku studiów przeniósł się na studia do Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze. W 1974 r. ukończył studia uzyskując tytuł inżyniera-dowódcy wojsk radiotechnicznych specjalności walka radioelektroniczna, jednocześnie został mianowany na stopień podporucznika. Przez ponad rok pełnił zawodową służbę wojskową w Giżycku, w 4 pułku zakłóceń radiolokacyjnych na stanowisku dowódcy plutonu zakłóceń. Pod koniec 1975 roku został skierowany do pełnienia dalszej służby wojskowej w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej Górze na stanowisko dowódcy plutonu kadetów w Szkole Chorążych Wojsk Radiotechnicznych. Dalszą służbę pełnił jako dowódca kompanii kadetów, a następnie starszy oficer Wydziału Planowania Szkolenia. W 1985 r. ukończył studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu uzyskując tytuł magistra techniki w specjalności nauczycielskiej. W 1994 r. został szefem Oddziału Szkolenia w Centrum Szkolenia Radioelektronicznego w Jeleniej Górze. W 1995 r. komendant Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej powołał go na członka Rady Naukowej. W 1997 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie pedagogiki wojskowej w Akademii Obrony Narodowej. W 2002 r. mianowany został na stopień pułkownika. W trakcie służby wojskowej został wyróżniony przez Ministra Obrony Narodowej Medalami „Za Zasługi dla Obronności Kraju” oraz „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny”. W 2003 r. został odznaczony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej „Srebrnym Krzyżem Zasługi”. W 2004 roku w związku z restrukturyzacją szkolnictwa wojskowego oraz redukcją Sił Zbrojnych RP został zwolniony z zawodowej służby wojskowej i przeniesiony do rezerwy. W 2002 roku został **członkiem założycielem Jeleniogórskiego Stowarzyszenia Żołnierzy Radiotechników „Radar”**, którego misją jest m.in. zachowanie tradycji i dorobku jeleniogórskich wojskowych szkół radiotechnicznych, historii jeleniogórskiego

garnizonu, polskich jednostek radiotechnicznych... Nieprzerwanie od 2008 r. jest członkiem Zarządu (od 2011 – skarbnik). Od 2006 r. był głównym organizatorem i prowadzącym „**Zawody Strzeleckie o Puchar Generała oraz Puchar Prezydenta Miasta Jeleniej Góry**”. Zawody organizowane były z okazji Święta Jeleniogórskich Radiotechników (14 maja – w rocznicę powołania w 1952 r. Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej). W zawodach uczestniczyli przedstawiciele jeleniogórskich instytucji, klubów sportowych i organizacji. Będąc członkiem Karkonoskiego Towarzystwa Biegaczy Narciarskich, od 2006 roku jest współorganizatorem „Zimowego Rodzinnego Pikniku Radaru” organizowanego corocznie na Polanie Jakuszyckiej w Szklarskiej Porębie. Jest autorem wielu artykułów publikowanych w corocznie wydawanym „Biuletynie” JSZR „Radar”, którego jest redaktorem (od 2010 r.). Jest autorem większości zdjęć publikowanych w tym wydawnictwie. Od 2010 prowadzi **stronę internetową JSZR „Radar”** (www.radar.jgora.pl) na której zamieszcza informacje związane ze środowiskiem żołnierzy byłego jeleniogórskiego garnizonu. Jest inicjatorem odwiedzania grobów jeleniogórskich radiotechników (żołnierzy oraz pracowników cywilnych Szkoły Radiotechnicznej „Pod jeleniami”). Od 2011 r. organizował to przedsięwzięcie w rocznicę powołania Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej tj. w dniu 14 maja odwiedzając wraz z grupą członków „Radaru” ponad 290 grobów (2025 r.) na jeleniogórskich cmentarzach. Od 2012 r. jest **członkiem wspierającym** Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych. Za swą działalność na rzecz środowiska **jeleniogórskich kombatantów** był wielokrotnie wyróżniany przez Zarząd Główny Związku m.in.: w 2012 r. **Oznaką „Za Zasługi” dla Związku Kombatantów RP i BWP**, a w 2015 r. **Kombatantkim Krzyżem Pamiątkowym ZWYCIEZCOM**) oraz dyplomem uznania „W podziękę za czynioną z pobudek patriotycznych chwalebna działalność społeczną”. Od 1971 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. W latach 1987 – 1999 był członkiem Klubu Żeglarskiego PTTK „Bryza” działającym przy jeleniogórskiej „Celwiskozie”. Od czterech kadencji jest wiceprezesem Koła nr 15 (wojskowego) Oddziału PTTK „Sudety Zachodnie”. Szczególnie propaguje turystyczne wypadki piesze i rowerowe w najbliższe okolice Jeleniej Góry. To dzięki jego zaangażowaniu od 20 lat reprezentacja ponad 30 jeleniogórczy – żołnierzy i ich rodzin – uczestniczy w organizowanych w Sudetach, Tatrach oraz Beskidach i Pieninach, przez Oddziały Wojskowe PTTK, rodzinnych rajdach turystycznych. Jest ceniony wśród jeleniogórskich żołnierzy. W uznaniu zasług w działalności na rzecz tego środowiska w 2011 r. odznaczony został brązowym a 2015 r. srebrnym Krzyżem „**Za Zasługi dla Związku Żołnierzy Wojska Polskiego**”. W 2013 r. został wyróżniony Oznaką Honorową „**Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego**” (Uchwała nr XXXIV/1070/13 z 22.04.2013). W dniu 12.09.2017 r. Rada Miejska Jeleniej Góry nadała tytuł honorowy „**Zasłużony dla Miasta Jeleniej Góry**” (uchwała nr 344.XLIII.2017). To zaangażowanie w upamiętnianie historii Wojska Polskiego w regionie jeleniogórskim było zauważone przez Związek Żołnierzy Wojska Polskiego, który na bieżąco wspiera płk Franciszka Michalika w jego społecznej działalności. Członkowie a także Zarząd Koła ZZWP nr 4 w Jeleniej Górze uważają, że wyróżnienie płk. w st. spocz. mgr Franciszka Michalika wpisem do Honorowej Księgi Zasłużonych dla Koła ZZWP będzie wyrazem szacunku dla społecznikowskiej pasji naszego kolegi. Franciszku, tą drogą dziękujemy Ci za Twoje zaangażowanie w działalność społeczną, przekazującą dla młodego pokolenia historię Wojska Polskiego w regionie jeleniogórczym.

Jelenia Góra, 26.11.2025 r.